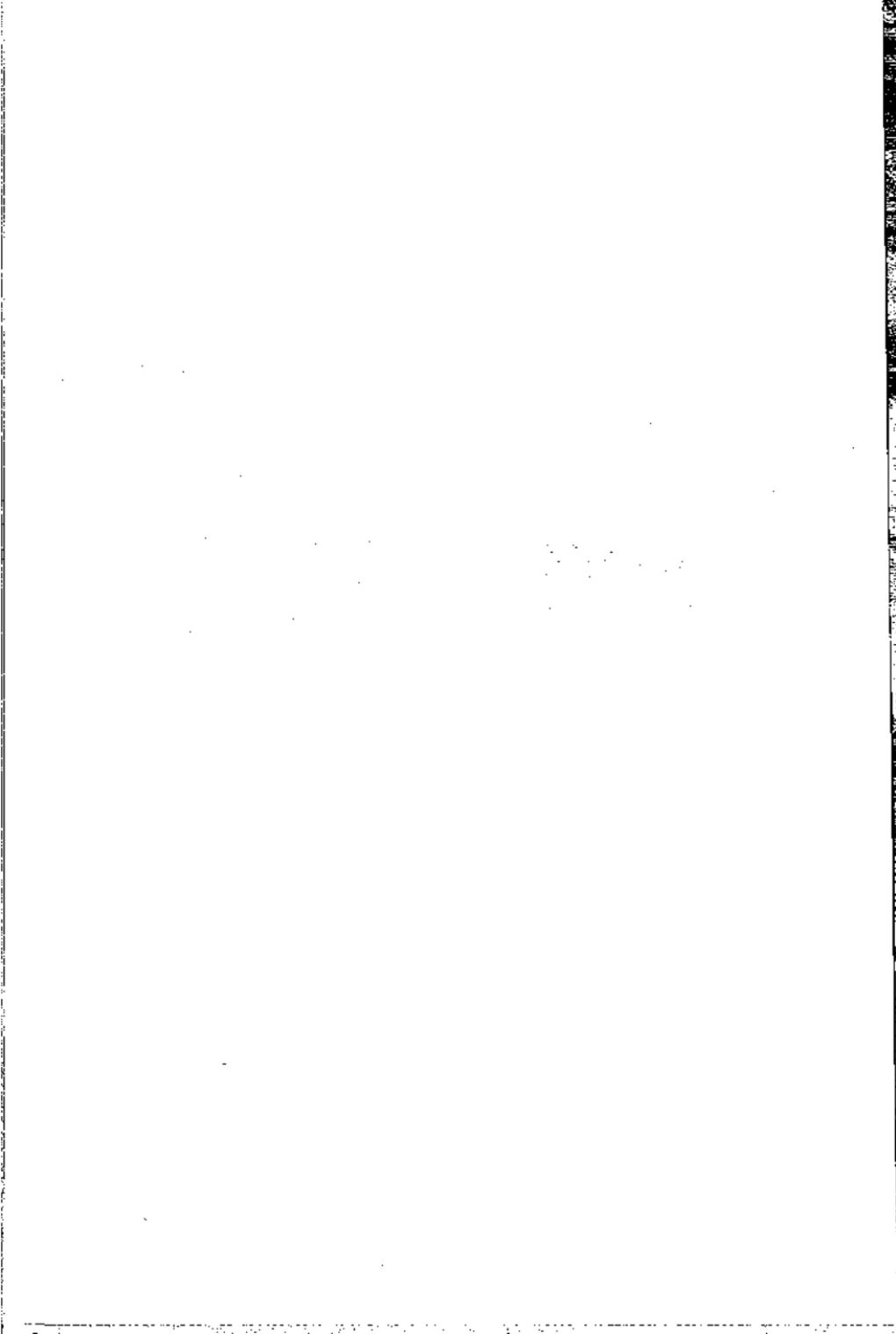

ULAŞIM

ULAŞIM

A. GİRİŞ

1. Tanımlar

Ada: Yayalarını geçme ve durmalarına, taşıtlardan inip binnelerine yarayan, trafik akımlarını düzenleme ve trafik güvenliğini sağlamak amacıyla yapılmış olan araçların bulunamayacağı, koruyucu tertibatla belirlenmiş bölüm ve alanlardır.

Ana Yol: Ana trafiğe açık olan ve bunu kesen karayolundaki trafiğin, bu yolu geçerken veya bu yola girerken, ilk geçiş hakkını vermesi gerektiği işaretlerle belirlenmiş karayoludur.

Ariyet: Yarmadan çıkan malzemenin dolgu için yeterli miktarda veya uygun nitelikte olmaması halinde uygun bir malzeme ocağından alınan malzemedir.

Aliyman: Yolun proje yatay hattındaki doğrusal kısımdır.

Alt geçit: Karayolunun diğer bir karayolu veya demir yolunu altan geçmesini sağlayan yapıdır.

Aplikasyon: Yol ekseninin araziye uygulanmasıdır.

Ayırıcı (Ayırtman): Taşıt yollarını veya yol bölgelerini birbirinden ayıran, bir taraftaki taşıtların diğer tarafa geçmesini yasaklayan, engelleyen veya zorlaştıran karayolu yapısı, trafik tertibatı veya gerecidir.

Ayrılma şeridi (Yavaşlama şeridi): Bir platformdan ayrılacak olan bir taşıtan hızlı trafik akımlından ayrıldıktan sonra ilerideki kurba güvenle girmek için yavaşlamasını sağlayan bir hız değiştirmeye şerididir.

Banket: Yaya yolu ayrılmamış karayolunda, taşıt yolu kenarı ile şev başı veya hendek iç üst kenar arasında kalan ve olağan olarak yayaların ve hayvanların kullanılacağı, zorunlu hallerde de araçların faydalanaibileceği kısımdır.

Bombe (Yol Çatı Eğimi): Yol platformundaki suların yüzeysel drenajını sağlamak amacıyla yol enkesitinde eksenden iki kenara doğru uygulanan negatif eğimdir.

Bordür: Kaplama ile tretuvar veya refüj arasındaki kot farkını sağlamak için yapılmış ayırıcı elemanlardır.

Bölünmüş Yol: Bir yöndeeki trafiğe ait taşıt yolunun bir ayırıcı ile belirli şekilde diğer taşıt yolundan ayrılması ile meydana gelen karayoludur.

Boykesit (Profil): Yol ekseninin düşey düzlemdeki iz düşümü veya kotlu yol eksenidir.

Brükner: Yarmadan dolguya veya ariyetten dolguya ve yarmadan depoya yapılacak en ekonomik taşımaların ve bunların mesafelerinin grafik bir gösterimidir.

Çok şeritli yollar (Kent dışı): Herbir yöndeeki trafik için en az iki şeridi bulunan ve 3 km'den daha kısa olmamak koşulu ile trafiğin periyodik olarak kesintiye uğratılabileceği erişim kontrolsüz veya yarı kontrollü karayollarıdır.

Cevre yolu: Transit trafiğin kent merkezine girmeksiz geçişini sağlamak amacıyla yapılan ve kenti kuşaklayan karayoludur.

Dayanma Yapıları: Yol platformunun tasarım standartlarına uygun olarak yerleştirilebilmeleri için her iki tarafında yeryüzü kotlarında fark yaratmak üzere hazırlanan destek yapıları olup, köprü kanat duvarları, kazılara destek, doğal topografyaya dolgu şevinin paralel gitmesi veya kamulaştırma nedeniyle şevi sınırlamak amacıyla tasarlanan destek yapılarıdır. (Beton, betonarme, harçh taş istinat ve iksa duvarları, donatılı toprak duvarlar, gabion duvarlar, zemin civili duvarlar, buhonlu duvarlar, kazıklı perde duvarlar, kazıklı ankray duvarlar, vb.)

Debuşe: Köprü ve menfezlerde suyun geçişine ayrılan kesittir.

Depo (D): Yarılma fazlası veya niteliksiz kazı malzemesinin hacmidir.

Dever: Yatay kurplarda merkezkaç kuvveti nedeniyle taşıtların dışarıya savrulmalarını önlemek için yol platformuna uygulanan enine eğimdir.

Drenaj: Yeraltı ve yüzeysel suların yol gövdesine zarar vermeden uzaklaştırılmasıdır.

Drenaj alanı: Topografik olarak sınırları belli ve içindeki bütün yüzey sularını belirli bir yönde boşaltan arazi parçasıdır.

Dolgu: Yol gabarisinin proje düşey hat (Kırmızı hat) kotlarına uygun olarak teşkil edilebilmesi amacıyla yapılan ve doğal zemin ile yol üst yapısı arasında kalan kısımdır.

Duruş görüş mesafesi (DGM): Sürücülerin bir tehlikeyi fark edip durabilmeleri için gereklî mesafedir.

Düşey kurp: Birbirini izleyen farklı eğimlerdeki proje düşey hatlarını birleştiren parabolik veya dairesel düşey yol kesimidir.

Düzeltilmiş proje (As-Built, Uygulanan Proje): Kesin ve uygulama (tatbikat) projelerine göre yapım çalışmaları sonucunda oluşan değişiklikleri de içine alan ve en son durumu yansitan projelerdir.

Ekonomik Fizibite: Bir yatırının pozitif ve negatif değerlerinin karşılaştırılarak, ekonomik açıdan yapılabılır olup olmadığıının araştırılmasıdır.

Enkesit: Yol gövdesi tabakaları ve elemanlarının yeterli genişlikte bir arazi kullanımını da kapsayacak şekilde eksene dik düşey düzlem ile arakesitidir.

Erişme kontrollü karayolu (Otoyol): Özellikle transit trafiğe tahsis edilen, belirli yerler ve şartlar dışında giriş ve çıkışın yasaklandığı, yaya, hayvan ve motorsuz araçların giremediği, ancak izin verilen motorlu araçların yararlandığı ve trafiğin özel kontrole tabi tutıldığı karayoludur.

Eşitlik: Ripaj, varyant veya ölçüm farklılıklarını nedeni ile kotta veya kilometrede yapılan değişikliklerin geri (G) ve ileri (I) olarak belirtilmesidir. (Örneğin 6+845.12G/6+840.33I gibi)

Etüt paftası: Yol projesi yapımında kullanılmak üzere gerekli görülen genişlikte ve güzergah boyunca değişik ölçeklerde hazırlanmış olan haritalardır. (1/2000 veya 1/1000 ölçekli gibi).

Fotoğرامetri: Objelerin boyut, şekil, konum gibi başlıca geometrik özelliklerinin fotoğraflar yardımıyla belirlenmesidir.

Geçiş eğrisi: Kurplarda merkezkaç kuvvetinin taşıta olan etkisine karşı ani olmayan düzenli bir geçiş sağlamak amacıyla alıynan ile kurp arasına yerleştirilen eğri parçasıdır.

Geometrik standart: Yolun; genişlik, eğim, kurp yarıçapları, proje hızı ve trafik sayısı gibi ölçütleridir.

Görüş mesafesi: Karayolu güvenliği açısından sürücülerin, kendi şeridine seyir halinde iken ilerisinde beklemedik bir objeyle karşılaşlıklarında kontrollü manevra yapabilmelerini sağlayacak mesafedir.

Geçiş görüş mesafesi: İki şeritli yollarda bir taşıtın diğer bir taşıtı güvenli bir şekilde geçebilmesi için zıt yönde seyreden taşıtlar arasındaki emniyetli mesafedir.

Güzergah (Geçki): Karayolunun harita üzerinde takip etmiş olduğu yatay hattır.

Halihazır harita: Yerleşme alanlarının mevcut yapı ve arazi kullanım durumlarını gösteren eşyikselti eğrili, kot ve koordinatlı, detaylı ve farklı ölçekli haritalardır.

Hendek: Karayolunda platformdan veya şevlerinden gelen yüzeysel suları toplayıp uygun yerlere deşarj eden yüzeysel drenaj yapısıdır.

Hizmet Seviyesi: Bir trafik akımının genellikle yoğunluk, hız ve seyahat süresi, manevra serbestliği, trafik kesilmeleri ile konfor ve uygunluk açlarından işletme koşullarını tanımlayan bir kalite ölçüsüdür. Hizmet seviyesi A ile F arasında 6 farklı seviyede tanımlanmaktadır. A hizmet seviyesi en iyi işletme koşullarını F hizmet seviyesi ise en kötü işletme koşullarını belirtmektedir.

İmar planı: Halkın sağlığını korumak, sosyal ve kültürel ihtiyaçlarını, iyi yaşamayı düzenlemeyi ve çalışma şartlarını ve güvenliğini sağlamak amacıyla, yörede yaşayanların oturma, çalışma, dinlenme ve ulaşım gibi sosyal ihtiyaç ve fonksiyonlarını sağlayabilecek, kadastro durumu da işlenmiş onaylı haritaların üzerine nazım ve uygulama planı olarak düzenlenerek onaylanmış planlardır.

İntikal ve reaksiyon mesafesi: Sürücünün gördüğü engeli algılaması, tanımı ve alınacak önlemi tasarlaması ile fren uygulaması için gerekli zaman süresinde taşıtın almış olduğu mesafedir.

İşletme hızı: Serbest akım koşullarında sürücülerin yaptıkları hızlardır. Gözlemlenen hızların dağılımının %85'lik hız ise, geometrik ve diğer bazı standart ve parametrelerin belirlenmesinde çok kullanılan bir ölçütür.

Kademeli hendekler: Kafa ve topuk hendeklerini arazi eğimine uydurma zorunluğunu nedeniyle çoğunlukla eğimin %25'i aştiği durumlarda, suyun enerjisinin kırlarak taşınmasını sağlamak amacıyla yapılan basamaklı bir akış çizgisine sahip beton kaplamalı hendeklerdir.

Kafa hendeği: Yarma kesimlerinde yüzeysel suların yarma şevlerine ve yol gövdesine zarar vermesini önlemek amacıyla yarma şevi ile doğal topografyanın kesişme çizgisinden (şev kazığı çizgisi) yamaç yukarı tarafta açılan drenaj yapısıdır.

Karayolu Kapasitesi: Mevcut yol, trafik ve kontrol koşulları altında verilen bir zaman süresinde, bir şerit veya bir platformun belli bir kesiminden kabul edilebilir ölçüler içinde geçmesi beklenen maksimum taşıt sayısıdır.

Karayolu yapı yaklaşım mesafesi: Karayolu kenarında yapılacak tesilerin nitelik ve niceliklerine göre değişen karayolu sınır çizgisine yaklaşabiliceği en kısa mesafedir.

Kanalize etme: Taşıtların veya yayaların düzenli ve güvenli hareketlerini sağlamak üzere birbirleri ile kesişen hareketlerin yardımcı şeritler, yükseltmiş adalar, tarama, çizgi ve diğer trafik işaretleri gibi elemanlar ile yönlendirilmesi ve düzenlenmesidir.

Katılma şeridi (Hızlanması şeridi): Bir platforma giren bir taşıtı üzerinde seyredeceği ve hızını, transit trafiğe daha güvenle katılacak düzeye çıkarmasına olanak vermek, gerekli katılma mesafesini sağlamak ve nihayet ana platformdaki trafiğe de gerekli olabilecek manevra ve davranışları yapabilmek için gerekli zaman ve mesafeyi bırakmak amacıyla tesis edilmiş şerittir.

Kavşak: İki veya daha fazla karayolunun kesişmesi veya birleşmesi ile oluşan ortak alandır.

Kamulaştırma: Bir karayolu için gerekli belirli genişlikteki şeritsel bir koridorun içerisinde arazi parça ve bölümlerinin sahiplerinden satın alınarak kamu hizmetine tahsisidir.

Kaplama: Yol üstyapısının kaymaya, trafiğin aşındırmasına ve iklim koşullarının ayrıştırma etkisine karşı koyarken aynı zamanda yük taşıyan en üst tabakasıdır. (Asfalt, beton, parke vb.)

Kent (Şehir): Nüfus yoğunluğunun ticaret, sanayi veya yönetimle ilgili işlerle uğraştığı, tarımsal etkinliklerin olmadığı yerleşim alanıdır. Nüfusu 5000' den büyük yerler kentsel alan olarak kabul edilecektir.

Kilometre: Yol üzerinde herhangi bir noktanın proje başlangıcına olan uzaklığının kilometre (+) metre olarak ifadesidir (15+225.05 gibi).

Koridor: Planlanan veya mevcut bir yolun başlangıç ve bitim mahallerini kapsayan, topografik sınırlamalara göre değişken genişlikte olabilen ve şeritsel olarak nitelenebilecek bir alandır.

Kot: Herhangi bir noktanın belirli bir düzleme göre alçaklık veya yüksekliğidir.

Köprülü kavşak: İki veya daha fazla yolun hareket halindeki trafiği etkilemeden farklı düzlemden kavşak köprüsü ile meydana getirilmiş bağlantı yolu sistemidir.

Köprü: Hesap açıklığı 10m'den büyük (10m dahil) akarsu, vadi, karayolu, demiryolu gibi engelleri geçmek amacıyla kullanılan karayolu yapısıdır.

Kurp (Yatay ve düşey kurp): Proje yatay ve düşey hattındaki doğrusal kesimleri birleştiren eğrisel veya dairesel karayolu kesimidir.

Lase: Kısa mesafede yükselmek gereğinde birbirini kısa aralıklarla izleyen çok sayıdaki küçük yatay kurplar ile oluşturulan yol kesimidir.

Menfez: İnşaası yapılacak yol yapısı ile akım çizgileri kesilen mecra, dere ve akarsulardaki akışı uygun şekilde devam ettirmek ve mücavir alanlardan yola gelecek her türlü suyu, yolun işletme süresi boyunca yerine getireceği fonksiyonu zedelermeyecek şekilde yoldan geçirerek uzaklaştırmak için yol gövdesi altında inşa edilen ve açılığı 10 metreye kadar olan sanat yapısıdır.

Mücavir alan: İmar mevzuatına göre belediyelerin kontrol ve sorumluluğu altındaki alandır.

Nivelman: Noktalar arasındaki yükseklik farkının belirlenmesidir.

Ortalama seyahat hızı: Belirli bir yol kesimi uzunluğunun, o kesimde seyahat eden taşıtların tüm durma ve duraklama süreleri dahil edilerek, belirlenen ortalama seyahat süresine bölünmesi ile bulunan hızdır.

Ortalama seyir hızı: Belirli bir yol kesimi uzunluğunun, bu kesimden geçen taşıtların ortalama seyir süresine bölünmesiyle bulunan lüzdir. Seyir süresi bir taşının bir seyahat boyunca hareket halinde bulunduğu zaman dilimlerinin toplamıdır.

Ön Etüt (İstikşaf): Başlangıç ve sonu tespit edilen iki nokta arasında göreceği hizmet bakımından uzunluk, toprak işleri, drenaj, jeolojik ve topografik yapı ile trafik ve gelişme faktörleri gibi hususlar gözönünde tutularak, karayolu geometrik standartları ile trafik güvenliğini teknik ve ekonomik olarak karşılayacak yol güzergahının veya güzergahlarının haritalar üzerinde veya arazide araştırılmıştır.

Örülme: Aynı yönde hareket eden trafik akımlarının katılma ve ayrılma sureti ile kesişmeleridir.

Palye hendekleri: Palyeli olarak yapılan yarma ve dolgularda şeve ve palyeye gelen yüzeysel sularının toplanıp deşarj edildiği drenaj yapısıdır.

Peyzaj: Karayolunun doğal çevre üzerindeki olumsuz etkilerini en azı indirebilmek, şev stabilizasyonuna katkıda bulunmak, gürültü ve egzos gazlarına karşı engel oluşturmak, yolun monotonluğunu kırmak ve yola estetik bir görünüm kazandırmak amacıyla yapılan tasarım ve uygulama çalışmalarıdır.

Proje gabarisi: Araçların yüklü veya yüksüz olarak karayolunda güvenli seyirlerini temin amacıyla karayolu yapılarının (köprü, tünel vb.) uzunluk, genişlik ve yüksekliklerini belirleyen ölçülerdir.

Platform: Karayolunun, taşit yolu (kaplama) ile yaya yolu (kaldırımlı) veya banketinden oluşan kısımdır.

Plankole: Herhangi bir kavşak, tesis veya sanat yapısının yapılaacağı arazi bölümünün kotlu, tesviye eğrili ve detaylı planının çıkarılmasıdır.

Proje yatay hattı: Planda yolun doğru parçaları (aliyman), daire yayları (kurp) ve/veya geçiş eğrilerinden oluşan yol şeridinin harita üzerinde takip ettiği izdir.

Proje düşey hattı: Yolun boyuna kesiti (profil) üzerinde yolun bitmiş haline ait kotları belirleyen düşey eksen çizgisidir.

Proje hızı (Tasarım hızı): Yol tasarımını yapılrken taşıtların güvenli ve konforlu hareketlerini sağlayan (kurp yarıçapı, eğim, dever, vb. gibi)

karakteristikleri belirlemek için önceden kabul edilmiş olan teorik hız değeridir.

Rakım: Herhangi bir noktanın deniz seviyesine göre yüksekliğidir.

Rakortman: Yön veya eğim değişikliklerini güvenlik ve konfor gereksinimlerine uygun bir süreklilik ve hızda gerçekleştirmek amacıyla kullanılan eğridir.

Rampa: Farklı düzeydeki iki platformu birbirine bağlayan yol kesimidir.

Refüj: Bölünmüş bir yolda zıt yönlerde hareket eden trafiği birbirinden ayıran kısımdır.

Refüj hendekleri: Bölünmüş yolların deverli kesimlerinde refüje doğru akan platform yüzey suyu ile kendi yüzey suyunu toplamak amacıyla refüjde teşkil edilmiş olan hendeklerdir.

Ripaj: Yapı ve toprak işlerini azaltmak amacıyla yol ekseninin enine kesit içinde sağa veya sola kaydılmasıdır.

Rögär: Yol yüzey sularının yer yer ana drenaj kanalına deşarj etmek için bordür kenarına yapılan tesidir.

Röper: Yol boyunca en fazla 500m'de bir düzenlenen ve gidiş-dönüş nivelmanı ile koordinatları belirlenmiş sabit noktalardır.

Sağ dönüş şeridi: Bir kavşakta sağa dönüş yapan taşılara ayrılmış, platformun normal kaplanmış genişliği içindeki bir trafik şeridi veya transit trafik şartlarının sağında ve onlara bitişik yardımcı bir şerittir.

Sanat yapıları: Köprü, tünel, menfez, istinat/iksa duvarı, tahkimat vb. mühendislik yapılarıdır.

Sayısal arazi modeli: Arazi yüzeyinin X,Y, Z koordinatları ile sayısal olarak temsil edilmesidir.

Serbest akım hızı: Düşük yoğunluklu bir yol kesiminde herhangi bir kontrol gecikmesi olmaksızın sürücülerin istediği hızda seyrettileri hızların ortalarasıdır.

Seyir hızı: Belirli bir yol kesimi uzunluğunun, taşıtin bu kesimdeki seyir zamanına bölünmesiyle bulunan hızdır. Seyir zamanı taşıtin hareket halinde olduğu süredir.

Some noktası: Aliymanların kesişme noktasıdır.

Şerit: Taşıtların bir dizi halinde güvenli seyredebilmeleri için taşın yolunun ayrılmış bölgemidir.

Sev: Yarma ve dolgularda, platform kenarının doğal zeminle bağlantısını sağlamak amacıyla oluşturulan eğimli zemindir.

Sev değeri: Şevlerin yatayla yapmış olduğu eğimin açı, yatay-düşey oranı veya yüzde olarak ifadesidir.

Tali yol: Genel olarak üzerindeki trafik yoğunluğu bakımından, bağlandığı yoldan daha az önemde olan yoldur.

Taşit Yolu: Kaplamalı veya kaplamasız banketler arasında kalan ve taşıtların güven ve konforla hareket etmesini sağlayan yol kesimidir.

Tırmanma şeridi: Karayolunda eğimin yüksek olduğu kesimlerin çıkış yönünde kapasite ve trafik güvenliğini artırmak amacıyla ağır taşıtların kullanımları için yapılmış olan ilave şerittir.

Topuk (Dolgu şev dibi) hendekleri: Yolun dolguda teşkil edildiği kesimlerde kenar hendeklerinden, palye hendeklerinden, kafa hendeklerinden, refüj hendeklerinden, dren boruları ve kolektörlerin enine deşarjından, bordür düşüm oluklarından, dolgu şevinden ve arazi eğiminin dolguya doğru olduğu kesimlerde araziden gelen suları toplayarak menfezlere veya derelere boşaltan drenaj yapısıdır.

Toplayıcı yol: Karayolunda daha düzenli ve güvenli bir trafik akışının sağlanması amacıyla, yol kenarındaki mülklerden karayoluna çok sık geçiş ve müdehale yerine, belirli uzunluklarda ve topluca katılma veya ayrılma olanlığı tanımak üzere, karayolunun bir veya her iki tarafında, tek veya iki yönlü olarak ve genellikle karayoluna paralel konumda yerleştirilen yollardır.

Üst geçit: Karayolunun diğer bir karayolu veya demiryolunu üstten geçmesini sağlayan yapıdır.

Varyant: Yolun bir kısmının veya tamamının çeşitli nedenler ile değiştirilmiş kısımidır.

Yağış alanı: Köprü ve menfezlere gelen suları toplayan alandır.

Yarma: Üs yapı alt kotunun üzerinde kalan kazı hacmidir.

Yarma hendeği: Yarmalarda platform ve şevlerden gelen suları toplayıp uygun yerlere boşaltan yapılardır.

Yatay kurp: Yolun alimanları birleştiren eğrisel kısımdır.

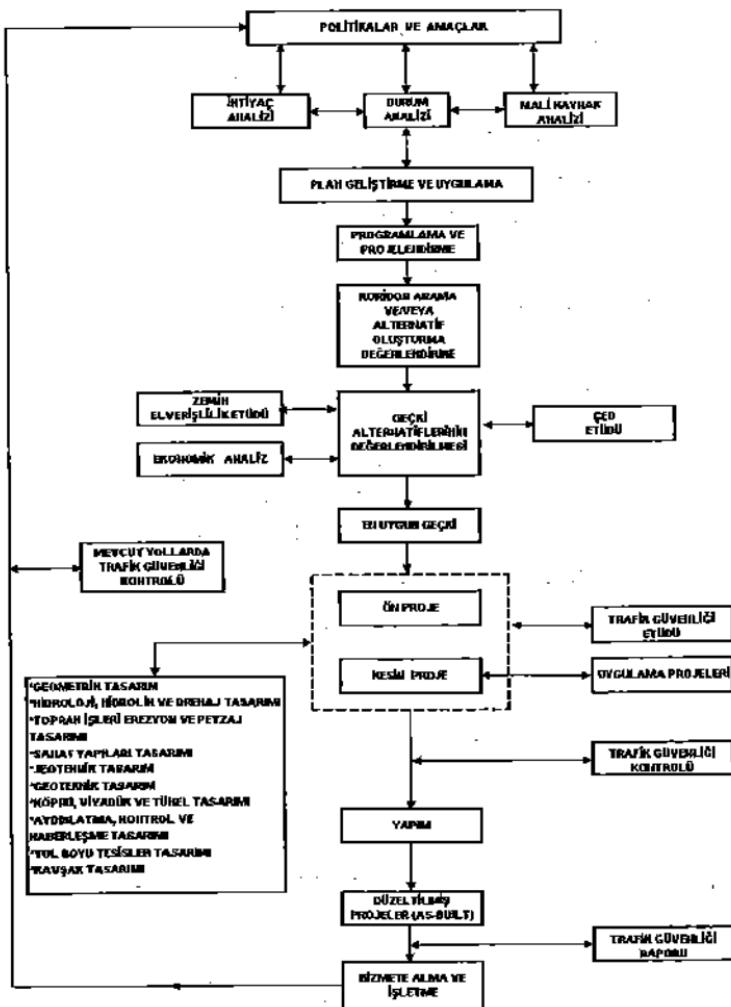
Yaya kaldırımı: Karayolunun taşit yolu kenarı ile gerçek ve tüzel kişilere ait mülkler arasında kalan ve yalnız yayaların kullanımına ayrılmış olan kısımdır.

Yıllık ortalama günlük trafik (YOGT): Bir yıl boyunca, yolun bir noktasından veya kesiminden her iki yönde geçen toplam trafiğin gün sayısına bölünmesiyle elde edilen trafik hacmidir.

Zorunlu (Mücbir) nokta: Geçilmesi ve uğramılması zorunlu olan noktadır.

2. Karayolu Tasarım Aşamaları

Yeni yapılacak yol veya mevcut yolu İslahi için Şekil 1-1'de görülen akış diyagramı kullanılır.

Şekil 1-1

B. TASARIM KRİTERLERİ

1. Birinci Öncelikli Tasarım Kriterleri

Karayolları Sınıflandırması

- Otoyollar:** Üzerinde erişme kontrolünün uygulandığı devlet yollarıdır. Genel olarak otoyollar ücretlidir. Erişme kontrollü karayolu, özellikle transit trafiğe tahsis edilen, belirli yerler ve şartlar dışında giriş ve çıkışın yasaklandığı, yaya, hayvan ve motorsuz taşit ve araçların giremediği ancak izin verilen motorlu taşıtların yararlandığı ve trafiğin özel kontrole tabi tutulduğu karayoludur.
- Devlet yolları:** Önemli bölge ve il merkezlerini deniz, hava ve demiryolu istasyon, iskele, liman ve alanlarını birbirine bağlayan birinci derecede ana yollarıdır.
- İl yolları:** Bir il sınırı içinde ikinci derece öneme haiz olan ve şehir, kasaba, ilçe ve bucak gibi belli başlı merkezleri birbirlerine ve il merkezine ve komşu illerdeki yakın ilçe merkezlerine, devlet yollarına, demiryolu istasyonlarına, limanlara, hava alanlarına ve kamu ihtiyacının gerektirdiği diğer yerlere bağlayan yollarıdır.

Tablo 1 - Karayolu Geometrik Sınıflaması

KENT DIŞI YOLLAR	
	Otoyollar
	Çok Şeritli Yollar
	İki Şeritli Yollar
	1.Sınıf Yollar
	2.Sınıf Yollar
	3.Sınıf Yollar
	4.Sınıf Yollar

KENTSEL YOLLAR (KENT GEÇİŞLERİ)	
	Çevre Yolları
	Çok Şeritli Yollar
	İki Şeritli Yollar
	Kent İçinden Geçen Yollar
	Çok Şeritli Yollar
	İki Şeritli Yollar

Çok şeritli yollar, her bir yöndeki trafik için en az iki şeridi bulunan, 3 km'den daha kısa olmamak koşulu ile trafiğin periyodik olarak kesintiye uğratılabileceği erişim kontrolsüz veya yarı erişim kontrollü karayollarıdır. Çok şeritli bölünmüş veya çok şeritli bölünmemiş (fiziki ayımcı olmayıp çizgi ile bölünən) yollar olarak iki grupta ele alınacaktır.

İki şeritli yollar, her bir şeridin farklı yönlerdeki trafik akımı için tahsis edildiği, görüş mesafesi elverdiği ölçüde yavaş giden aracı geçmek için karşı şeridin kullanıldığı karayollarıdır. Geçmişte yapılan çalışmalar ve ülkemiz şartlarına uygunluğu dikkate alınarak karayolları ağının önemli bir bölümünü oluşturan iki şeritli kent dışı yollar, kendi içinde 4 sınıfta ele alınmıştır. Genel bir ilke olarak Devlet yollarının en az 1. ve 2. Sınıf, İl yollarının ise en az 3. ve 4. Sınıf yol standardında olması önerilmektedir.

Çevre yolları ve kent içinden geçen yollar yine çok şeritli yollar ve iki şeritli yollar olmak üzere iki gruba ayrılmıştır. Çevre yolları transit trafiğin kent içinden geçme zorunluluğu ya da ihtiyacını kaldırılmak amacıyla yapılan ve kenti kuşaklıyan karayollarıdır. Nüfusun çoğunu ticaret, sanayi ve yönetimle ilgili işlerle uğraşan tarımsal etkinlıkların olmadığı ve nüfusu 5000'den büyük yerler kentsel alan olarak kabul edilmiştir.

Trafik Akımının Temel Özellikleri

Hacim-Akım Oranı

Hacim ve akım oranı belli bir zaman periyodu içinde yolun belli bir kesiminden veya noktasından geçen trafik miktarının ölçümüdür.

Hacim: Verilen bir süre içerisinde belirlenen bir yol kesiminden veya noktasından geçen toplam taşıt sayısıdır. Yıllık, günlük, saatlik veya 15 dakikalık periyotlarla ifade edilebilir.

Yıllık Ortalama Günlük Trafik (YOGT): Toplam yıllık trafik hacminin bir yıldaki gün sayısına bölünmesiyle elde edilir. Ancak, bütün yol kesimlerinde sürekli sayılmak imkani olmadığından YOGT değeri mevsimslik sayımlardan ve örtü sayımlarından belli bir hata oranı kabul edilerek hesaplanmaktadır.

Akım Oranı: Belirli bir yol kesiminden veya noktasından bir saatten daha kısa süre içinde (genellikle 15 dakika) geçen taşıt sayısının saatlik olarak ifadesidir. Hacim ve akım oranı arasındaki fark önemlidir. Hacim belirlenen bir zaman aralığında gözlenen veya tahmin edilen gerçek taşıt sayısıdır. Akım oranı ise bir saatten daha az bir zaman aralığında o noktadan geçen taşıt sayısının saatlik eşdeğeri olarak ifade edilir.

Zirve Saat Faktörü: En yüksek saatlik trafik hacminin aynı saat içinde verilen bir zaman periyodundaki maksimum akım değerine oranıdır.

K-Faktörü: Yıl içinde gözlemlenen en yüksek saatlik trafik hacminin (10.,20.,30.,50., veya 100.saat) yıllık ortalama günlük trafiğe göre değişimi k-faktörü olarak ifade edilir. Genel olarak 30. en yüksek saat trafiği, zirve saat olarak kabul edilir. YOGT artarken K-Faktörü genellikle azalmaktadır. En yüksek K-faktörü genellikle rekreasyon alanlarındaki yollarda meydana gelir. Bunu kırsal, kent girişi (banliyö) ve kentsel yollar takip eder. K-Faktörünün sınırları Tablo 2 de verilmektedir.

Tablo 2 – K-Faktörül Smir Değerleri

Yol Tipi	K Faktörü
Kent dışı	0,12 - 0,25
Kent girişi (geçiş)	0,10 - 0,13
Kent içi	0,07 - 0,10

Trafik Kompozisyonu: Ağır taşıtlar daha yüksek fiziki ağırlıklarının yanı sıra otomobillerden daha yavaş hareket edip daha fazla yer işgal ederler. İşletme özelliklerinin aynı birimle ifade edilebilmesi için ağır taşıtlar binek otomobil eşdeğeri cinsinden dikkate alınır. Eşdeğer binek otomobil sayısı, eğime ve geçiş görüş uzaklıguna bağlı olarak değişir. Bu nedenle toplam trafik içindeki ağır taşıt oranı, yolun kapasitesinin belirlenmesinde önemli bir faktördür.

Trafik Tahminleri: Mevcut trafik hacminin yanında projenin ömrü boyunca taşıyabileceği trafiğin tahmin edilmesi esastır. Proje ömrü genellikle 20 yıl olarak kabul edilir.

Hız: Kamu tarafından kullanılacak herhangi bir mühendislik yapısının tasarımından beklenen hizmet, güvenli ve ekonomik bir şekilde karşılanmalıdır. Bu nedenle karayolunun tasarım hızı sürücülerin çoğunuğunun talebine cevap vermelidir. Tasarımın düşük oranda aşırı hız yapan sürücülerin dikkate alınarak yapılması ekonomik değildir. Bu amaçla herhangi bir yoldaki tasarım hızı belirlenirken o yola veya benzer yola ait işletme hızları, %85'lik hızlar ve seyahat hızlarının belirlenmesi önem taşımaktadır.

Yoğunluk: Belli bir anda belirli bir yol veya şerit uzunluğunu işgal eden taşıt sayısıdır. Yoğunluk bir aracın diğerine olan yakınığını belirtir ve trafik akışı içinde manevra yapma serbestliğini ifade eder. Bu özellikleri ile yoğunluk çok şeritli yollardaki hızmet seviyesini tayin eden belli başlı kriter durumundadır.

2. İkinci Öncelikli Tasarım Kriterleri

Tasarım Hızı

% 85'lik hız, yolun belirli bir noktasında veya kesiminde seyir eden araçların % 85'inden daha azının sürüş hız dağılımlarının maksimum değeridir. Yoldan çıkma türü kazaların yoğun olduğu yatay kurplarda kaza riskini azaltmak amacıyla minimum yatay kurp yarıçapının ve duruş görüş mesafesinin hesaplanmasında aşağıda belirtilen V85 hızları kullanılır.

$$V_{85} = V_t + 10 \text{ km/s} \quad V_t \geq 100 \text{ km/s}$$

$$V_{85} = V_t + 20 \text{ km/s} \quad V_t < 100 \text{ km/s}$$

V_t = tasarım hızı (km/s)

Tablo 3 - Tasarım Hızları

Karayolu Geometrik Sınıflaması		Tasarım Hızları (km/saat)					
		Düz		Dalgab		Dağlık	
Kent Dış Yolları	Cek Şeritli Yollar	100	90	90	80	80	60
	İki Şeritli Yollar	1. sınıf	100	80	80	70	70
		2. sınıf	80	70	70	60	60
		3. sınıf	70	60	60	50	50
		4. sınıf	50	40	40	30	20
Kent Yolları (Kent Geçişleri)	Çevre Yolları	Cek Şeritli	100	60	80	60	80
		İki Şeritli	90	60	80	60	60
	Kent İçinden Geçen Yollar	Cek Şeritli	80	60	70	50	60
		İki Şeritli	70	50	60	30	60

Trafikte hakis taşit tipinin yol ile uygunluğunu sağlamak amacıyla taşıtların boyutları, ağırlıkları, işletme özellikleri ve trafikteki yoğunluğu dikkate alınarak belirlenen tasarım taşıtı, tasarım kriterlerinden birisidir. Karayolları tasarımına etki eden en önemli taşıt özellikleri ön-dış tekerin minimum dönüş yörüngesi, iç-arka tekerin çizdiği yörünge ve dingil mesafesidir.

Kapasite ve Hizmet Seviyesi

Karayollarının planlama, tasarım ve işletilmesinde araç trafiği ile uyum sağlanması en önemli gereksinim ve kılavuzdur. Kapasite hakis yol ve trafik koşulları altında belirli bir zaman içinde belirli bir şerit veya yol kesiminden geçebilen maksimum saatlik trafik hacmidir.

Hizmet Seviyesi

6 farklı seviyede tanımlanmaktadır. A hizmet seviyesi en iyi işletme koşullarını F hizmet seviyesi ise en kötü işletme koşullarını göstermektedir.

Cek şeritli karayolları'nın hizmet kalitesinin ölçülebilmesi için yoğunluk, hız ve hacim/kapasite oranı olmak üzere üç adet performans kriteri mevcuttur. Bu üç kriter birbiri ile bağlantılı olup, herbir şerit için kilometreye düşen otomobil sayısı olarak tanımlanan yoğunluk en önemli performans kriteridir.

- Minimum şerit genişliği 3.60 m.'dir
- Seyehat yönündeki iç ve dış banket toplamı minimum 3.60 m.'dir. İç ve dış banketin 1.80 m.'den büyük olması durumunda bu genişlik 1.80 m. olarak alınır.
- Trafik akımı sadece otomobillerden oluşmaktadır.
- Yol platformu boyunca direkt erişim noktaları bulunmamaktadır.
- Bölünmüş bir yol niteliği vardır.
- Serbest akım hızı 100 km/saat' ten daha fazladır.

İki şeritli karayollarında ideal şartlar;

- Şerit genişliği 3.60 m. veya daha fazla,
- Banketler 1.80 m.ye eşit veya daha fazla, görüş açık ve temiz (herhangi bir fiziksel engel yok),
- Geçiş yapılamayan bölge olmamalı,
- Taşıtlar tümüyle otomobillerden oluşmalı,
- Arazi tümüyle düz,
- Düz giden trafiği engelleyecek trafik kontrolü veya dönen trafik gibi birtakım engellerin olmadığı gözönüne alınacaktır.

İki yönlü akımın analizi için yoldaki trafiğin 50/50 oranında her iki yöne dağıldığı temel koşul olarak kabul edilir. Kırsal iki şeritli karayollarındaki yönel dağılımının tamami 50/50'den 70/30'a kadar dağılım gösterebilir. Rekreasyon alanlarındaki yollarda yönel dağılım, zirve zamanları veya tatil dönemlerinde 80/20 oranına veya daha yüksek oranlara kadar çökabilir.

Tablo 5 - İki Şeritli Yollarda Hizmet Seviyesi Özellikleri

Hizmet Seviyesi	Ortalama Hız km/sa	Takip Geçen Zaman Yüzdesi	Maksimum Akım Oranı of/o/sa	Trafik Özellikleri
A En Yüksek	90 ve üstü	35-40	490	Trafik yoğunluğu az dolayısıyla serbest akım hali vardır. Diğer taşıtların varlığından dolayı manevra imkânlarında kısıtlama yok denenecek kadar azdır.
B Yüksek	80	50-55	780	Trafik akımı kararlı akım görünümündedir. Hız, soliana vb. hatalarda sürücü davranışlarındaki serbestlik makul bir ölçüdedir.
C Orta	70	65-70	1190	Kararlı akımı olmakla beraber hız ve manevra imkânları trafik yoğunluğunundan daha çok etkilendir. Sürücülerin kendi hızlarını seçmede veya öndeği taşıtı geçmediği serbestlikleri kısıtlamamıştır.
D Düşük	60	80-85	1830	Trafik akımı kararsız akıma yakındır. Sürücülerin manevra serbestlikleri az, konfor düşük, fakat kısa mesafeler için kabul edilebilir ölçüllerdedir.
E En Düşük Yetersiz	<=60	>=85	3200	Trafik akımında kararsızlık vardır ve kısa süreli duraksamalar görülebilir. Yol kapasitesinde veya kapasiteye yakın haccinde ipsisur.
F				Trafik hacmi yolu kapasitesini aşmıştır ve zorlamalı akım söz konusudur. Sık sık kısa ve uzun süreli duraksamalar görülebilir.

Kaynak: (Highway Capacity Manual 2000)

Tablo 2-6: Çok Seriti Kapıvolları için Hizmet Servisi Özellikleri

Hizmet Seviyesi (HS)							
Serbest Alım Hizi SAH	Xüsusi Ortalığı (km/saat)	A		B		C	
		Max. Yekunluk (oto. Avm/geri)	100.0	100.0	90.0	80.0	70.0
100 km/saat	Orta (v/c)	0.32	0.50	0.72	0.92	0.92	0.88
	Max. (v/c)	700	1100	1575	2015	2290	2500
	Max. servis ikinci oturum (oto. /sاده/terit)	7	11	16	22	25	25
	Max. Yekunluk (oto. Avm/geri)	90.0	90.0	89.8	84.7	80.8	76.8
90 km/saat	Orta (v/c)	0.30	0.47	0.68	0.89	1.00	1.00
	Max. (v/c)	630	990	1435	1860	2100	2300
	Max. servis ikinci oturum (oto. /sاده/terit)	7	11	16	22	25	25
	Max. Yekunluk (oto. Avm/geri)	80.0	80.0	80.0	77.6	74.1	70.0
80 km/saat	Orta (v/c)	0.28	0.44	0.64	0.85	1.00	1.00
	Max. (v/c)	560	880	1280	1705	2000	2200
	Max. servis ikinci oturum (oto. /sاده/terit)	7	11	16	22	25	25
	Max. Yekunluk (oto. Avm/geri)	70.0	70.0	70.0	69.6	67.5	65.0
70 km/saat	Orta (v/c)	0.26	0.41	0.59	0.61	1.00	1.00
	Max. (v/c)	480	740	1120	1530	1900	2100
	Max. servis ikinci oturum (oto. /sاده/terit)	7	11	16	22	25	25
	Max. Yekunluk (oto. Avm/geri)	65.0	65.0	65.0	65.0	65.0	65.0

YÖĞÜRLÜK HS'nın birinci belliyleter etkildir. F.Hizanlı: Seviriş yıldızı

İçerik: H_2S , Tiamin ve çeşitli amino asitler, Tıpkı salgınların hemen diğer hastalıklarla ilişkili gibi, **gastroenterit** ve **dermatit** gibi hastalıklarla ilişkili olabilir.

Trichia alacra spiculata (Kuznetsov, 1967) (syn. Trichia aculeata) (Lepidoptera: Gelechiidae). Beschreibung und Abbildungen von den Kaukasus-Gebirgen. Entomologische Zeitschrift 78(1-2): 1-10.

YÖĞÜNTÜLER SALİH yedinci sınıf öğrencisi. Yereldeki bir işadamı. Yereldeki işadamı. Yereldeki işadamı. Yereldeki işadamı. Yereldeki işadamı. Yereldeki işadamı. Yereldeki işadamı.

Yapılan bu çalışmaların sonucunda, 1950'lerde, 1960'ların başlarında ve 1970'lerin ortalarında, PES'ye sahip polikliniklerin sayısı 100'ünden fazla, 1980'lerde 150'ye, 1990'lı yıllarda ise 200'ye yükseldi. Bu dönemde, PES'ye sahip olan polikliniklerin sayısı 1990'lı yıllarda 250'ye yükseldi. Bu dönemde, PES'ye sahip olan polikliniklerin sayısı 1990'lı yıllarda 250'ye yükseldi.

EFS: Zorluklu veya düşük seviye bir iş ortamında, işçilerin işe girmekten kaçınmak, işten ayrılmak veya işten ayrılmış olmakla ilişkili bir davranışdır.

İçerik | [Anasayfa](#) | [Haberler](#) | [Makaleler](#) | [Yazarlar](#) | [Kategori](#) | [Ara](#)

Yol sınıflarına ve arazi durumuna göre hizmet seviyeleri kentdisi ve kentsel (kent geçisi) yollar için Tab. 6 ve Tab. 7'de verilmektedir.

Tablo 6 – Kent Dışı Yollar Öneri Tasarım Hizmet Seviyeleri

Yol Sınıfları	Arazi Durumu		
	Düz	Dalgıç	Dağlık
Çok Şeritli Yollar	B	B	B - C
İki Şeritli Yollar			
1.Sınıf Yollar	D	B - C	C
2.Sınıf Yollar	C	C - D	D
3.Sınıf Yollar	C	D	D
4.Sınıf Yollar	D	D	D

Tablo 7- Kentsel Yollar (Kent Geçişleri) Öneri Tasarım Hizmet Seviyeleri

Yol Sınıfları	Arazi Durumu		
	Düz	Dalgıç	Dağlık
Çevre Yolları			
Çok Şeritli Yollar	C	C	C
İki Şeritli Yollar	C	C	C
Kent İçinden Geçen Yollar			
Çok Şeritli Yollar	C	C	C
İki Şeritli Yollar	C - D	C - D	C - D

Not: E Hizmet Seviyesi çok kısıtlı durumlarda kabul edilebilinir.

Hizmet Hacmi

Herhangi iki şeritli karayolundan hakim yol ve trafik koşulları altında arazi durumuna göre seçilen bir hizmet seviyesinin altına düşmeden geçirilebilecek maksimum saatlik trafik sayısı hizmet hacmi olarak tanımlanmaktadır.

Tablo 8 - İki Şerilli Kent Dış Yollarında Hizmet Hacmi

Arazi Tipi	Ağır Taşıt Yüzdesi (%)	HİZMET SEVİYELERI						
		A	B	C	D	E		
	Taşıt/Saat	YOGT	Taşıt/Saat	YOGT	Taşıt/Saat	YOGT	Taşıt/Saat	YOGT
Düz	5	276	2110	504	3877	905	6952	1520
	10	274	2108	502	3852	900	6923	1520
	15	273	2100	499	3688	895	6885	1520
	20	271	2086	497	3623	890	6846	1520
	25	270	2077	494	3600	885	6803	1519
	30	269	2069	491	3777	890	6769	1519
Dalgıç	35	267	2054	489	3762	875	6731	1519
	40	266	2046	487	3746	870	6692	1519
	5	205	1577	373	2689	820	6308	1519
	10	199	1531	362	2185	795	6115	1518
	15	192	1477	356	2154	768	5915	1518
	20	186	1431	339	2608	744	5723	1518
Dağıtık	25	179	1377	327	2516	718	5523	1519
	30	172	1323	316	2431	693	5331	1518
	35	168	1277	315	2423	667	5131	1518
	40	160	1231	296	2277	640	4923	1518
	5	44	338	166	1277	310	2385	1518
	10	42	323	168	1277	310	2385	600
Yansek Dağıtık	15	42	323	164	1262	305	2346	600
	20	42	323	164	1262	305	2346	590
	25	42	323	160	1231	305	2346	590
	30	42	323	160	1231	305	2346	590
	35	40	309	160	1231	305	2346	580
	40	40	308	160	1231	305	2346	580

Yansek Dağıtık 60/40 Zirve Saati Farklıdır 0,92, K-faktörü 0,13, sefer süresi 2 saat, 5. kaplama genetüğü 7 metre, banket genetüğü 2,5 metre olup 1. sınıf yol olmak üzere belirlenmiştir.

Tablo 9 – Çoklu Şeritli (2X2) Yollarда Hizmet Hacmi

Arazi Tipi	Ağır Taşı Yüzdesi (%)	HİZMET SEVİYELERİ									
		A		B		C		D		E	
		V	YOGT (taşıyaat)	V	YOGT (taşıyaat)	V	YOGT (taşıyaat)	V	YOGT (taşıyaat)	V	YOGT (taşıyaat)
DÜZ	5	2252	17396	3554	27341	5152	39650	6812	52400	7834	60220
	10	2208	16934	3470	26690	5029	38687	6870	51306	7870	59002
	15	2157	16569	3388	26068	4912	37787	6828	50212	7807	57444
	20	2108	16212	3312	25476	4801	36938	6385	49118	7343	56864
	25	2061	15852	3238	24910	4694	36198	6243	4924	7180	55228
	30	2016	15507	3168	24389	4592	35323	6101	46930	7016	53397
DALGALI	35	1973	15177	3101	23850	4494	5959	48836	6882	52711	51453
	40	1932	14861	3056	23353	4401	38261	5815	44742	6889	51500
	5	2157	16569	3406	28200	4940	38000	6500	50000	7475	57500
	10	2016	15507	3249	24934	4702	36171	6184	47643	7123	54759
	15	1893	14558	3092	23788	4454	34342	5987	45288	6770	52079
	20	1783	13118	2935	22582	4227	32513	5581	42929	8418	49368
DAĞLIK	25	1686	12970	2779	21376	3989	30684	5274	405772	6066	46568
	30	1599	12299	2622	20170	3751	28855	49668	38215	5713	43947
	35	1620	11694	2465	19954	3513	27026	4662	38558	5361	41227
	40	1449	11146	2396	17756	3276	25197	4355	33501	5068	39526
	5	1973	15177	3120	24000	4472	34400	5980	46000	6877	52900
	10	1717	13210	2892	22243	4146	31883	5540	42814	49006	45119
DAĞLIK	15	1520	11694	2653	20486	3320	29366	5100	39234	5885	41232
	20	1364	10490	2435	18729	3494	26879	4661	35554	5360	37345
	25	1236	9511	2206	16972	3158	24372	4222	32474	4885	33399
	30	1131	8699	1979	15215	2442	21865	3782	29694	4350	33495
	35	1042	8015	1750	13456	2517	19355	3343	25194	3844	29571
	40	966	7430	1521	11701	16851	2803	22334	23339	25634	

Sırasız Akım Hizi 100 km/saat, PHF=0,82, K=0,13, yoldan düşen toprak量 5 adet/km, her bir şeritten 4,5 m, Banister gen. > 1 adet olmak eliniyor.

3. KARAYOLU GEOMETRİK ELEMANLARININ TASARIMI

1. Görüş Mesafesi

Duruş Görüş Mesafesi (DGM)

Yol güvenliğini sağlamak amacıyla sürücünün bir tehlikeyi fark edip durabilmesi için belirli bir süre ve bu sürede hızla bağlı olarak katetmesi zorunlu olan mesafeeye duruş görüş mesafesi (DGM) denilmektedir. Reaksiyon süresi ile frenleme süresinin toplamı olan Minimum (veya emniyetli) duruş görüş mesafesinin hesaplanmasıında göz yüksekliği 1.08 m ve obje yüksekliği 0.20 m alınmaktadır.

$$DGM = 0,278V_t t + 0,039 \frac{V^2}{a} \quad (3.1)$$

DGM : Minimum duruş görüş mesafesi, m

V_t : Tasarım hızı, km/sa

t : Reaksiyon süresi, 2 saniye

a : Frenleme iyinlesi, 3,4 m/san²

Eğimli yollarda düz yollara göre frenleme mesafesi artacağından veya azalacağından DGM For. 3.1'den farklı olarak eğimi de göz önünde bulunduran For. 3.2 ile hesaplanmaktadır.

$$DGM = 0,278V_t t + \frac{V^2}{254[(a/9,81) \pm g]} \quad (3.2)$$

Yolun eğimi g , ondalıklı sayı olarak çıkış eğimi için (+), iniş eğimi için (-) alınır. Kaplamanın yaş olmasına göre hesaplanan DGM'leri Tab. 1'de verilmektedir.

Tablo 1- Minimum Duruş Görüş Mesafesi

Tasarım Hızı (km/sa)	Eğimsiz (m)	Aşağı Eğim, m			Yukarı Eğim, m		
		%3	%6	%9	%3	%6	%9
20	20	17	17	18	16	15	15
30	30	28	30	31	27	26	25
40	50	42	45	47	39	38	37
50	65	59	63	67	54	52	51
60	80	79	83	89	71	69	66
70	100	100	107	115	91	87	84
80	125	125	133	143	112	107	103
90	150	151	162	175	135	129	124
100	180	180	193	210	161	153	146
110	210	212	228	247	188	179	171
120	240	246	265	288	218	207	197
130	270	283	305	332	249	236	225

Kaynak: AASHTO, 2001

Geçiş Görüş Mesafesi (GGM)

İki şeritli karayollarında bir taşıtin diğer taşıti güvenli bir şekilde gecebilmesi için gerekli olan minimum mesafe "Geçiş Görüş Mesafe"sidir. Minimum GGM'nin belirlenisi Şekil 1'de şematize edilmiş olup, sürücü davranışları ile ilişkili olarak aşağıdaki kabüller yapılmıştır.

- 1 - Geçilen taşıt sabit hızda sahiptir.
- 2 - Geçme hareketine başlamadan önce, geçen taşıt düşük hızda öndeki aracı takip etmektedir.
- 3 - Geçme kesimine ulaşlığında, sürücüçünün geçme manevrasına başlamadan önce karşı şeridin trafikten arındırılmış olduğunu anlayabilmesi için kısa bir zaman sürecine ihtiyaç vardır.
- 4 - Geçme işlemi aniden başlayarak, geçen taşıtin karşı şeride gelmesi ile devam etmeyece olup geçmeyi gerçekleştiren taşıtin hızı karşı şeridi kullandığı zaman içinde giderek artış göstermektedir. Geçen taşıtin hızı bu süre içinde geçen taşıtin hızına göre 15 km/saat daha fazladır.

5 - Geçen taşıt, geçme işlemini tamamlayıp kendi şeridine geçtiğinde, karşı şeritten gelen taşıyla aralarında belli bir açıklık olmalıdır (d3).

Şekil 1 - Geçiş Görürlü Mesafelerin Teyitü

İki şeritli karayolları minimum GGM Şekil 1'de görüldüğü gibi, aşağıda tanımlanan dört ayrı uzunluğun toplamından oluşmaktadır:

d_1 : İlk geçiş uzunluğu, intikal ve reaksiyon zamanı ile sürücülerin öndeki aracı geçmeye başlatacağı pozisyonaya gelenmesine kadar geçen toplam sürede gidilen mesafedir,

d_2 : Geçen taşıtan sol şeridi işgali ettiğinde altıdeğer aldığı mesafedir,

d_3 : Geçiş eylemi sonunda geçen taşı ile karşidan gelen taşıt arasındaki mesafedir,

$d_4 (= 2/3 d_2)$: Geçen taşıtan sol şeride bulunduğu sürenin $2/3$ 'ü kadar sürede karşidan gelen taşıtan kat ettiğimiz mesafedir.

$$d_1 = 0,278 t_1 \left((V_p - m) + \frac{\alpha t_1}{2} \right) \quad (3.3)$$

$$d_2 = 0,278 V_p t_2 \quad (3.4)$$

$$d_3 = 30 - 90 \text{ m}$$

$$d_4 = 2/3 d_2 = 0,185 V_p t_2 \quad (3.5)$$

t_1 : İlk geçiş zamanı, saniye

t_2 : Geçen taşıtan sol şeridi kullandığı süre, saniye

V_p : Geçen taşıtan ortalama hızı, km/sa

m : Geçen taşı ile geçen taşıt arasındaki bire birlik, km/sa

α : Ortalama hızlanma ivmesi, km/saat/son

Tasnim hizlarına bağlı olarak hesaplanan emniyeli geçiş görüş mesafeleri Tab. 3.2'de verilmektedir.

Tablo 2- İki Şeritli Karayollarında Minimum Geçiş Görürlü Mesafesi

Tasnim Hizi (km/sa)	Kabul Edilen Hizlar (km/sa)		GGM (m)	
	Geçilen Taşıta	Geçen Taşıta	Hesaplanmış	Yuvarılatılmış
30	29	44	200	200
40	36	51	266	270
50	44	59	341	345
60	51	66	407	410
70	59	74	482	485
80	65	80	518	540
90	73	88	613	615
100	79	94	670	670
110	85	100	727	730
120	90	105	774	775
130	94	109	812	815

Knock: AASHTO, 2001

2. Yatay Eksen

Yatay eksen tasarımda güvenlik, seyahat süresi ve kapasite (veya trafik kalitesi) etkin kriterlerden olup tasarım hızı (V_t) ile (V_{85}), topografik yapı ve arazi şartlarına (dere, demiryolu, kanal, vadi, geçit, vb.) uyum ve ekonomi gözönünde bulundurulmalıdır. Yatay eksen elemanları alıyan, kurp, geçiş eğrisi ve dever olarak ele alınacaktır.

Aliyman Tasarımı

Aliyman yatay eksen elemanı olup karayolun doğrusal kesimlerini oluşturmaktadır.

Aliyman, uzunluğunun fazla olması durumunda aşağıdaki olumsuzluklara neden olabilmektedir:

- Sürücülerin aşırı hız yapmasına olanak tanımaktadır.
- Karşidan gelen veya takip eden taşıtların hız ve mesafelerinin tayin edilmesi zorlaşmaktadır.
- Gece seyahatlerinde karşidan gelen taşıt farları sürüs konfor ve güvenliğini olumsuz yönde etkilemektedir.
- Doğu-Batı yönünde sabah güneş doğarken ve akşam güneş batarken sürücü güneş ışığından etkilenmektedir.
- Monoton sürüs şartları sürücüde dikkat dağılımı ve yorgunluğa neden olabilmektedir.

Aliyman uzunluğunun az olması durumunda ise aşağıdaki olumsuzluklar söz konusudur:

- Yeterli geçiş görüş mesafesinin sağlanması güçleşmektedir.
- Aliyman - kurp - aliyman ilişkisinde bağımsız aliyman uzunluğu sağlanamamaktadır.
- Hız azaltmak dolayısıyla seyahat süresi artmaktadır.
- Kapasite azalmaktadır.

Aliymanlar, aliyman ve kurplardaki işletme hızı (V_{85}) farkı 20 km/saat'ten fazla ise bağımsız aliyman (kurbun varlığının aliymandaki işletme hızını etkilemediği), 20 km/saat'ten az ise bağımlı aliyman (kurbun varlığının aliymandaki işletme hızını etkilediği) olarak nitelenebilir.

Tablo 3- Birbirini Takip Eden Kurplar Arasında Minimum Aliyman Uzunluğu

Kurpta V_{as} (km/sa)	Aliymandaki V_{85} (km/sa)										
	70	75	80	85	90	95	100	105	110	115	120
50	110	140	175	215	255	295	340	390	434	485	540
55		120	155	190	230	270	315	365	410	465	515
60			125	165	205	245	290	340	385	440	490
65				135	175	220	260	310	360	410	460
70					145	185	235	280	325	380	430
75						155	200	245	295	345	400
80							165	210	260	310	365
85								170	220	270	325
90									180	235	285
95										190	245
100											200

Not 1. Kurta 100'den fazla sayıda kurbanın bulunduğu zamanlarında minimum uzunlık veya kurplar arasındaki uzaklığı edilen minimum uzunluk, m

2. Vsc her kurpta ortalık derecesinde bağlı olarak sayıda edilecektir.

3. Aliymandaki $V_{as} = 100$ km/sa ve $V_{as} = 120$ km/sa konumlarındaki rakamlar kurut aliyman boyu olarak alınabilir.

4. Bağımsız bir aliymandaki kurpta ve aliymandaki hız farkının en fazla olabileceği kabul edilmiştir.

Kaynak: Highway Design and Traffic Safety Engineering Handbook, 1999

Yatay eksen tasarımda bağımsız aliymanların oluşturulmasına özen gösterilmeli, aynı yönde birbirini takip eden kurpların konulmasından kaçınılmalı, konulması gereklisi ise aynı yöndeki kurplar arasındaki aliyman uzunluğunun (m.cinsinden) tasarım hızının 6 katı olmasına çalışılmalıdır. Gece sürüs şartlarında far ışıklarından sürücülerin etkilenmemesi için sabit eğimli aliymanların uzunluğunun tasarım hızının 20 katını geçmemesine gayret edilmelidir.

Dever Tasarımı

Yatay kurpta hareket eden taşıtlar merkezkaç kuvvetinin etkisi ile dışa doğru savrulmaya zorlandıklarından, yapılacak uygun dever tasarımı ile savrulmanın güvenlik ve konfor üzerindeki olumsuz etkileri giderilmelidir.

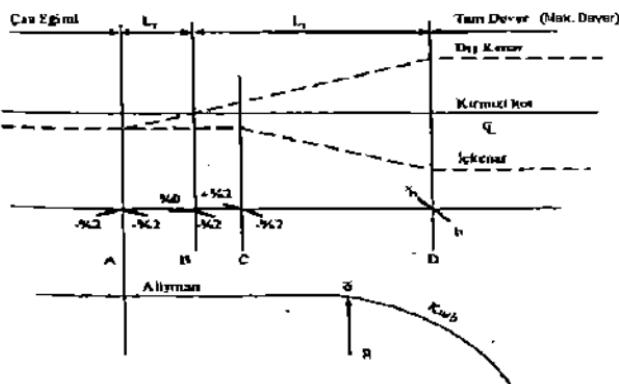
Maksimum Dever

Yatay kurptaki maksimum dever miktarı yol platformunun maksimum yanal eğimi olup, Devlet yolları için kabul edilebilir maksimum dever % 8

olarak alınacaktır. Kar ve don'un etkili olduğu bölgelerde maksimum dever % 6 alınabilir. Ayrıca, maksimum dever miktarının çok şeritli yollar için % 2,5'dan ve iki şeritli yollar için % 2'den daha az olması durumunda çatı eğimi dikkate alınacaktır.

Rakortman Boyu

Kurpta dever uygulamasının konfor, güvenlik, drenaj ve estetik ihtiyaçlara cevap verebilmesi için aliymanda çatı eğimi ile başlayıp kurbun içinde belirli bir noktada maksimum devere ulaşacak şekilde aşamalı bir geçiş yapılmalıdır. Bu geçişin yapıldığı mesafe dever rakortman boyu olarak tanımlanmaktadır. Rakortman boyu Şekil 2'de görüldüğü gibi L_1 ve L_2 mesafelerinin toplamıdır.

Şekil 2- Dever Uygulaması ve Rakortman Boyu

Devlet ve İl yollarında kullanılacak dever oranları ile dever rakortman boyları (L_1) tasarım hızı (V_1) ve kurp yarıçapına (R) bağlı olarak Tablo 4, 5 ve 6'da verilmektedir.

Tablo 4- Tasarım hızı ve kurp yançıplarına bağlı olarak uygulanacak rakortman boyları (L_r) ve dever oranları (emax:4%)

V _i =20 Km/sa		V _i =50 Km/sa		V _i =40 Km/sa		V _i =50 Km/sa		V _i =60 Km/sa		V _i =70 Km/sa		V _i =80 Km/sa		V _i =90 Km/sa		V _i =100 Km/sa	
R	(m)	L (m)	L (m)	L (m)	L (m)	L (m)	L (m)	L (m)	L (m)	L (m)	L (m)	L (m)	L (m)	L (m)	L (m)	L (m)	L (m)
0	2	4	6	2	4	6	2	4	6	2	4	6	2	4	6	2	4
%	serit	serit	%	serit	serit	%	serit	serit	%	serit	serit	%	serit	serit	%	serit	serit
7000	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
6000	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
5000	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
2500	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
2000	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
1500	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
1400	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
1300	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
1200	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
1000	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
800	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
700	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
600	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
400	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
300	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
250	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
200	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
175	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
160	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
150	TE	9	14	2.6	12	19	3.2	16	25	3.6	21	32	R _{min} =150	R _{max} =250	R _{min} =150	R _{max} =250	
120	TE	9	14	2.6	12	18	3.5	17	26	3.8	21	32	R _{min} =120	R _{max} =250	R _{min} =120	R _{max} =250	
110	TE	9	14	2.6	13	19	3.4	17	26	3.9	22	32	R _{min} =110	R _{max} =250	R _{min} =110	R _{max} =250	
100	TE	9	14	2.6	13	20	3.6	18	27	4.0	22	33	R _{min} =100	R _{max} =250	R _{min} =100	R _{max} =250	
90	TE	9	14	2.6	15	16	3.0	14	22	3.7	19	29	R _{min} =90	R _{max} =250	R _{min} =90	R _{max} =250	
70	TE	9	14	2.6	15	16	3.0	15	24	3.5	20	29	R _{min} =70	R _{max} =250	R _{min} =70	R _{max} =250	
60	TE	9	12	18	15	17	2.5	15	26	3.0	21	31	R _{min} =60	R _{max} =250	R _{min} =60	R _{max} =250	
50	TE	9	13	19	17	18	2.7	16	27	3.0	21	31	R _{min} =50	R _{max} =250	R _{min} =50	R _{max} =250	
40	TE	9	14	20	19	19	2.9	17	28	3.2	21	31	R _{min} =40	R _{max} =250	R _{min} =40	R _{max} =250	
30	TE	9	15	22	20	19	3.0	19	29	3.3	21	31	R _{min} =30	R _{max} =250	R _{min} =30	R _{max} =250	
20	TE	9	17	22	20	19	3.1	20	30	3.4	21	32	R _{min} =20	R _{max} =250	R _{min} =20	R _{max} =250	

Tablo 5. Tasarım hızı ve kırp yarıçaplarına bağlı olarak uygulanacak rakoritman boyalar (L_r) ve dever oranları (emax:6%)

Tablo 6- Tasanın hızı ve kırılgınlık parametreleri ile dever oranları (en çok: 8%)

R	V=20 Km/sa	V=30 Km/sa		V=40 Km/sa		V=50 Km/sa		V=60 Km/sa		V=70 Km/sa		V=80 Km/sa		V=90 Km/sa		V=100 Km/sa		V=110 Km/sa		V=120 Km/sa		
		L _r (m)	% sentir birlik	L _r (m)	% sentir birlik	L _r (m)	% sentir birlik	L _r (m)	% sentir birlik	L _r (m)	% sentir birlik	L _r (m)	% sentir birlik	L _r (m)	% sentir birlik	L _r (m)	% sentir birlik	L _r (m)	% sentir birlik	L _r (m)	% sentir birlik	
7000 CE	0	2	4	0	2	4	0	2	4	0	2	4	0	2	4	0	2	4	0	2	4	
7000 CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
8000 CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
3600 CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
2400 CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
1800 CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
1200 CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
900 CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
600 CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
400 CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
250 CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
150 CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
1200 CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
1300 CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
1000 CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
900 CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
800 CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
700 CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
600 CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
500 CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
400 CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
300 CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
200 CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0	0	CE	0
175 TE	0	14	24	16	24	50	26	36	62	74	52	74	44	87	40	62	72	44	87	40	62	72
150 TE	0	14	28	18	27	54	24	42	67	57	36	73	47	70	47	70	57	47	70	47	70	57
140 TE	0	14	40	19	42	58	29	46	59	38	67	70	47	71	47	71	57	47	72	47	72	57
150 TE	34	10	18	42	20	40	58	36	46	74	38	60	48	72	48	72	58	48	72	48	72	58
120 TE	34	10	18	44	21	32	59	31	46	74	41	61	48	73	48	73	58	48	73	48	73	58
110 TE	23	11	17	47	23	34	53	32	45	76	42	63	52	78	52	78	63	52	78	52	78	63
100 TE	16	12	18	35	35	56	34	51	73	43	63	51	63	51	63	51	63	51	63	51	63	51
80 TE	36	14	20	53	25	37	68	36	53	79	44	68	53	68	53	68	53	68	53	68	53	68
80 TE	33	19	22	63	26	40	72	37	56	80	44	66	56	66	56	66	56	66	56	66	56	66
70 TE	36	18	24	59	35	42	75	30	40	81	48	68	58	68	58	68	58	68	58	68	58	68
60 TE	41	18	26	63	31	46	78	40	53	85	57	68	57	68	57	68	57	68	57	68	57	68
60 TE	41	21	37	65	35	50	80	41	55	86	67	85	67	85	67	85	67	85	67	85	67	85
50 TE	40	52	23	75	35	54	84	30	44	87	50	70	50	70	50	70	50	70	50	70	50	70
30 TE	6.9	27	40	8.0	31	54	54	30	42	8.0	31	54	54	30	42	8.0	31	54	54	30	42	8.0
20 TE	7.1	32	45	8.0	30	54	54	32	45	8.0	30	54	54	32	45	8.0	30	54	54	32	45	8.0

Tasarım Hızına ve Yarıçapına Bağlı Olarak Uygulanacak Dever Oranları

En yüksek hızda en düşük yarıçapda dever oranı % 8'dir.

$$\text{P}_{\text{dever}} = 0.00000001 \cdot V_{\text{tas}}^3 \cdot R_{\text{tas}}^{-3}$$

$$R_{\text{tas}} = 50$$

$$V_{\text{tas}} = 100$$

$$R_{\text{tas}} = 10$$

$$V_{\text{tas}} = 10$$

$$R_{\text{tas}} = 75$$

$$V_{\text{tas}} = 75$$

$$R_{\text{tas}} = 125$$

$$V_{\text{tas}} = 125$$

$$R_{\text{tas}} = 175$$

$$V_{\text{tas}} = 175$$

$$R_{\text{tas}} = 225$$

$$V_{\text{tas}} = 225$$

$$R_{\text{tas}} = 275$$

$$V_{\text{tas}} = 275$$

$$R_{\text{tas}} = 325$$

$$V_{\text{tas}} = 325$$

$$R_{\text{tas}} = 375$$

$$V_{\text{tas}} = 375$$

$$R_{\text{tas}} = 425$$

$$V_{\text{tas}} = 425$$

$$R_{\text{tas}} = 475$$

$$V_{\text{tas}} = 475$$

$$R_{\text{tas}} = 525$$

$$V_{\text{tas}} = 525$$

$$R_{\text{tas}} = 575$$

$$V_{\text{tas}} = 575$$

$$R_{\text{tas}} = 625$$

$$V_{\text{tas}} = 625$$

$$R_{\text{tas}} = 675$$

$$V_{\text{tas}} = 675$$

$$R_{\text{tas}} = 725$$

$$V_{\text{tas}} = 725$$

$$R_{\text{tas}} = 775$$

$$V_{\text{tas}} = 825$$

$$R_{\text{tas}} = 875$$

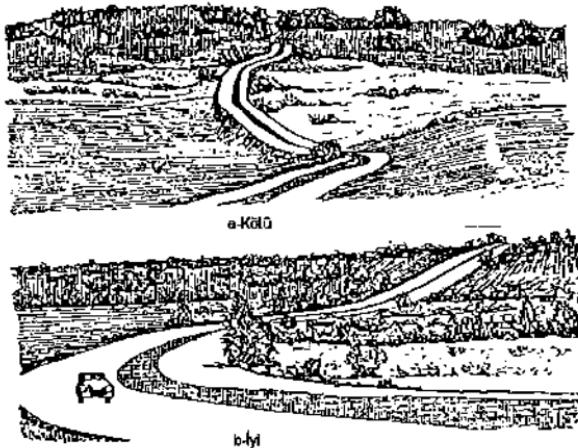
$$V_{\text{tas}} = 925$$

$$R_{\text{tas}} = 975$$

Yatay Eksen Tasarımı için Genel Kurallar

Yatay eksen tasarımda aşağıda belirlenen hususlara dikkat edilmelidir:

1. Güzergah topoğrafyaya uyma koşuluyla mümkün olduğunca ana istikamette olmalıdır. Şek. 3'de görüldüğü gibi yolun yapımı ve bakımı kadar, estetik açıdan da arazinin topoğrafyasına uyup kıvrılarak devam eden bir güzergah, ilke olarak arazinin doğal durumunu bozarak devam eden uzun aliymanlara tercih edilmelidir. Genellikle kısa kurp sayısı minimumda tutulmalıdır. Çok sayıda kısa kurplarla dalgalı bir şekil almış bir güzergahta sağlanaklı trafik akışını sağlamak daha güçtür.

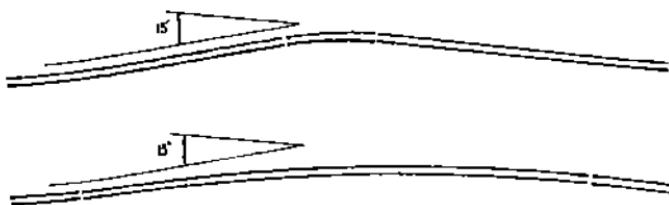

Şekil 3

2. Seçilen proje hızına bağlı olarak tespit edilen minimum kurp yarıçapı ancak şartların zorladığı durumlarda kullanılmalıdır. Şartlar elverdiği sürece büyük yarıçaplı kurplar her zaman tercih edilmelidir.
3. Uzun aliymanların sonuna küçük yarıçaplı kurpların konulmasından kesinlikle kaçınılmalıdır. Aksi taktirde uzun aliymanda iyice hızlanma eğilimindeki taşıtin küçük yarıçaplı kurpta yoldan çıkma ve devrilmeye riski ortaya çıkacaktır.
4. Keskin yatay kurpların olmaması için yatay eksenlerin sapma açıları olağanüstü küçük tutulmaya çalışılmalıdır. Sapma açılarının küçültülmesi

mümkün değilse kurbun yarıçapı büyük seçilerek bu olumsuzluk bir ölçüde giderilmeye çalışılmalıdır.

5. Küçük sapma açılı kurplarda güzergahın kırık bir görünüş vermemesi için kurb boyları yeterli uzunlukta olmalıdır. Sapma açısı 5 derece olan yatay kurbun uzunluğu minimum 150 metre olmalı ve her 1 derece azalma için minimum kurb uzunluğu 30 metre artırılmalıdır. (Şekil 4)

Şekil 4

6. Genel bir kural olarak, yatay kurbun minimum uzunluğu devlet yollarında tasarım hızının 3 katı olmalıdır. Estetik kaygıların daha belirgin ve daha büyük yarıçaplı kurpların kullanıldığı yüksek standartlı yollarda arzu edilen minimum kurb uzunluğu tasarım hızının 6 katı kadardır.

7. Yatay kurplar arasında çok uzun ve çok kısa alımanların konulmasından kaçınılmalıdır. Genel bir kural olarak tasarım hızının 20 katından daha fazla uzunluğa sahip alımanlar uzun ve 6 katından daha az olan alımanlar ise kısa olarak kabul edilmektedir. Uzun alımanlarda sürücülerin hızlarını artırması ve kısa alımanlarda ise geçiş olanaklarının kısıtlanması nedenleriyle kaza riski yükselmektedir.

8. Büyük yarıçaplı kurplardan küçük yarıçaplı kurplara aniden geçilmemelidir. Küçük yarıçaplı kurb konulacak yere ulaşılmadan önce kurb yarıçapları aşamalı olarak azaltılmalıdır. Bu şekilde sürücü hızını aniden değiştirmeye zorunda kalmayacak ve kaza riski azalacaktır.

9. Uzun ve özellikle yüksek dolgu kesimlerinde keskin kurbalar kullanılmamalıdır. Bu kesimlerde yol kenarında yarma şevi, ağaç, çalılık, vb belirleyici nesneler olmadığından, sürücünün keskin kurbu algılaması zorlaşmaktadır. Böyle kesimlerde keskin kurbun yapılması kaçınılmaz ise birtakım

güvenlik önlemlerinin (otokorkuluk, uyarı ve keskin viraj işaretü, hız azaltma kasıı, vb.) alınması uygun olacaktır.

10. Birbirini izleyen aynı yönde yatay kurp uygulamasından olabildiğince kaçınılmalıdır. Sürücülerin büyük çoğunluğu tarafından bir kurptan çıktıığında takip eden ikinci kurbun da aynı yönde olması beklenmediğinden, kaza olasılığı artmaktadır. Şek. 3.11'de görülen bu olumsuz durum aynı yönde iki kurp yerine büyük yarıçaplı tek kurp konularak giderilmeye çalışılmalıdır.

Şekil 5

11. Birbirini izleyen geçiş eğrisiz ve özellikle ters kurplar arasında kısa alıman boyalarının kullanılması dever uygulamasını çok güçlendiriceğinden böyle bir uygulamadan olabildiğince kaçınılmalıdır.

12. Kombine (farklı yarıçaplı) kurpların kullanımında dikkatli olunmalıdır. Topografiya ve kamulaştırma nedeniyle kombine kurp kullanımı gerekli görüldüğünde büyük dairesel kurbun yarıçapı (R_1) küçük dairesel kurp yarıçapının (R_2) %50inden daha büyük olmamalıdır. (R_1 , $1.5 R_2$ 'yi geçmemelidir).

13. Doğu-Batı yönünde çok uzun yatay alımanların yapımından kaçınılmalıdır. Aksi taktirde güneş batışı ve doğuşu sırasında sürücünün gözü güneş ışığının etkisinde kalarak sürüs konforunu azaltarak tehlike yaratabilecektir.

3 Düşey Eksen

Karayolunda düşey eksen (veya profil), ekonomi, güvenlik, drenaj, konfor ve estetik gibi faktörler ile birlikte yatay eksene olan ilişkileri de gözöne alınarak oluşturulmalıdır. Bu eksen ile sabit eğimli düşey alıman ve bunlar arasındaki düşey kurp kesimleri belirlenerek istenilen her yerde taşıtların üzerinde seyir ettiği kaplama ve diğer üst yapı tabakalarının kotları tayin edilmiş olacaktır. Düşey eksen'in geçirilmesi sırasında gözönünde tutulması gereken en önemli kontrol kriterleri, eğim ve düşey kurp eğrilik yarıçapı olup, gözetilmesi gerekli diğer bazı önemli hususlar aşağıda verilmektedir:

- Yarma ve dolgu hacimleri dengeli olmalıdır.
- Yeraltı su seviyesi dikkate alınarak düşey hat yeterince yüksek edilmelidir.
- Yol kotları menfez ve/veya su kabarma seviyelerinin yeterince üzerinde olmalıdır.
- Düşey eksen çizgisi yan yol, kavşak, vb. bağlantı noktalarının kotu ile uyumlu olmalıdır.

Eğim

Karayolu tasarımının amacı, taşıtların hızlı, konforlu ve güvenli olarak hareket etmeleri kadar yol boyunca uygun işletme koşullarının da sağlanması olmalıdır. Eğimli yol kesimlerinin uzunluğunun artmasıyla özellikle ağır taşıtların hızları önemli oranda düşmeyecektir, buna paralel olarak da trafik akımı olumsuz yönde etkilenmektedir. Otomobillerin hızı %4 - %5 eğime kadar pek etkilenmemekte ancak, kamyonların hızı %3 ve hatta %2'den daha fazla eğimlerde azalmaktadır. Ağır taşıtlarda gözlenen bu hız azalımı artan ağırlık-güç oranı ile birlikte iyice belirginleşmektedir. Bir karayolunda seyreden taşıtların hızları arasındaki önemli farklılık ve değişimler diğer taraftan,

- Yolun kapasitesini düşürmekte,
- Seyahat süresini ve taşıt işletim giderlerini artırmakta,

- o Hatalı sollama potansiyelinin artması sonucu yol güvenliğini azaltmaktadır,
- o Üstyapı ve kaplamanın daha çabuk bozulmasına neden olup, sürücü yorgunluğunu da artırmaktadır.

Bu nedenlerle, eğim ve eğim uzunluğu düşey eksen tasarımda her zaman dikkat ve önemle göz önünde bulundurmalıdır.

Tasarım için Kritik Eğimler

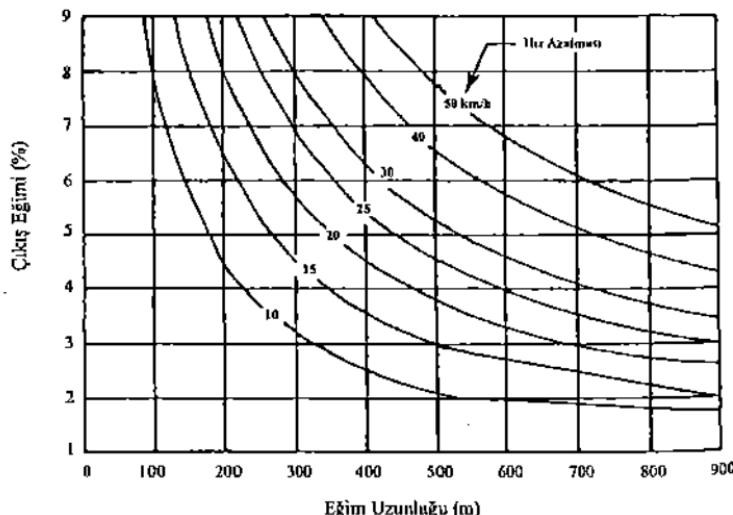
Bir tasarım kriteri olarak maksimum eğim, yol güvenliğini, kapasitesini ve taşıt işletme giderlerini önemli oranda etkilemektedir. Bu nedenle yol sınıfı ve topografik yapıya göre belirlenerek Tab. 3.17'de verilen maksimum eğimler düşey hat tasarımları sırasında dikkate alınmalıdır.

Tablo 3.17 – Maksimum Boyuna Eğim

Karayolları Geometrik Sınıfları		Boyuna Eğim (%)		
		Düz	Dalgalı	Dağlık
Çok Şeritli Karayolları		4	5	6
İki Şeritli Karayolları	1. Sınıf	4	6	7
	2. Sınıf	5	7	8
	3. Sınıf	6	8	9
	4. Sınıf	10	12	16
Çevre Yolları	Çok Şeritli	4	5	6
	İki Şeritli	4	6	7
Kentsel Yollar	Çok Şeritli	4	5	6
	İki Şeritli	4	6	7

Tasarım için Kritik Eğim Boyu

İşletme açısından eğimin büyüğünü kadar eğimin uzunluğu da önem taşımaktadır. Bu nedenle eğimin kritik uzunluğu, ağır taşıtların müsaade edilebilir hız kaybına uğradığı maksimum eğim uzunluğu olarak tanımlanmaktadır. Eğimin kritik uzunluğunun belirlenmesi için Şekil 3.12'de verilen abak kullanılabilir.

Kaynak: AASHTO, 2001

Şekil 3.12 - Kritik Eğim Uzunluğu Abağı

Tırmanma Şeritleri

İki şeritli karayollarında, trafik akımının serbest ve emniyetli işletilmesi açısından, eğimden dolayı ağır taşılardan hız kaybının fazla olmaması için eğimin kritik uzunluğundan daha uzun düşey eksenler yapılmamalıdır. Aksi halde aşırı hız kaybeden ağır taşılardan arkasındaki araçların yavaşlaması sonucunda gecikmeler artacak, işletme hızı düşecek ve hatalı sollama potansiyeli nedeniyle yol güvenliği azalacaktır. Ancak, özellikle dağlık arazi sınıfında yer alan güzergahlarda, kritik eğim boyu limiti içinde kalınmak her zaman mümkün olmayıp, böyle durumlarda aşağıdaki üç şartın sağlanması için tırmanma şeridi yapılmalıdır:

- Tırmanan trafik hacmi > 200 araç/sa,
- Tırmanan ağır taşıt trafik hacmi > 20 kamyon/sa,
- Aşağıdaki şartlardan birinin mevcut olması
 - Kamyonun hız azalması ≥ 15 km/sa

- Hizmet seviyesinin E veya F olması
- Eğim öncesindeki hizmet seviyesinin eğimli kesimde iki veya daha fazla kademe düşmesi

Bir tırmanma şeridinin yolun ilk hizmete açılışında yapılması ekonomik olmayabilir. Ancak artan trafik hacmi ile tırmanma şeridi ihtiyacı doğabılır. Bu durumda tasarımcı hangi yılda tırmanma şeridinin yapılmasının gerektiğini belirleyecek ve başlangıçta tırmanma şeridi için alınabilecek önlemleri (örneğin; kamulaştırma, sadece ilave platform oluşturma, ilave platformda dinlenme parkı-trafik kontrol alanı oluşturma, vb.) tespit edecekter. Tırmanma şeridi uygulamasında aşağıdaki kriterlere uyulmalıdır:

- Tırmanma şeridinin uzunluğu 500 m.'den daha kısa olmamalıdır.
- Birbirine takip eden tırmanma şeritleri arasındaki mesafe 800 m.'den daha az olmamalıdır.
- Rakortman boyunun belirlenmesinde aşağıda verilen formül esas alınmalıdır.

$$L = 0.60 \times V \times W$$

L=Rakortman boyu (m)

V=Proje hızı (km/saat)

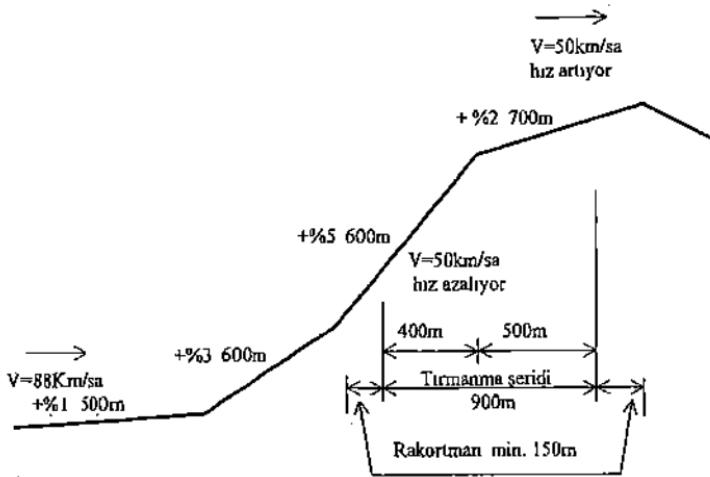
W=Tırmanma şerit genişliği (m)

- Tırmanma şeridi genişliği 3 m., tırmanma şeridine bitişik banket genişliği ise yolun sınıfına göre 1-1,5 m. olmalıdır.
- Arazi enine eğimin fazla olduğu kısımlarda banket ve hendek genişliği, trafik güvenliği, drenaj, toprak hareketleri göz önüne alınarak azaltılabilir.

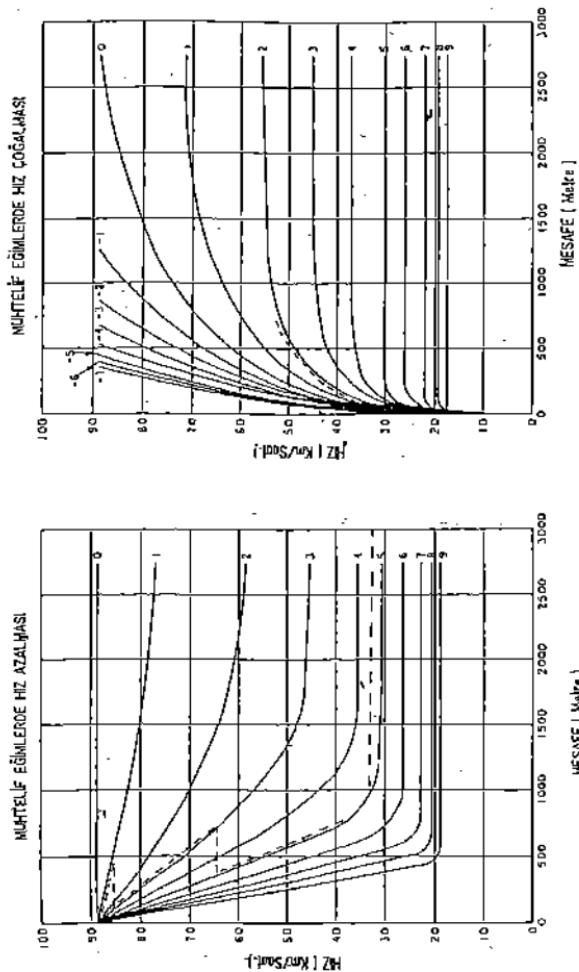
Tırmanma şeritleri Şek. 3.14'da verilen abak yardımı ile belirlenir. Şekil 3.13'de görülen boykesit için tırmanma şeridinin tasarımını aşağıdaki şekilde yapılmalıdır:

- Şek. 3.14'da hız-mesafe abağındaki kesik çizgi ile gösterilen hat, yol profilinde yapılacak tırmanma şeridinin başlangıç ve bitiş km.'lerinin tespiti için izlenen yolu göstermektedir.

- Ağır taşıtların maksimum hızının 88 km/sa'den daha düşük hızlarda hareket ettikleri kabul edilmektedir.
- Düşey kurplardaki eğim değişimleri dikkate alınmamaktadır.

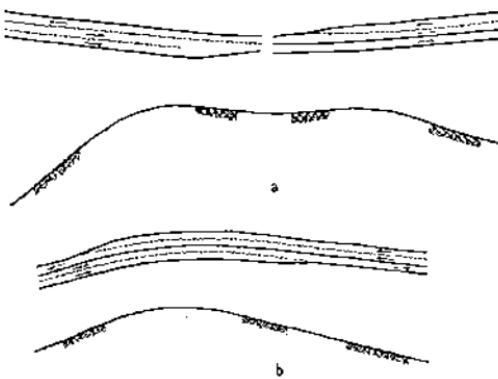

Şekil 3.13 - Tırmanma Şeridi Tasarımı

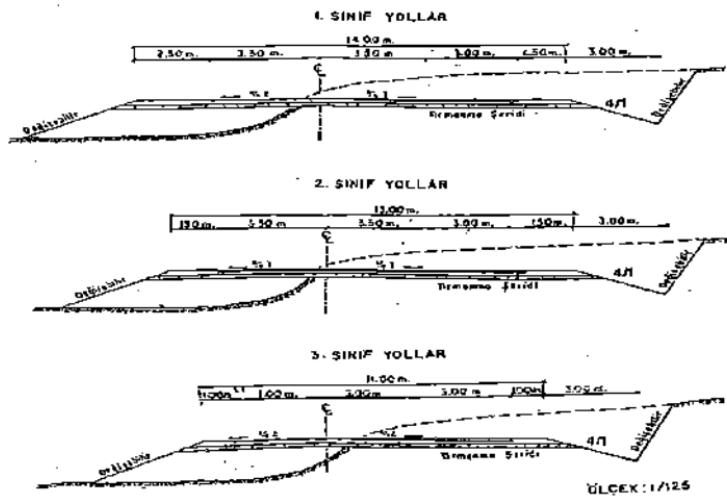
Şekil 3.14 - Muhtelik Eğimli Yollarda Tipik Ağır Taşıt için Hız - Mesafe Abakları
Kaynak: AASHTO, 1994

İki şeritli karayollarında Tırmanma Şeritleri Şekil 3-15'de görüldüğü gibi uygulanmaktadır. Tırmanma şeritleri her bir yön için birbirinden bağımsız olarak tasarlanır. Ancak profile bağlı olarak, tepe düşey kurplarda iki yönde tırmanma şeritleri Şekil 3.15 (a)'da görüldüğü üzere ayrı kalabilecekleri gibi, üst üste de binebilir Şekil 3.15 (b).

Şekil 3.15- İki Şeritli Yollarda Tırmanma Şeritleri

Tırmanma Şeritlerinin enkesitleri yolun sınıfına bağlı olarak Şekil 3.16'deki gibi olacaktır.

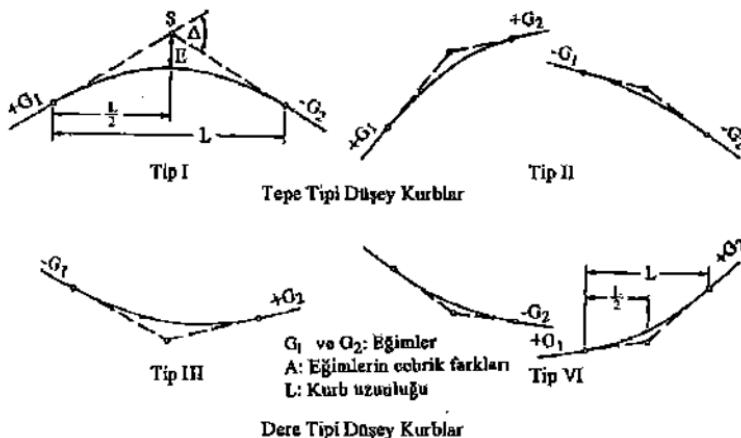

Şekil 3.16- Yol Sınıfına göre Uygulanacak Tırmanma Şeritli Enkesit Tipleri

Düsey Kurpler

Düsey kurpler, birleştirildikleri düsey alıman kesimlerinin eğimlerinin cebirsel farkına bağlı olarak Şekil 3.19'da gösterildiği gibi, dere düsey kurp (açık düsey kurp) ve tepe düsey kurp (kapalı düsey kurp) olmak üzere iki gruba ayrırlar. Aşağıdaki hususlar dikkate alınmalıdır:

- Duruş veya geçiş görüş mesafesi (tepe düsey kurp için),
- Drenaj,
- Far ışığı görüş mesafesi (dere düsey kurp uzunluğu için).

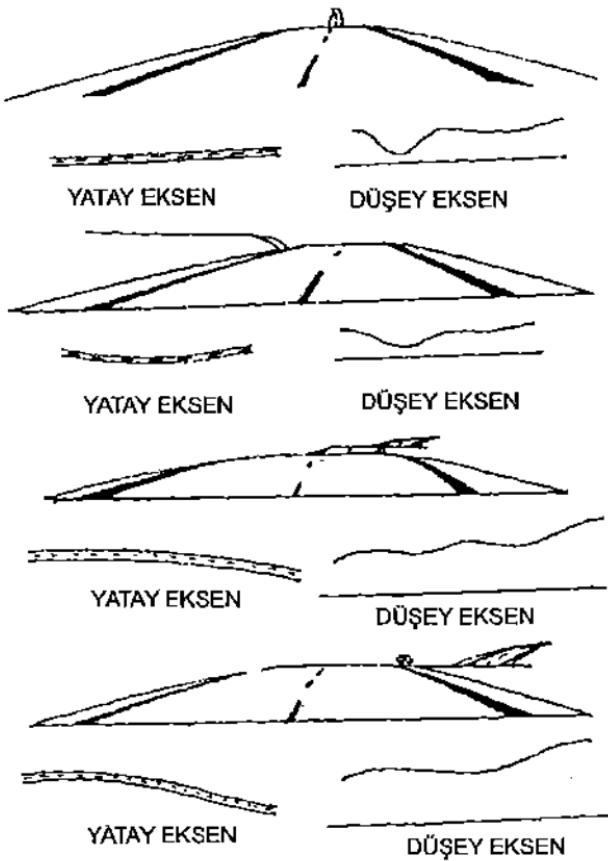
Şekil 3.19 - Düsey Kurp Tipleri

3.3.6. Düsey Eksen Tasarımı için Genel Kurallar

1- Sık sık değişen ve kısa uzunluktaki eğimler yerine arazi topografiyasına uyumlu eğimler tercih edilerek yol güvenliği açısından mümkün olduğunda düşük eğim kullanmasına çalışılmalıdır.

2- "Gizlenmiş-İniş" tip profillerden kaçınılmalıdır. Genellikle bu tip profillere, uzun yatay alımanlarda, düsey eksenin dalgah doğal arazi çizgisini yakından takip etmesi durumunda rastlanmaktadır. Şek. 3.25'de görülen boykesitler estetik açıdan ve sürüs zorluğu yaratması bakımından

istenmeyen durumlardır. Öndeki taşıdı geçmek isteyen sürücü iniş ötesinde karşı şeridinin boş olduğunu görerek yanlışlıkmaktadır. Sürücü tepenin ötesinde gizlenmiş olarak gelen bir taşıtan varlığından habersizdir. Bu tip profiller, yatay kurplarla veya yüksek dolgu ve yarmalar kullanılarak yavaş yavaş değişen eğimlerin uygulanması ile düzeltilebilir.

Şekil 3.25 Gizlenmiş - İniş Şeklindeki Boykesitler

3-Uzun iniş eğimli boykesitlerden kaçınılmalıdır. Çok uzun inişin sonunda bir çıkış eğimi yoksa özellikle ağır taşıtların aşırı hızlanmaları trafikte tehlike yaratacaktır.

4-Uzun çıkış eğimli boykesitlerde daha dik eğimlerin alt tarafa konulmasına ve tırmanışın sonuna yaklaşırken eğimin azaltılmasına veya sürekli tırmanan eğini yerine kısa mesafeli yatık eğimlerle sürekliliği kesilmiş düşey eksen tasarlanmasına çalışılmalıdır.

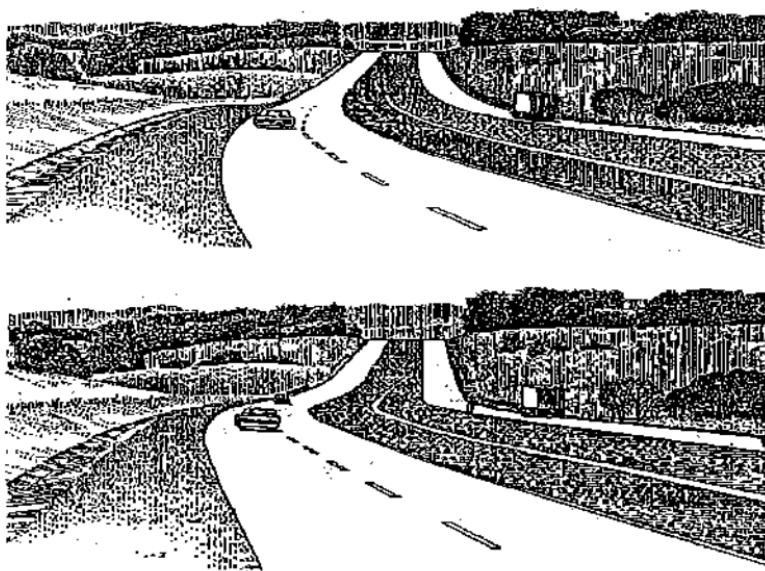
5-Yarmalarda, yeterli drenajın sağlanamadığı yerlerde dere tipi düşey kurplardan olabildiğince kaçınılmalıdır.

6-Yetersiz drenaj nedeni ile hidroplan ve sürtünme direnci gibi problemler ile kaza riski artacağından bordürlü yollarda yolun boyuna eğimi % 0,5'den daha az olmamalıdır.

3.4. Yatay ve Düşey Eksen Uyumu

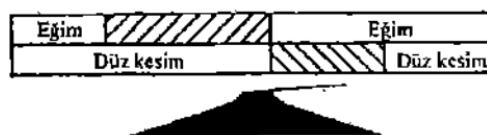
Yatay ve düşey eksenlerin uyumunda gözönüne alınması gereken hususlar aşağıda belirtilmektedir.

1. Aliyman veya büyük yarıçaplı yatay eksen ile dik veya uzun eğimler, yatık boyuna eğimlerle küçük yarıçaplı yatay kurpların birleşiminden kaçınılmalıdır.
2. Çeşitli örtüşme ve/veya çakışma kombinasyonları Şekil 3.29'de gösterilmiştir.
3. Yatay kurpların içinde düşey kurp uygulaması gerektiğinde, yol güvenliğine olan etkisinin incelenmesi koşuluya, düşey ve yatay kurpların çakıştırılması genellikle daha iyi görünüm sağlamaktadır. Şek.3.30'da görüldüğü gibi uzun yatay kurbun sonuna kısa düşey kurbun konulması yola kırık bir görünüş vermektedir. Bu istenmeyen durum düşey kurp boyunun uzatılması ile giderilebilmektedir.

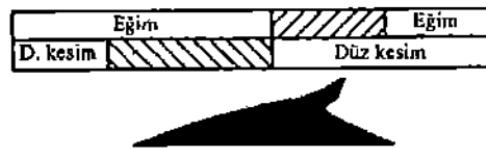
Şekil 3.30- Uzun Düşey Kurbun Sonuna Kısa Düşey Kurp Etkisi

Düşey
Yatay

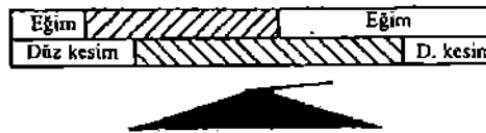
a- Yatay kurbun başlangıcında düşey bir kurb olması

Düşey
Yatay

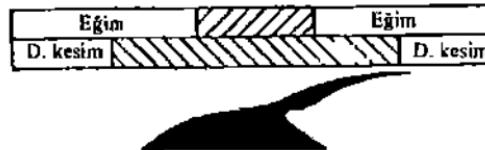
b- Yatay kurbun bitiminde düşey bir kurb olması

Düşey
Yatay

c- Yatay kurbun başlangıcında düşey bir kurbun çakışması

Düşey
Yatay

d- Yatay kurbun içinde düşey bir kurbun olması

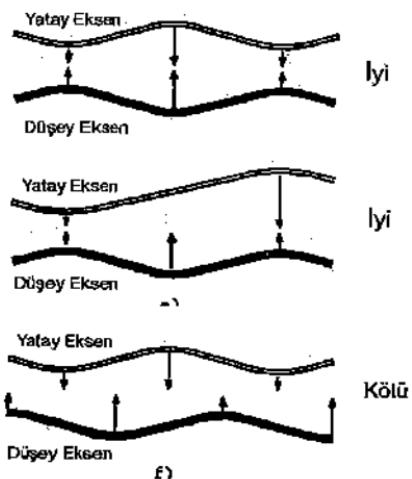
Düşey
Yatay

e- Yatay ve düşey kurbun çakışması

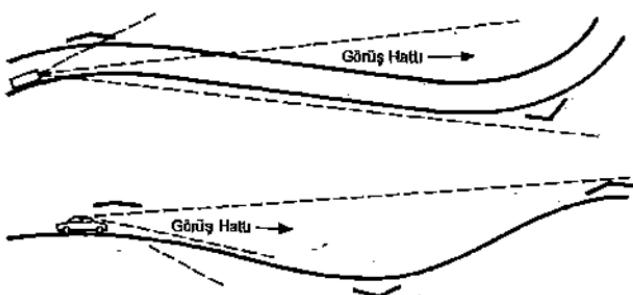
Şekil 3.29 Yatay ve Düşey Kurpların Koordinasyonu

4. Birbirini takip eden yatay kurplar ile düşey kurpların iyi ve kötü birleşimi Şekil 3.31'de görtülmektedir.

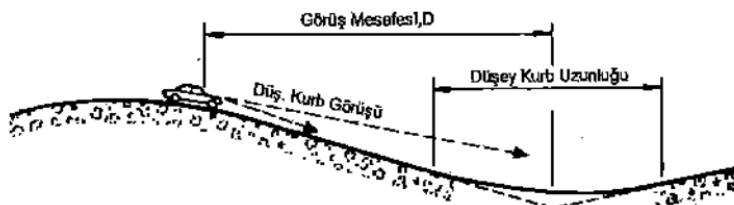
Şekil 3.31 - Yatay/Düşey Kurp İlişkisi

5. Yolun görünür uzunluğu Şekil. 3.32'de görüldüğü gibi, yeterli görüş mesafesi sağlanması koşulu ile yatay eksende en fazla iki, düşey eksende en fazla üç kurp kullanılarak tasarılanmalıdır.

Şekil 3.32- Yatay ve Düşey Eksende Maksimum Kırıkhık Sayısı

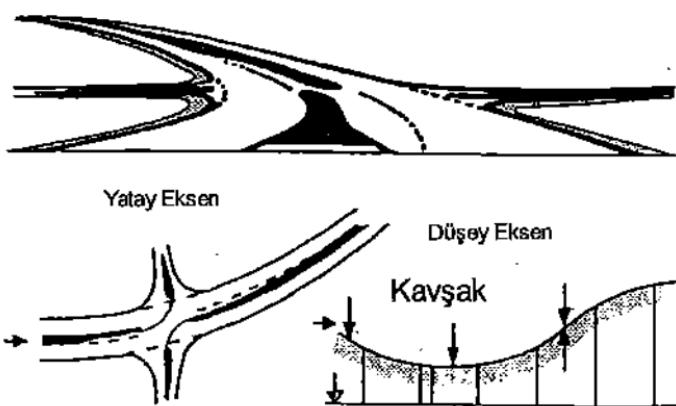
6. Özellikle gece sürüslerinde yol güvenliği açısından Şekil 3.33'de görüldüğü gibi far aydınlatma mesafesi içinde yatay ve düşey kurpların görünürlüğü sağlanmalıdır. Dere tipi düşey kurbun görünürüğünün sağlanması için düşey kurp boyunun, görüş mesafesine eşit veya en azından görüş mesafesinin 0.6 katı olması gerekmektedir. Yatay kurp boyu (m cinsinden) tasarım hızının üç katı tercihen bu uzunluğun iki katı olmalıdır. Tablo 3.13'deki değerler performans ve güvenlik açısından yeterli sonuç sağlayan minimum kurp boyalarını verirken, görünürlük kriteri bazı şartlarda daha büyük standartlara gereksinim duymaktadır.

Şekil 3.33- Dere Düşey Kurplarda Görünürlük

7. Kavşak yaklaşımlarında araçların yavaşlama ve durma ihtiyaçları için yatay ve düşey kurplar mümkün olduğunda büyük yançaplı olmalı ve gerekli görüş mesafesi sağlanmalıdır.

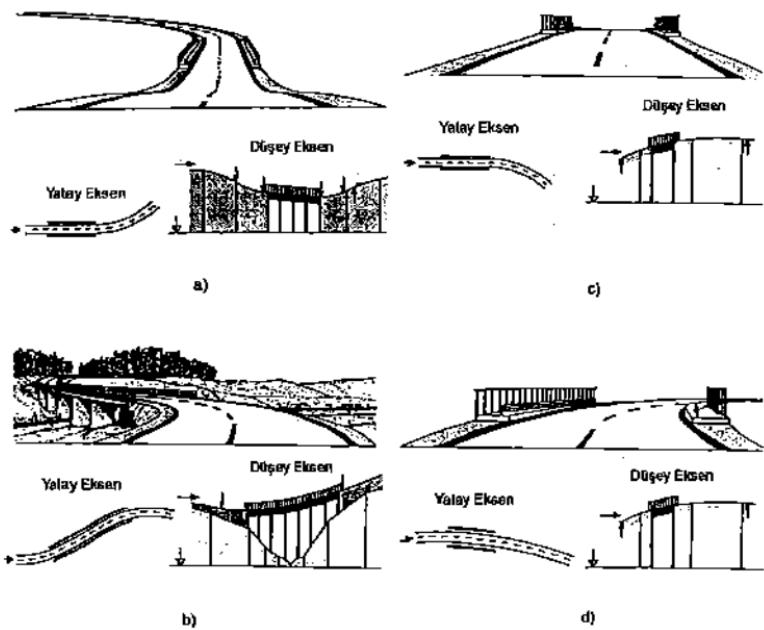
8. Kavşaklar görünürlikleri açısından mümkün ise dere tipi düşey kurpta düzenlenmelidir. Şekil 3.34'deki kavşağın görünürlüğü bitkilendirme, aydınlatma ve trafik işaretleri gibi uygun önlemler ile artırılabilir. Kavşaklarda gerekli görüş mesafesi önemle dikkate alınmalıdır.

Şekil 3.34- Kavşak Görünürüğünün Sağlanması

9. Köprü geçişlerinde, yatay ve düşey eksen uyumları yol güvenliği açısından büyük önem taşıması nedeniyle aşağıdaki hususlar gözönünde tutulmalıdır.

- Köprüler gibi mühendislik yapılarının tasarımları, Şekil 3.35.b'de görüldüğü gibi yatay ve düşey eksen ile uyumlu olmalıdır. Ayrıca Şekil 3.35.a'da görülen düz ve basık yerleşimlerden mümkün olduğunda kaçınılmalıdır.
- Sürücünün yanal rüzgar etkisi, kaygan kaplama gibi hüküm süren şartları önceden fark edip kendini değiştiren şartlara uyarlayabilmesi için büyük köprülerin görünürlük olması gerekmektedir.
- Düşey tepe kurplarda yapılcak köprü yerleşimlerinde, köprü çıkışındaki yatay kurubun görünmesini engelleyen tasarımlardan kaçınılmalıdır (Şekil 3.35.c). Bu şartlarda, görüşü sağlamak amacıyla köprü yerleşiminin kurp içine alınması uygun olacaktır (Şekil 3.35.d).

Şekil 3.35 Köprü Yerleşimi

4. ENKESİT ELEMANLARININ TASARIMI

Karayolu Üstyapısı

Üstyapı, trafik ve çevre etkilerine karşı koyan ve trafik yüklerini altyapıya (taban zeminine) iletten tabakalı (kaplama, temel, alttelnel) bir yapıdır. Trafik yüklerini taban zeminine iletme kabiliyetleri her bir tabakanın yük dağıtma özelliğine bağlıdır. Üstyapılar, trafik hacmi, trafik kompozisyonu, taban zeminin özellikleri, iklim-çevre koşulları, kullanılan malzemenin cinsi ve bulunabilirliği, enerji tasarrufu, yapım ve bakım maliyetleri gibi kriterlere bağlı olarak farklı tipte yapılabilmektedir.

Üstyapı Tipleri

Üstyapılar, kullanılan malzemelerin niteliklerine göre esnek veya rıjît olmak üzere iki ana kategorije ayrırlar.

Üstyapı kalınlıklarını belirleyen en önemli faktörlerden biri trafik yüküdür. Bu amaçla trafik yükü, karayolu üzerinden geçecek çeşitli dingil yüklerinin 8.2 ton eşdeğer standart dingil yüküne çevrilmesiyle, toplam tekerrür sayısı cinsinden ifade edilir. Esnek üstyapılar hesaplanan trafik yüküne bağlı olarak, sathi kaplama veya beton asfalt (BSK) olarak projelendirilir.

Enine Eğim

Yolun enine eğimi çok şeritli yollarda %2.5, iki şeritli yollarda ise (çatı eğimi veya bombe) deverli kesimler hariç, her iki tarafa %2 olacaktır. Ancak, iki şeritli yollarda yolun boyuna eğiminin az olduğu durumlarda, kaplamadaki yüzey suyunu daha çabuk ve etkin biçimde uzaklaştırarak kayma direncini azaltmak ve hidroplan (su yatağı), vb olumsuzlukları önlemek amacıyla enine eğim %2.5 alnabilir. Boyuna eğimin kritik değeri genel olarak %0.50 kabul edilmektedir.

Şerit Genişliği

İdeal şerit genişliği olan 3.50 m, yolun sınıfına bağlı olarak 2.50m'ye kadar azaltılabilmektedir.

Banketler

Banketler, karayolu platformunun, duran veya arızalanan taşıtların acil park şeridi olarak kullandıkları, temele, altemele ve kaplamaya yanal destek sağlayan, taşıma yoluna bitişik bölümündür. Buna ek olarak banketlerin trafik işaretleri ve otokorkuluk için yanal açıklık ile kar kürüme ve depolama gibi bakım işleri için yer sağlamak, yarma kesitlerde görüş mesafesini açarak güvenliği artırmak, otobüsler için durak, yaya ve bisikletliler için de kullanım alanı sağlamak gibi yararları bulunmaktadır.

Çok şeritli ve iki şeritli yollarda ideal banket genişliği 3.00m olmakla birlikte ekonomik ve topografik nedenler ile tı...ni düşük olan yollarda 0.50m'ye kadar düşürülebilmektedir. Ancak, otokorkuluk kullanımı durumunda standart banket genişlikleri, kullanılan otokorkuluk sisteminin gerektirdiği kadar artırılır.

Banketler; yol güvenliği, drenaj, yapım, bakım ve ekonomik kriterlere bağlı olarak kaplamalı veya kaplamasız olabilmekte ve genel olarak yol platformu ile aynı eğimde teşkil edilmektedir.

Tablo 4.1- İki Şeritli Karayollarında Şerit ve Banket Genişlikleri

ki Şartlı Yollar										4. Sınıf	
1. Sınıf					2. Sınıf			3. Sınıf		4. Sınıf	
Diz	Dagell	Değişik	Diz	Dagell	Diz	Değişik	Dagell	Diz	Dagell	Değişik	Dagell
Tasarım Hizi	100	90	80	60	50	100	80	70	60	50	30
Sent. Genişliği	3.5	3.5	3.5	3.5	3.5	3.5	3.25	3.25	3.00	3.00	2.75
Banter Genişliği	2.5	2.5	2	2	2	1.5	1.5	1.5	1	1	0.5

Dolgu ve Yarma Şevleri, Drenaj Hendekleri

Dolgu Şevleri

Zemin açısından kritik olan kesimler hariç dolgu şev eğimleri aşağıdaki gibi olacaktır.

- Nihai dolgu şev oranı, üst yapı ve yol gövdesinde aynı olacak, farklı değerler kullanılmayacaktır.
- Konfor ve trafik güvenliği açısından, yol enkesit tiplerinde dolgu şev eğimlerinin (h) dolgu yüksekliğine göre değerleri aşağıda verilmektedir.

$0 < h < 1.50m$. için 4:1 (4 yatay :1 düşey)

$1.50m. < h < 2.00m$ için 3:1 (3 yatay :1 düşey)

$2.00m. < h < 5.00m$ için 2:1 (2 yatay :1 düşey)

$h > 5.00m$ için uygulanacak şev eğimleri, dolgunun teşkil edileceği malzemenin cinsine göre belirlenecektir. Ayrıca $h > 8.00m$ için dolgu şevlerinin stabilite analizleri yapılacaktır.

- Dolgu yüksekliğinin $h > 10.00m$ olması halinde şev eğimi ve palye durumu ayrıca belirtilecektir.
- Dolgu şev eğiminin tespitinde tüm dolgu boyunca en yüksek dolgu yüksekliği esas alınacak ve bu yüksekliğe göre verilen şev eğimi tüm dolgu boyunca kullanılacaktır. Ancak tasarımcı kısa aralıkları şev oranı değişikliklerini, şev uyumlarını ve trafik güvenliğini sağlayacak şev düzenlemelerini yapacaktır.
- Enkesit tasarımda, yamaçlarda ve karışık (miks) kesitlerde dolgu teşkilinde dolgu şevi ile yamaç şevi arasında yatay mesafenin 2.50m ve daha az bulunduğu kısımlarda dolgu şevinden min 2.50m uzaklaşmayı temin edecek şekilde proje düşey hattına paralel 0.40-0.80m. yüksekliğinde sıkıştırılmış kademelerin teşkil edilebilmesi için gerekli dış kazıları öngörlülecektir. Yamaç şevi ile dolgu şevi arasındaki mesafenin 2.50m den fazla olduğu yerlerde ise 0.80-1.00m genişliğinde dış açılacaktır. Bu kademeler yamaç şevinin 1:5 den daha dik olduğu yerlerde teşkil edilecektir.

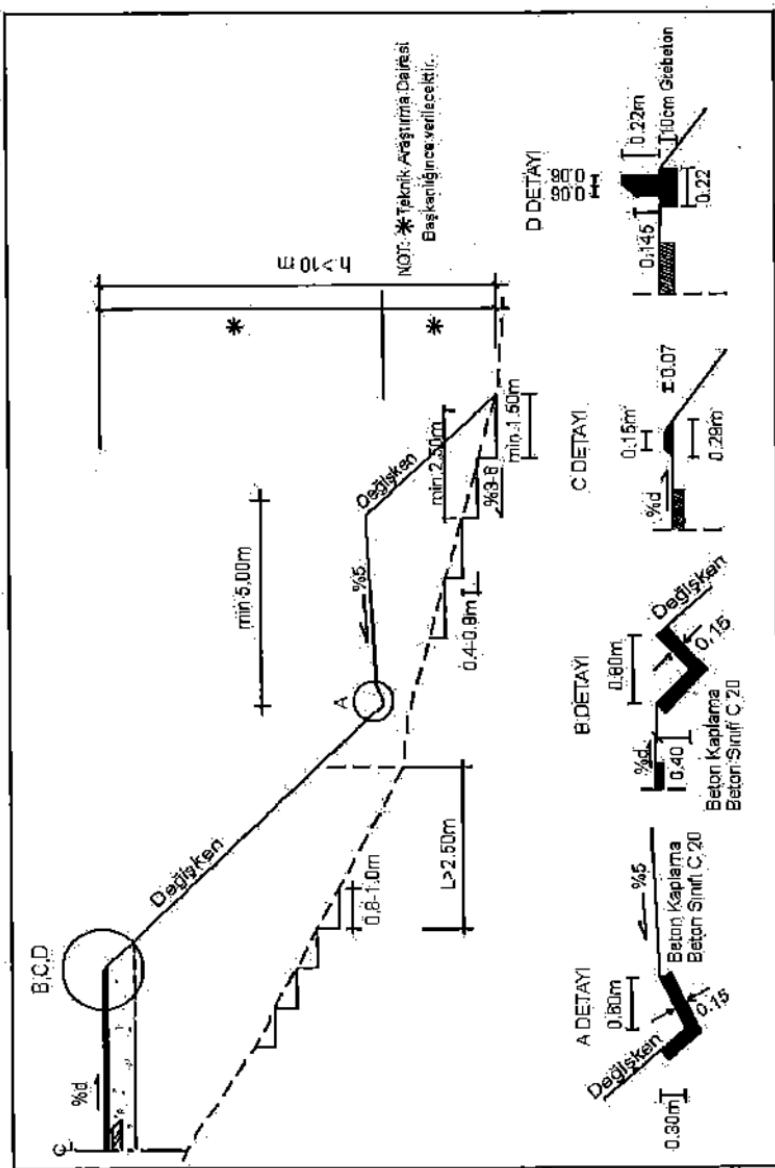
- Dolgu şevi yüzeylerinden yağış etkisi ile meydana gelen erozyon ve bozulmaların önlenmesi için, suyun banket kenarında toplanarak boyuna yönde taşındıktan sonra uygun yerlerde kontrollü bir şekilde deşarjını sağlayan (örneğin düşüm olukları yardımıyla), beton ve asfalt bordür veya uygun kanal kesiti tasaranmalıdır.
- Dolgu üzerindeki otokorkuluk tarafında platform genişliği min.1.00m artırılmalıdır.
- Palyeli dolgu enkesit tipi Şekil 4.1'de verilmektedir.

Yarma Şevleri

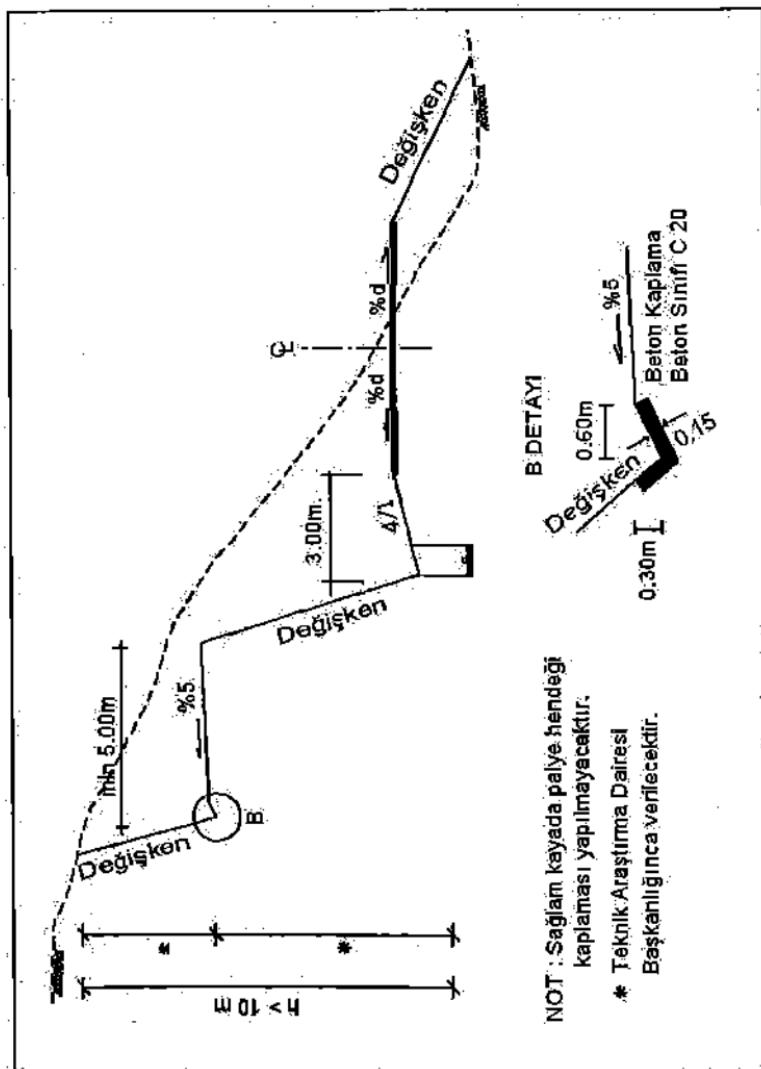
- Yarma şev oranları ve palye gereksinimi zemin araştırma raporunda belirtilecektir.
- Yarma şevi eğiminin verilmesinde 1:5 şev eğimi kesinlikle kullanılma- yacak ve şev 1:4 eğimi ise ancak sağlam yapıdaki iyi kalite kaya formasyonlarında açılan sıç yarmalarda verilebilecektir.
- Toprak zeminlerde açılan yarmalarda minimum yarma şevi 3:2 olacaktır.
- Yüksek yarma ve dolgularda palye teşkiline ait detaylara uyulacaktır.
- Yarma şevi zeminlerin ve kayaların jeolojik koşullarına bağlı olarak değişebilir.
- Gerektiğinde yüksek yarmalarda yarma tepesinde yarma boyunca koruyucu engel yapılarak can ve mal güvenliği sağlanmalıdır.

Yarma Şevi Hendekleri

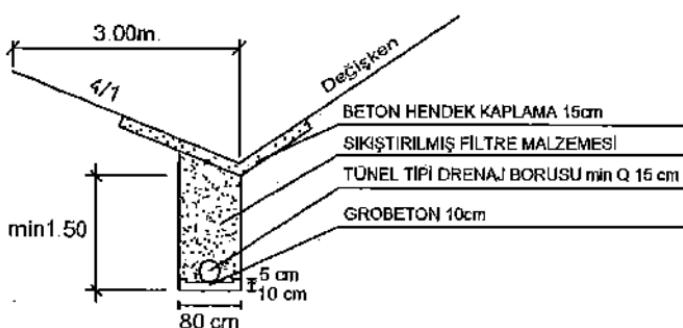
- Hendeklerde hız belirli bir değerden fazla olursa oyulma, az olursa çökelme olacağından boyuna eğimin 0 ile 0.005 arasında kalması veya 0.04'ü aşması halinde kaplama uygulanacaktır.
- Kaplamalı hendeklerde beton kalınlığı 15 cm, sınıfı ise C 20 olacaktır.
- Platform kenarından itibaren enine bir metrelik alanda bitkisel bant (yeşil bant) oluşturulur. Ancak yarma şevlerinden teressubat gelmesi durumunda bitkisel bant yerine beton kaplama yapılarak üstyapının korunması sağlanır.

Şekil 4.1. Dolguda Palyeli Enkesit Tipi

Şekil 4.2. Yarmada palyeli Enkesit Tipi

Şekil 4.4. Standart yeraltı drenaj tipi

Orta Refüjler

Farklı yönlü trafik hareketlerini ayırmak için kullanılan enkesit elemanlarının ana işlevleri :

- Zıt yönlerdeki trafik ve taşıt yollarını ayırmak
- Kavşaklarda araç depolama alanı olarak kullanılmak
- Sola dönüş ve "U" dönüşler için ana trafik şeridi kenarında ayrılma ve depolama alanı yaratmak
- Far ışıklarının göz kamaştırmasını engellemek veya azaltmak için bitkilendirilecek ve/veya ışık engeli yerleştirilecek alan sağlamak
- Gelecekte yapılabilecek yol genişletmelerine olanak sağlamak
- Aydınlatma ve trafik levhaları için alan yaratmak.

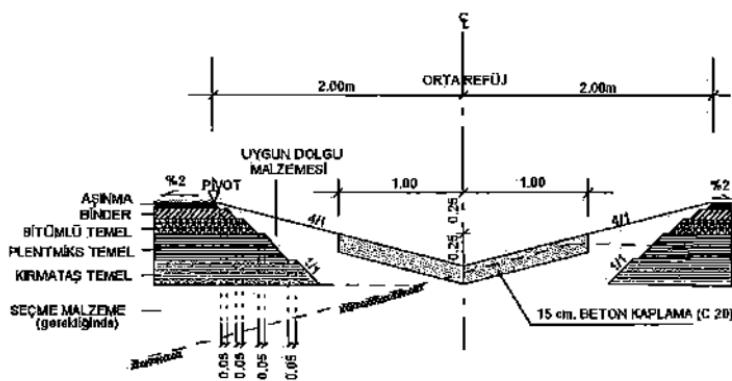
Ayrıca, orta refüjler; şehiriçi kesimlerinde yeşil alan düzenlenmesi, geniş yollarda yaya geçişlerinin kolaylaştırılması ve kavşak bölgelerindeki trafik çatışma alanlarının kontrol edilmesi gibi ek işlev ve avantajlara da sahiptir. Orta refüp genişliği, kumulasyon durumuna, trafik hacmine, dönüş yapacak araçların cinsine, yolun sınıfına, konumuna, yapım ve bakım maliyeti-ne bağlı olarak 1.2m ile 24 m arasında değişmektedir. Yeterli genişlikte yapılan refüjler kamulaştırma, yapım ve bakım maliyetlerinde artışa neden olmasına karşın, kapasite, konfor ve trafik güvenliğine sağladığı önemli iyileştirmeler nedeniyle çoğu zaman ekonomi sağlayan bir enkesit elemanıdır.

Orta refüj tipleri:

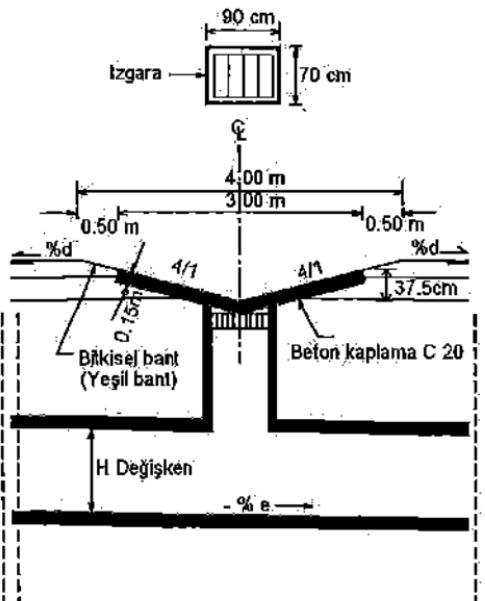
- Hendek kaplamalı
- Bordür taşı ile yükseltilmiş
- Otokorkuluk kullanılarak sınırlanılmış

Orta refüj genişliği, karayolunun kentdisi ve kavşak kesimlerinde mümkün olduğunda geniş tutulmalıdır (min. 4.00m). Yapım ve bakım maliyetlerinin yüksek olduğu dağlık bölgeler ile kamulaştırma ve imar sınırının sorunlu olduğu kentiçi kesimlerinde daraltılmış orta refüj uygulanabilmektedir.

Yoldan çıkan araçların devrilme riskini azaltmak amacıyla orta refüj hendek şevi 1:4 olmalıdır. Orta refüj hendeklerinin beton kaplaması 15 cm kalınlıkta ve C 20 beton sınıfında yapılacaktır. Ayrıca iç banket kenarı (iç aydınlichkeit kenarı) ile hendek kaplama kenarı arasında bitkisel bant (yeşil bant) oluşturulacaktır. Şekil 4.5.a ve b'de orta refüj hendek detayları verilmektedir.

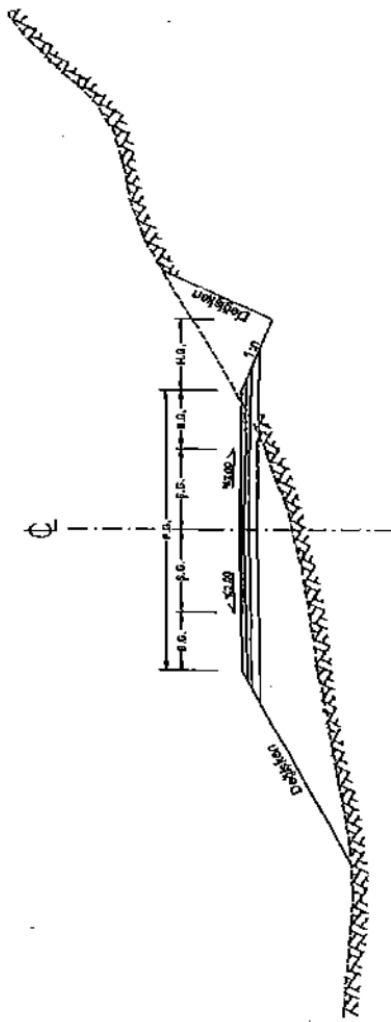

Şekil 4.5.a. Hendek kaplamalı orta refüj detayı

Şekil 4.5. b. Hendek kaplamalı vedrenajlı orta refüj detayı

4.7. Tipik Yol Enkesitleri

P.G. : Platform Genişliği

S.G. : Serit Genişliği

B.G. : Banket Genişliği

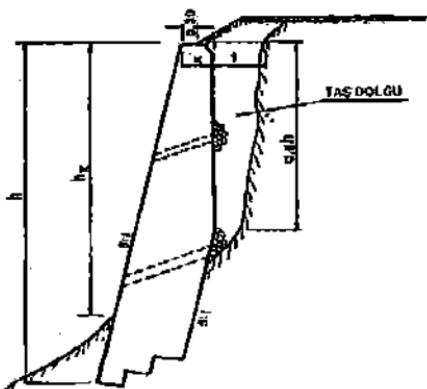
H.G. : Hendek Genişliği

Şekil 4.7.a İki Şeritli Karayolu Enkesit Tipi
Şekil 4.7.b Bölünmüş Karayolu Enkesit Tipi

Dayanma Yapıları (Duvarlar)

Kayalık zeminlerde rastlanılan hallerde alt harçlı istinat duvarı ctevellerinde yapılacak degisiklikler.

Kayalık zeminlerde şekilde görülen vaziyetlerde, harçlı istinat duvarı ebatları için duvar üst seviyesinde kayanın duvar arka şakulli yüzüne olan 1 mesafesine bağlı olarak aşağıdaki ctevilde gösterilen ebatlar olmalıdır. Bu ctevilde boş bırakılmış haneler ve bu nedenlein dışında kalan haller için de Tablo kullanılacaktır.

Duvar kalınlığı (K) cm.

Kaya Mesafesi 1 m.	h_K Yüksekliği (m.)											
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
0.50	50	50	50	50	50	50	50	50	50	50	50	50
1.00				70	70	76	80	85	85	85	85	85
1.50						95	110	120	125	125	125	125
2.00						110	125	140	150	155	155	160
2.50									165	190	195	

Şekil 4.14. Kayalık Zeminlerde Yapılacak Harçlı İstinat Duvarı

KARAYOLLARI GEOMETRİK STANDARTLARI (ÖZET TABLO - I)													
TOPOGRAFİK TAP DOZ	TASARIM ELEMANLARI		KARAYOLU GEOMETRİK SINIFLARI										
			KENT DİŞİ YOLLAR										
	ÇOK ŞERİTLİ YOLLAR (zoz)		İKİ ŞERİTLİ YOLLAR						1.SINIF	2.SINIF	3.SINIF	4.SINIF	
DAĞLI	Tasarım Hiz Hizmet Seviyesi	A,B,C,D,E,F	100 m	90 B	100 B	80 B	80 C	70 C	70 C	60 C	60 C	40 0	
	Min DGm		180 m	150 125	180 125	125 100	125 100	100 100	100 100	80 80	80 80	50 50	
	Min GGM		670 m	615 670	670 540	540 485	540 485	485 485	485 485	410 410	410 345	270 270	
	Max Dever	%	8 %	6 8	8 B	6 B	6 B	6 B	6 B	6 B	6 B	0	
	Enina Eğim	%	2,5 %	2,5 4	2 4	2 4	2 5	2 5	2 6	2 5	2 5	2	
	Max Boyama Eğim	%	4 %	4 305	4 395	4 230	4 200	4 175	4 175	4 125	4 125	10 50	
	Min Kırık Yarıçapı	m	385 m	305 350	385 395	305 230	385 200	305 175	385 175	305 125	305 125	80 50	
	Min Dilçey Kırık Yarıçapı	Açık Kapalı	m	4400 5100	3500 5100	4400 5100	2800 3500	2200 3200	2200 3200	1600 1500	1600 1500	1000 600	
	İnsa	m	0,12 0,13	0,12 0,13	0,12 0,14	0,12 0,14	0,12 0,14	0,12 0,14	0,12 0,14	0,15 0,15	0,15 0,15	0,15 0,15	
	Serit Genişliği	m	3,5 1	3,5 1	3,5 2,5	3,5 2,5	3,5 2,5	3,5 2,5	3,5 2,5	3 1	3 1	3 0,5	
DÜZ	Banket Genişliği	İç Dış	m	2,5 2,5	2,5 2,5	2,5 2,5	1,5 1,5	1,5 1,5	1,5 1,5	1 1	1 1	0,5 0,5	
	K. Katısayısı	Açık (GGM için) Kapalı	m	44 73	35 51	44 73	26 35	26 35	22 23	22 23	16 14	13 14	9 6
	Orta Refüj Genişliği	m	4 1	4 1	4 1	4 1	4 1	4 1	4 1	4 1	4 1	4 1	
	Platform Genişliği	m	26° 26°	26° 26°	12 12	12 12	10 10	10 10	8 8	8 8	6 6	7 7	
	Kırpıtlar (Hesapl.)	kon											
	Kumulasyon	m											
	Kırpıtların genitiliği												
	Banket Genişliği	İç Dış	m	2,5 2,5	2,5 2,5	2,5 2,5	1,5 1,5	1,5 1,5	1,5 1,5	1 1	1 1	0,5 0,5	
	K. Katısayısı	Açık (GGM için) Kapalı	m	35 51	28 35	28 35	22 23	22 23	16 14	16 14	13 14	9 10	4 2
	Orta Refüj Genişliği	m	4 1	4 1	4 1	4 1	4 1	4 1	4 1	4 1	4 1	4 1	
DAĞLIK	Platform Genişliği	m	26° 26°	12 12	12 12	9,5 9,5	9,5 9,5	8 8	8 8	6,5 6,5	6,5 6,5	6,5 6,5	
	Kırpıtlar (Hesapl.)	kon											
	Kumulasyon	m											
	Kırpıtların genitiliği												
	Banket Genişliği	İç Dış	m	2,5 2,5	2,5 2,5	2,5 2,5	1,5 1,5	1,5 1,5	1,5 1,5	1 1	1 1	0,5 0,5	
	K. Katısayısı	Açık (GGM için) Kapalı	m	28 35	16 22	22 16	9 9	9 9	13 13	4 4	4 4	3 3	
	Orta Refüj Genişliği	m	2 2	2 2	2 2	2 2	2 2	2 2	2 2	2 2	1 1	1 1	
	Platform Genişliği	m	23 23	23 23	12 12	12 12	8,5 8,5	8,5 8,5	8 8	8 8	8 8	8 8	
	Kırpıtlar (Hesapl.)	kon											
	Kumulasyon	m											
DÜZLIK	Kırpıtların genitiliği												
	Banket Genişliği	İç Dış	m	2,5 2,5	2,5 2,5	2,5 2,5	1,5 1,5	1,5 1,5	1,5 1,5	1 1	1 1	0,5 0,5	
	K. Katısayısı	Açık (GGM için) Kapalı	m	28 35	16 22	22 16	9 9	9 9	13 13	4 4	4 4	3 3	
	Orta Refüj Genişliği	m	2 2	2 2	2 2	2 2	2 2	2 2	2 2	2 2	1 1	1 1	
	Platform Genişliği	m	23 23	23 23	12 12	12 12	8,5 8,5	8,5 8,5	8 8	8 8	8 8	8 8	
	Kırpıtlar (Hesapl.)	kon											
	Kumulasyon	m											
	Kırpıtların genitiliği												
	Banket Genişliği	İç Dış	m	2,5 2,5	2,5 2,5	2,5 2,5	1,5 1,5	1,5 1,5	1,5 1,5	1 1	1 1	0,5 0,5	
	K. Katısayısı	Açık (GGM için) Kapalı	m	35 42	14 22	22 14	14 14	14 14	10 10	2 2	1 1	0,18 0,18	

*Çok genel yollarda olakorluk ve drenaj uzgarı payı gözleme bilinir PG sağda ve solka 0,5m geniş tutulmuştur.

TOPOGRAFİK KART		KARAYOLLARI GEOMETRİK STANDARTLARI (ÖZET TABLO - II)									
		KARAYOLU GEOMETRİK SINIFLARI									
		TASARIM ELEMANLARI					KENTSİEL YOLLAR (KENT GEÇİŞLERİ)				
DÜZ		ÇEVRE YOLLARI					KENT İÇİNDEN GEÇEN YOLLAR				
		ÇOK ŞERİTLİ					ÇOK BENİTLİ				
		Tasarruf Hiz km/saat	100	60	90	60	60	60	70	50	50
		Hizmet Seviyesi A,B,C,D,E,F	C	C	C	C	C	C	C-D	C-D	C-D
		Min.DGM m	120	80	125	80	125	80	100	65	65
		MinGGM	m	570	410	615	410	540	410	485	345
		Max Devir %	8	8	8	8	4	4	4	4	4
		Enine Eşim %	2,5	2,5	2	2	2,5	2,5	2	2	2
		Max Boyutu Eşim %	4	4	4	4	4	4	4	4	4
		Min Kurp Yaracağı m	355	125	305	125	280	150	215	105	105
		Min Düşey Kurp Apık Kapalı	m	4400	1600	3500	1600	2500	1500	2200	1300
		İşin m	7400	1500	5100	1500	3500	1500	2300	1000	1000
		Şerit Genişliği m	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5
		Banked Genişliği Dk	m	1	1			1	1		
		K Kalıtımı (DGM İçin) Açık Kapalı	m	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5
		Orta Refit Genişliği m	4	4			4	4			
		Platform Genişliği m	26*	26*	12	12	26*	26*	12	12	
		Köprüler {H _p S ₃₄ } Kemalatma	ton								
DALGALI		Köprülerde gidiş platform genişliği kader olacaktır.									
		Tasarruf Hiz km/saat	80	60	80	60	70	50	60	30	30
		Hizmet Seviyesi A,B,C,D,E,F	C	C	C	C	C	C	C-D	C-D	C-D
		Min.DGM m	125	80	125	80	100	65	80	30	30
		MinGGM	m	540	410	540	410	485	345	410	200
		Max Devir %	8	8	8	8	4	4	4	4	4
		Enine Eşim %	2,5	2,5	2	2	2,5	2,5	2	2	2
		Max Boyutu Eşim %	5	5	6	6	5	5	6	6	6
		Min Kurp Yaracağı m	230	125	230	125	215	100	150	35	35
		Min Düşey Kurp Apık Kapalı	m	2900	1600	2800	1600	2200	1300	1600	800
		İşin m	3500	1500	3600	1500	2300	1500	1500	600	600
		Şerit Genişliği m	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5
		Banked Genişliği Dk	m	1	1			1	1		
		K Kalıtımı (DGM İçin) Açık Kapalı	m	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5
		Orta Refit Genişliği m	4	4			4	4			
		Platform Genişliği m	26*	26*	12	12	26*	26*	12	12	
		Köprüler {H _p S ₃₄ } Kemalatma	ton								
		Kemalatma tarafları genişliği projenin genetikinde kader olacaktır.									
DAĞLIK		Tasarruf Hiz km/saat	80	60	60	50	60	40	60	30	30
		Hizmet Seviyesi A,B,C,D,E,F	C	C	C	C	C	C	C-D	C-D	C-D
		Min.DGM m	125	60	60	65	60	50	80	30	30
		MinGGM	m	540	410	410	345	410	270	410	200
		Max Devir %	8	8	8	8	4	4	4	4	4
		Enine Eşim %	2,5	2,5	2	2	2,5	2,5	2	2	2
		Max Boyutu Eşim %	6	6	7	7	6	6	7	7	7
		Min Kurp Yaracağı m	230	125	125	80	150	60	150	35	35
		Min Düşey Kurp Apık Kapalı	m	2600	1600	1600	1300	1600	900	1600	800
		İşin m	3500	1500	1500	1000	1500	600	1500	600	600
		Şerit Genişliği m	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5
		Banked Genişliği Dk	m	1	1			1	1		
		K Kalıtımı (DGM İçin) Açık Kapalı	m	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5	2,5
		Orta Refit Genişliği m	2	2			2	2			
		Platform Genişliği m	23	23	12	12	23	23	12	12	
		Köprüler {H _p S ₃₄ } Kemalatma	ton								
		Kemalatma tarafları genişliği projenin genetikinde kader olacaktır.									

*Çok şerit yollarda otakorkuluğu ve drenaj izgarası pın geçidinde atıkarak PG sağda ve solda 0,5m geniş tutulmuştur.

5. KAVŞAKLAR

5.1. GİRİŞ

Kavşaklar karayolunun önemli bir unsurudur. Yolun performansı, güvenlik, hız, işletme maliyeti ve kapasite gibi özellikleri, kavşakların tasarımlına bağlıdır. Kavşaklar iki veya daha çok karayolundaki doğrusal veya kesisen trafik akışlarını kapsadığı gibi, bu yollar arasındaki dönüş hareketlerini de içerir. Bu hareketler, kavşak tipine bağlı olarak, çeşitli geometrik tasarımlar ve trafik kontrolü ile sağlanır. Kavşaklar genellikle üç veya dört kollu olup, dörtten fazla kollu olması arzu edilmez. Kesişen karayolları üç genel tip oluşturur. Bunlar; eşdüzey kavşaklar, farklı düzeyli kavşaklar ve seviye ayırmalı (rampasız) geçişlerdir.

5.1.1. Kavşak Düzenlemelerinin Amacı

- sürekliliğinin sağlanması
- güvenliğin artırılması
- hızın kontrol altına alınması
- yavaşlama ve durmalar nedeniyle oluşan gecikmelerin azaltılması
- yeterli hizmet seviyesinin sağlanması
- taşıt işletme maliyetlerinin azaltılması

5.1.2. Kavşak Tasarımını Etkileyen Faktörler

İnsan Faktörü

- Sürücü alışkanlığı
- Sürücünün karar verme kabiliyeti ve bekłentileri
- Karar ve reaksiyon süresi
- Hareket yörüngesine uyum
- Yaya alışkanlıklarları ve kavşağı kullanım sıklığı

Trafik Faktörü

- Mevcut ve tasarım kapasitesi
- Dönüş trafiklerini de içeren trafik hacim değerleri (taşit sınıflarına göre saatlik, günlük)
- Zirve saat değerleri
- Taşıt boyutları ve nitelikleri
- Taşıt hareketlerinin dağılımı (ayrılma, katılma, örülme kesişme)
- Taşıt hızları
- Trafik kazalarının sayısı ve analizi
- Yaya hareketleri

Fiziksel Faktörler

- Kavşak alanının geometrik özellikleri
- Çevresel faktörler
- Mülkiyet ve imar durumu
- Güvenlik kriterleri
- Trafik işaretlemeleri ve aydınlatma ekipmanları
- Yaya geçitleri

Ekonominik Faktörler

- Yapım maliyeti
- İmar ve kamulaştırma kısıtlamaları ve maliyetleri
- Bakım-işletme maliyeti

Sosyal Faktörler

- Demografik yapı
- Kamuoyu

Fonksiyonel Kavşak Alanı

- Bir kavşak fiziksel ve fonksiyonel alanlarıyla tanımlanır. Kesişen yolların çakıştığı bölge fiziksel alanı oluşturur. Fonksiyonel alan ise, fiziksel alanı da içine alan, yol platformunun kavşak nedeniyle değişim gösterdiği, kavşak giriş ve çıkışı arasında kalan tüm bölgeyi (yardımcı şeritler, adalar, vs.) kapsamaktadır. Kavşak yaklaşımındaki fonksiyonel alan üç ana bölümden oluşur.
 - Algılama-reaksiyon mesafesi
 - Manevra mesafesi
 - Depolama mesafesi

5.1.3. Kavşak Tasarımı İçin Gerekli Veriler**Bölgesel Veriler**

- Kavşak bölgesinin topografik durumu, haritası ve plankotesi
- Kesişen yolların yatay ve düşey geometrileri, enkesit tipleri ve kaplama durumları
- Kavşak bölgesi için kültürel, tarihi, fiziksel ve hukuki sınırlamalar getirecek durumlar
- Mevcut zemin ve drenaj sistemi
- Kavşak bölgesinde bulunan yerel, imar yolları, mevcut veya planlanmış kavşakların kategori ve tipleri
- Mevcut imar koridoru ve kamulaştırma sınırları

- İlgili yerel yönetim, idare ve kurumların ihtiyaçları
- Özelliğ taşyan tesis ve kurumların konumu

Trafik Verileri

- Anayol ve tali yolların bütün yönlerdeki trafik sayımları (taşıt sınıfına göre ve saat, gün, YOGT)
- Zirve saat değerleri
- Taşıt karakteristikleri ve cinsleri
- BüTÜn kesişen yollar için taşıt hızları
- Yaya trafik sayımları ve hareketleri (özellikle kent geçişlerinde)
- Kaza raporları, analizleri ve istatistikleri
- Mevcut kavşakların kapasite analizleri (güncelleştirilmiş yöntemlerle)
- Planlanan kavşakların kapasite analizleri (güncelleştirilmiş yöntemlerle)

5.2. EŞDÜZEY KAVŞAKLAR

İki veya daha fazla karayolunun aynı düzlemdede kesişmesi sonucunda oluşan kavşaklardır. Kavşağa giren ve çıkan kollardaki trafik hacmi, arazi şartları, yaya ve taşıt güvenliği kriterlerine göre öncelikli olarak ele alınırlar. Tasarımda, kapasite analiz sonuçları ve 5.1.2.'de belirtilen faktörler dikkate alınmalıdır.

5.2.1. Eşdüzey Kavşak Tipleri

Kavşak tipleri; faaliyet alanı, şekil ve kanalize durumuna bağlı olarak değişkenlik gösterir.

Eşdüzey kavşaklar, kol sayısına göre üç ana tipte grupperlendirilir.

- Üç kollu kavşaklar (T veya Y kavşaklar)
- Dört kollu kavşaklar
- Çok kollu kavşaklar

Trafik kontrol sistemine göre ise;

- Sinyalize kavşaklar
- Sinyalize olmayan kavşaklar

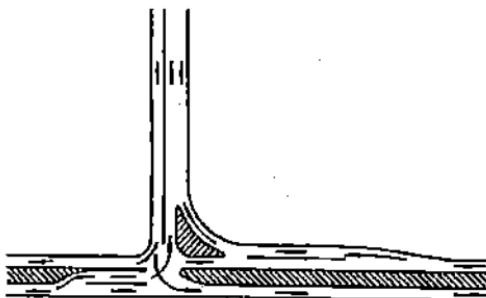
Ayrıca, kapasiteyi artırmak amacıyla, işaretleme veya adalar ile yapılan yönlendirmeye göre

- Kanalize edilmiş kavşaklar
- Kanalize edilmemiş kavşaklar

olarak sınıflandırılır.

5.2.1.1. Üç Kollu Eşdüzey Kavşaklar

Bu grupta yer alan T kavşaklarında tali yolun anayol ile kesişme açısı 60° ile 120° arasında olmalıdır. Kanalize edilmenden, düğük trafik hacimli $2x1$ şeritli kırsal yollarda kullanılabildiği gibi, şehir içlerinde $2x2$ şeritli yollarda da uygulanabilir. Daha yüksek trafik hacimli anayol - tali yol kesişmelerinde, döner trafiği kontrol altına almak ve yeterli dönüş yarıçaplarını sağlamak amacıyla kanalize edilerek uygulanır.

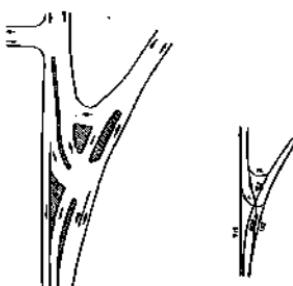
Şekil 5.4-3 Kanalize T Kavşak

Kanalize edilmiş kavşaklarda adalar, fonksiyonel olabilmeleri için yeterli kesit alanına sahip olmalıdır. Özellikle, dönüş hareketlerini kanalize ederek ayıran adaların alanı en az $5m^2$ tasarlannmalıdır.

Kanalize edilmiş kavşaklar, kapasite analizi sonuçlarına göre gerekli görüldüğünde, özellikle şehir geçişlerinde, sinyalize edilerek uygulanır.

Y tipi kavşaklar ise, anayol - tali yol kesişmesinin dar açılı olduğu, tali yolda dik veya dike yakın eksen düzlenmesinin imar, kamulaştırma, vb. nedenlerle yapılmadığı durumlarda tasarınlırlar. Anayoldan sol dönüş yapacak taşlıklar ile karşı yönden direk gelen taşlıkların çakışma noktasında (trafik hacminin artması söz konusu olduğunda) ışıklı ikaz sisteminin uygulanması gereklidir.

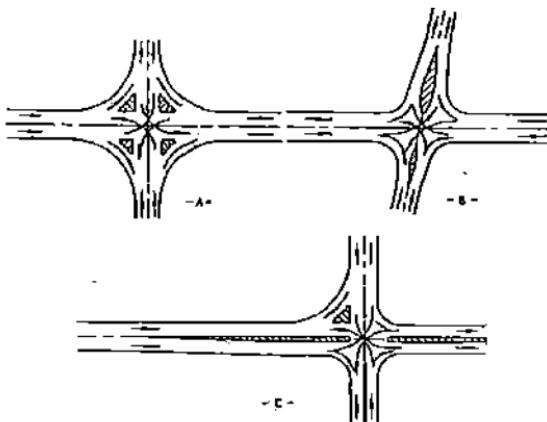
Kollardaki U-döngüsü için orta ada genişliği, dönüş yapacak taşlıkların minimum dönüş yarıçapına göre düzenlenmelidir.

Şekil 5.5-3 Kollu Kanalize Y Kavşak

5.2.1.2. Dört Kollu Eşdüzey Kavşaklar

Üç kollu eşdüzey kavşaklarda olduğu gibi, dört kollu eşdüzey kavşaklarda da anayol - tali yol kesişme açısı 60° ile 120° arasında olmalıdır. Dar açılı kesişmelerde tali yol eksenlerinin yeniden düzenlenmesi gerekir. Bu kavşaklarda, anayolda kesintisiz trafik akış kapasitesini sağlamak amacıyla hız değiştirme şeritleri tasarılanır. Bu şeritlerin paralel bölümleri anayoldan ayrılmalarda minimum 45m, anayola katılmalarda ise minimum 60m uygulanmalıdır. Anayola katılmalarda hızlanma şeritleri yeterli mesafede (min.50m.) kama olarak tasarlanabilir. Kavşak köşelerindeki yarıçaplar büyük taşıtların dönüşlerini sağlayacak şekilde tasarılanmalıdır.

Şekil 5.6-4 Kollu Kanalize Kavşaklar

Şekil 5.6 a'da, dört kolda sağ dönüşün kanalize edildiği kavşak konfigürasyonu görülmektedir. Dönüş trafiğinin yüksek olduğu, yeterli kesit alanının sağlandığı ve yaya trafiğinin mevcut olduğu yerlerde uygun tasarım tipidir. Bununla beraber, kesişen kolların iki şerit olduğu yollarda genellikle uygulanmaz.

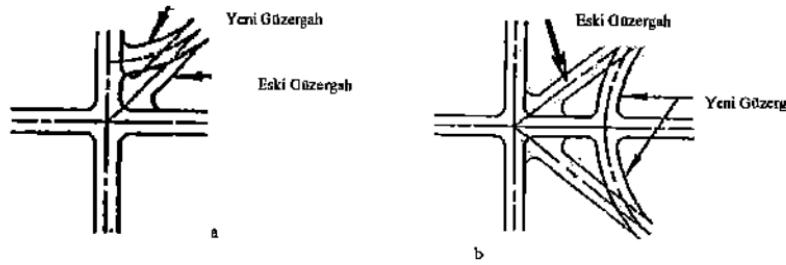
Şekil 5.6 b'de, karşısılık tali yolların damla adalarla oluşturulduğu kavşak tipi görülmektedir. Tasarımın basitliği, Şekila'daki uygulamaya göre tercih edilmesini sağlar.

Şekil 5.6.c ise, yüksek hızlı, tam kapasite ile çalışan 2x1 şeritli anayol için uygun konfigürasyondur.

Anayolda, sol dönüş trafiğinin yüksek olduğu durumlarda, orta refüjde dönüş cebi tasarılanır. Sağ dönüş trafiğinin fazla olduğu durumlarda ise, üçgen adalar ile katılma ve ayrdıma şeritleri oluşturulur. Sol ve sağ dönüş trafik hacimlerindeki artışa bağlı olarak yardımcı (ilate) şeritlerin sayısı artırılabilir.

5.2.1.3. Çok Kollu Eşdüzey Kavşaklar

Beş veya daha fazla kollu kavşakların, bir veya daha fazla kol eksenlerinin tekrar düzenlenerek oluşturulacak ikinci bir kavşakla kesişmeler azaltılabilir. Bazı durumlarda ise bir veya daha fazla kolu tek yönlü çalıştırmak uygun çözüm olabilir.

Şekil 5.7 Çok Kollu Kavşakların Yeniden Düzenlenmesi

Şekil 5.7 a'da, beş kollu kavşağın yeniden düzenlenmesi gösterilmektedir. Diagonal kol ekseni, ana kavşaktan yeterli bir mesafede yeni bir kavşak olarak tali yola birleştirilir ve yeniden düzenlenir.

Şekil 5.7 b'de ise, altı kollu kavşakta, ana kavşağın sağında uygun bir mesafede yeni bir dört kollu kavşak oluşturacak şekilde, iki kolun yeniden düzenlenmesi gösterilmektedir. Buradaki tasarım, yukarı-aşağı yöndeki kolların daha önemli yollar (anayol) olarak kabul edilmesine göre yapılmıştır. Sol-sağ yöndeki kolların daha önemli olması durumunda ise, diagonal kollar yukarı ve aşağıdaki kollara (tali yola) bağlanacağı için tali yolda üç ayrı kavşak olusacaktır. Diagonal kolların daha düşük trafik hacmi olan yola (tali yola) birleştirilecek şekilde düzenlenmesi daha uygun olacaktır.

5.2.1.4. Dönel Kavşaklar

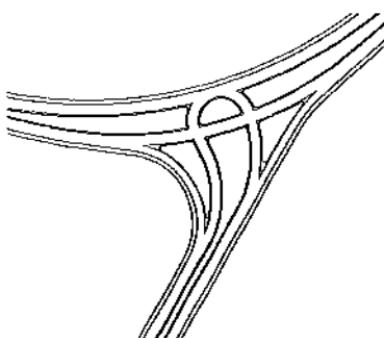
Daire veya elips adlı eşdüzey dönel kavşaklar kol sayısına göre,

- Yarım dönel (üç kollu kavşaklar)
- Mini dönel (üç veya daha fazla kollu kavşaklar)
- Modern dönel (üç veya daha fazla kollu kavşaklar)

olarak gruplandırılır. Mini ve modern dönel kavşakların dörtten fazla kollu tasarımları arzu edilmez.

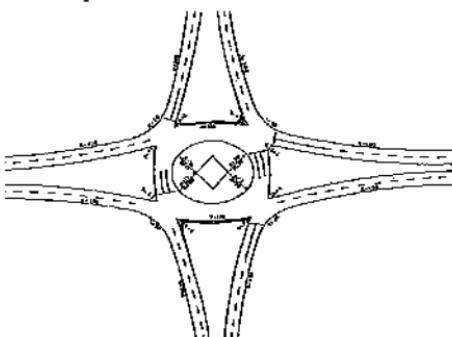
Ada yarıçapı mini dönel kavşaklarda en az 8m, modern dönel kavşaklarda ise minimum 20-25m olarak tasarılanmalıdır. Dörtten fazla girişi olan modern dönel kavşakların yarıçapı 60m'ye kadar tasarılanabilir.

Üç kollu kavşaklarda yarımdönel ada, sol dönüşe uygun olup, U-dönüştürücü için kullanılamaz.

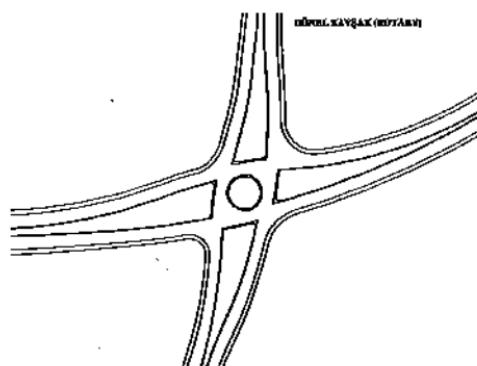
Şekil 5.8-3 Kollu Yarım Dönel Kavşak

Dört kollu kavşaklarda mini dönel ada, anayol ve tali yol trafik hacimlerinin birbirine yakın olduğu durumlarda daire, birbirinden farklı olduğu durumlarda elips olarak tasarılanmalıdır.

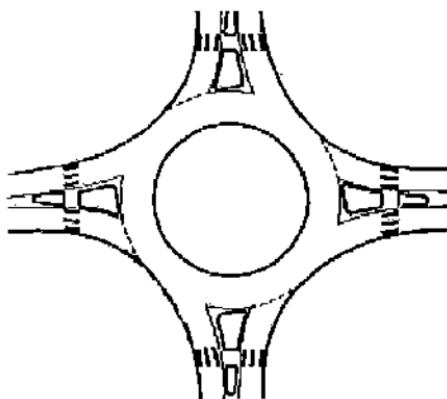

Şekil 5.9-4 Kollu Eliptik Dönel Kavşak

Transit trafiğin dönüş trafik hacmine göre daha az olduğu ve yaya hareketleri ile ağır taşıt oranının fazla olduğu kavşaklarda, kavşak giriş-çıkışı ve kavşak içindeki taşıt hızını düşürerek trafik güvenliğini artırmak amacıyla, modern dönel kavşakların tasarılanması uygun olacaktır. Bu durumda, taşıt hızlarının düşmesiyle kavşak kapasitesi azalacaktır. Ancak burada kapasite ve trafik güvenliğini optimize edecek tedbirlerle istenen kapasite standartlarına ulaşmak mümkün olabilmektedir.

Şekil 5.10- 4 Kollu Mini Dönel Kavşak

Şekil 5.11. Modern Dönel Kavşak

5.2.2. Kavşak Kapasite Analizleri

Kavşak kapasite analizleri iki durumda yapılır:

- Mevcut bir kavşağın kollarında ve tüm kavşaktaki hizmet seviyesini belirleyerek halihazırda kavşak kapasitesinin mevcut ve/veya gelecekteki trafik hacmine cevap verip vermediğini belirlemek ve eğer istenilen hizmet seviyesi sağlanamıyorsa, kapasiteyi artırabilecek çözümler ortaya koymak için,
- Yapılması planlanan bir kavşağın hizmete açılması düşünülen tarih esas alınarak, oluşması muhtemel trafik talepleri çerçevesinde kolla-

ve tüm kavşaktaki kapasitesinin belirlenerek, istenen hizmet seviyesi sağlanamamışsa yeni çözüm önerileri sunmak için.

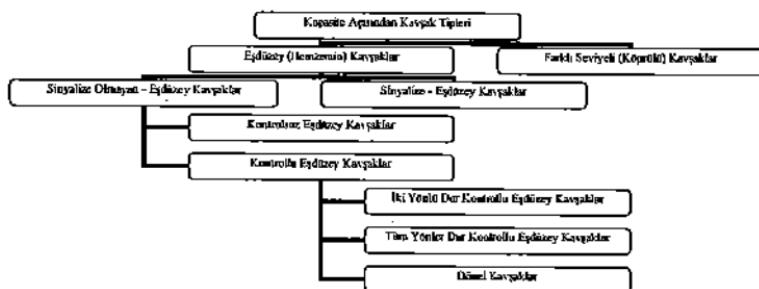
5.2.2.1. Mevcut Kavşaklarda Kapasite Analizi Yapmak İçin Gerekli Trafik Verileri

- Kavşak kollarına ait sola, sağa dönüş ve direkt giden trafik hacim değerleri (Taşıt sınıflarına göre YOGT cinsinden)
- Kavşağı kullanan yaya ve bisiklet hacim değerleri
- Kavşak kollarının geometrik özellikleri ve trafik düzenlemeleri (kolların % eğimi, sola dönüş ceplerinin varlığı, sağa dönüşler için genişletmenin varlığı, kollardaki şerit sayısı, ana ve tali yol işaretlemelerinin varlığı)

5.2.2.2. Planlanan Kavşaklarda Kapasite Açıından Kavşak Tipini Belirlemek İçin Yapılacak Çalışmalar

Hali hazırda mevcut olmayan ve gelecek yıllarda yapılması planlanan bir kavşağın tipine karar verebilmek için öncelikle yapılması gereken çalışma, Başlangıç-Son (O-D) etütleridir. Böylece oluşması muhtemel trafik talepleri bu çalışma sonucunda belirlenerek, elde edilen trafik hacimleriyle gerçekleştirilecek kapasite analizleri sonucunda, istenen hizmet seviyesini sağlayan kavşak tipi tespit edilmektedir. Diğer taraftan kavşak tipinin testinde yegane unsur kapasite değildir. Trafik güvenliği, arazi topografyası, maliyet, imar planları ve kamulaştırma problemleri, yerel talepler, kavşak yapılması düşünülen yörenin tarihi, kültürel ve turistik nitelikleri, kamusun gereksinimleri vb. hususlar da kavşak tipine karar verilirken gerektiğinde yerinde yapılacak incelemelerle tespit edilerek değerlendirilmesi gereken etkenlerdir.

5.2.2.3. Kapasite Açılarından Kavşak Tipleri

Kapasite Açılarından Kavşak Tipine Karar Verme Aşamaları

- 3. adım**
Mevcut trafik hacim ve geometrik yol koşulları ile kavşağın kapasitesi
- 2 yönlü dur kontrollü hemzenin kavşak olarak
 - Tüm yönler dur kontrollü hemzenin kavşak olarak
 - Modern dönel kavşak olarak ayrı ayrı hesaplanmalıdır.

Daha sonra taşıt başına en düşük kontrol gecikmesi hangi hemzenin kavşak türünden belirlenmişse o kavşak tipi tercih edilmelidir. Ancak her tıp içinde istenen hizmet seviyesi sağlanamayıp kavşağın genel hizmet seviyesi E/F'ye düşmülse 2. adıma geçilmelidir.

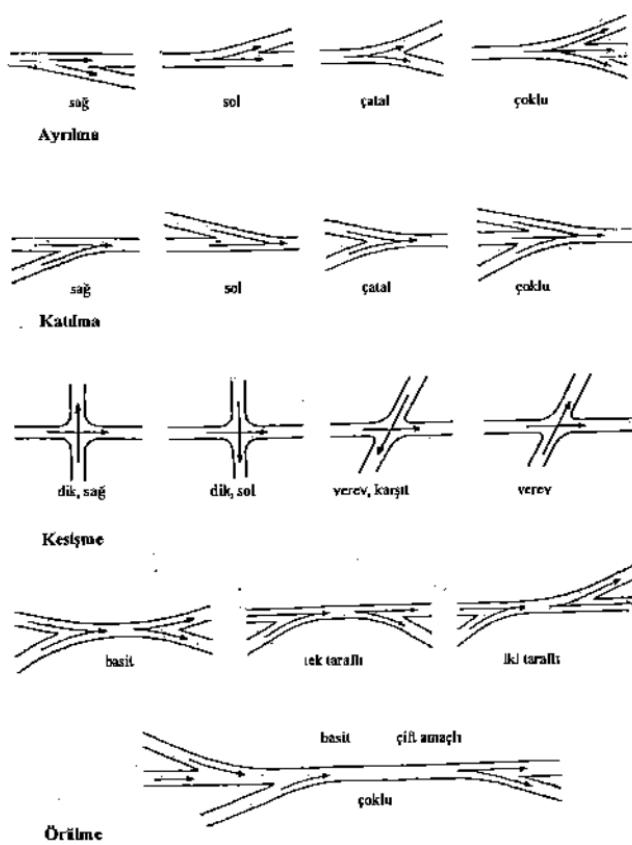
- 2. adım**
Aynı şekilde kavşağın sinyaliz (hemzenin) olarak kapasitesi hesaplanır. Hizmet seviyesi istenen düzeyde ise o zaman kavşak sinyaliz (hemzenin olarak) inşa edilir. Ancak, hizmet seviyesi E/F düzeyine düşmülse 3. adıma geçilir.

- 1. adım**
Kavşak farklı seviyeli olarak tasarlanır.

5.2.3. Eşdüzey Kavşaklarında Trafik Hareketleri

- Bir eşdüzey kavşakta dört çeşit olası trafik hareketi vardır:
Ayrılma, anayol trafiğinde aynı yöndeeki taşıtların anayoldan tali yola geçişleridir. *Katılma*, tali yoldaki taşıtların aynı yöndeeki anayol trafiğine geçişleridir. *Ayrılma* ve *katılmalar* sağa, sola, çatal veya çoklu şekilde olabilir. *Kesişme*, farklı yöndeeki trafik akımlarının bir noktada çakışmasıdır. *Kesişmeler* dik veya verevdir. *Örilleme* ise, aynı yöndeeki *ayrılma* ve *katılma* hareketlerinin kesişmesi veya çakışması ile oluşur.

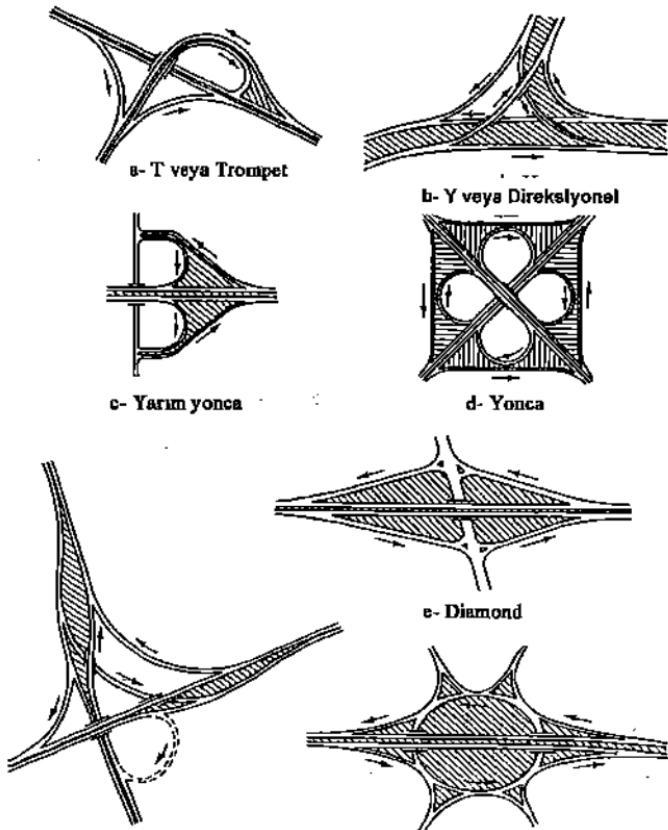
Şekil 5.12 - Eşdüzey kavşaklarda trafik hareketleri

Eşdüzey kavşaklardaki çıkışmalar (ayırılma, katılma ve kesen trafiğin karşılaşığı noktalar) ayrılma, katılma, doğrusal geçişler, dönüşler olmak üzere dört çeşittir. Kavşaklardaki çıkışmaların sayısı;

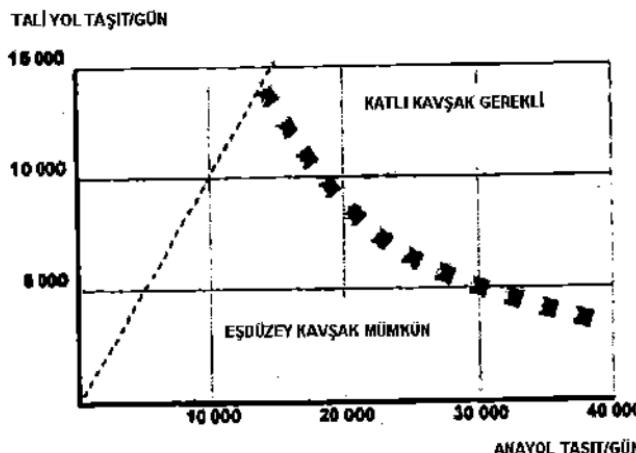
- Kavşağa yaklaşan tek yön veya iki yönlü yolların sayısına
- Her bir yaklaşımındaki taşıt sayısına
- Sinyalizasyona
- Trafik hacmine
- Sol ve sağ dönüş trafik oranına bağlıdır.

5.3. FARKLI DÜZEYLİ KAVŞAKLAR

Farklı seviyeli kavşaklar, karşılıklı geçişlerdeki çakışmaları tamamıyla ortadan kaldırmak ve dönüşlerdeki çakışmaları da en aza indirmek amacıyla düzenlenir. Trafik hacmi tek şeritte 1800 taşıt/saat'ten daha fazla olması veya transit trafik hacminin %20'den veya 400 taşıt/saat'ten daha fazlasının sol dönüş yapması durumunda gerekmektedir. Eşdüzey kavşakların yetersiz kaldığı yüksek trafik hacimlerinde, farklı seviyeli kavşakların gerekliliği trafik hacmine bağlı olarak Şekil 5.78'e göre belirlenir.

Şekil 5.77 -Farklı düzeyli kavşaklar

Sekil 5.78 - Trafik hacmine göre farklı seviyeli kavşak gereksinimi

Farklı seviyeli kavşakların tasarımında en önemli husus kavşak tipinin seçimidir. Bu tip kesişmelerde dönen trafiği düzenlemek için birkaç temel köprülü kavşak tipi vardır. Tasarımcının kavşak tipinin seçimi ve konfigürasyon üzerinde önemli rolü olduğu unutulmamalıdır. İşaretleme ve işletmenin köprülü kavşak tasarımında büyük önemi vardır.

Farklı seviyeli kavşakların tasarımında dikkat edilecek genel hususlar aşağıda verilmektedir.

- Bütün trafik akımlarının güvenli olarak hareketi sağlanmalıdır
- Sürücüler tarafından kolay algılanabilir olmalı, sürücüyü tereddütte bırakarak güvensiz davranışlarına sebep olacak tasarımlardan kaçınılmalı, gidiş yönlerini kolay ve doğru olarak seçebilmeleri sağlanmalıdır
- Sürücünün karar verme noktaları arasında yeterli zaman ve mesafe bulunmalıdır
- Kavşak alanı görülebilir olmalı, giriş ve çıkışlar için yeterli görüş mesafesi ve yanal görüş açısı bulunmalıdır
- Kavşağa giriş ve çıkışların çok özel durumlar dışında sağdan yapılması çalışılmalıdır
- Kavşağıın zamamında ve kolayca tannabilmesi için, özellikle giriş ve çıkış noktalarının açık olarak trafik işaretlemesi ile belirlenmesi gereklidir.

- Kavşak bölgesinde anayoldaki hız prensip olarak değişmemelidir. Ancak bazı hallerde, yüksek trafik hacimli ayrılma, katılma ve örtülme kesimlerinde güvenlik ve kapasitenin sağlanması için hız sınırlaması gerekebilir. Rampaların proje elemanlarının seçiminde anayola göre daha küçük proje hızları esas alınır (Anayol ve rampa proje hızları Tablo 5.27'de belirtilmiştir.)
- Genel bir kural olarak köprülü kavşaklar arasındaki mesafenin şehir geçişlerinde 1.5km'den, kırsal kesimlerde ise 3km'den daha az olmamasına özen gösterilmelidir. Şehir içlerinde mesafenin 1.5km'nin altında olduğu hallerde, kamulaştırma durumu uygun ise kavşağa toplayıcı yollar ilave edilebilir.

5.3.2. Tasarım Kriterleri

Parklı seviyeli kavşakların tasarımları, kavşağın kapasitesi, güvenliği ve konforunu artırmak amacıyla geometrik yerleşim ve boyutlandırma için yapılan çalışmaları kapsar. Tasarım aşamaları; kavşak yerleşimi, enkesit tiplerinin ve şerit sayılarının belirlenmesi, yardımcı şerit gereksinimi, rampa ve rampa terminallerinin tasarlanması olup, bu çalışmalar esnasında Tablo 5.25.'deki kriterlerin ve aşağıdaki husuların dikkate alınması gerekmektedir.

- Kesişen yolların sınıfı ve kapasitesi
- Transit ve sağ/sol dönüş trafik hacmi, taşıt kompozisyonu
- Tasarım hızı (anayol, tali yol ve kollar için)
- Topografiya, zemin koşulları ve kavşağın konumu
- Mevcut ve gelecekteki arazi kullanım durumu ve nüfus yoğunluğu
- Kamulaştırma durumu ve maliyeti
- Yapım maliyeti
- Komşu kavşaklar ile ilişkisi ve mesafesi

Tablo 5.25 - Farklı Seviyeli Kavşaklarda Tasarım Elemanları

Proje Elemanı			Vt	(km/sa) proje hızı için değerler					
			30	40	50	60	70	80	
Kurp Yarıçapı		R (m)	25	50	80	130	190	280	
Ortańska Boyuna Eğim	Cıkış	-g (%)			5				
	İnış	-g (%)			6				
Minimum Kapalı Düşey Kurp Yarıçapı		Rk (m)	500	1000	1500	2000	2800	4000	
Minimum Açık Düşey Kurp Yarıçapı		Ra (m)	250	500	750	1000	1400	2000	
Minimum Enine Eğim		s (%)	2.0 - 2.5						
Maksimum Dever		Smax (%)	6						
Minimum Relatif Eğim		ΔG (%)	0.1xa a = Yol kenarının dönme eksenine olan uzaklığı (m)						
Minimum Duruş Görüş Mesafesi		Sh (m)	25	30	40	60	85	115	

1. Ağır taşıt yüzdesinin fazla olduğu kesimlerde tasarım hızı yüksek ise, boyuna eğim için minimum değerler alınacaktır.
2. Otoyollarda minimum enine eğimi %2.5 uygulanacaktır.

Straßenbau (AZ) RAL-K

6. DRENAJ

Yüzeysel yağmur sularının yola verdiği hasarlar aşağıda belirtilmektedir;

- Yüzeysel yağmur sularının kaplama üzerinden dren edilmediği takdirde trafiğin yavaşlamasına, hidroplan etkisi ile trafik kazalarının artmasına ve su sıçratma ile görüş kaybına,
- Yüzeysel yağmur sularının yol gövdesine girmesi önlenemediği takdirde temel/alitemel tabakaları ile dolguların kayma mukavemetinin azalmasına ve kaplamaların daha çabuk bozulmasına,
- Yüzeysel yağmur sularının dolgu kesimlerinde dere yataklarındaki suyun engellenmesi halinde suyun yol gövdesinden aşmasına veya yolun kapanmasına neden olmaktadır.

Yolun yanal eğimi ile yüzeysel sular yol dışına dren edilebilse de yollarda boyuna eğimin minimum % 0,30 ila % 0,50 olmasını çalışılarak teker izi oluklarında biriken suların dren edilmesi sağlanmalıdır. Yüzeysel yağmur sularının yol gövdesine girmesi veya uzaklaştırılması yol hendekleri ile, dere yataklarından gelen suların yol gövdesinin altından geçirilmesi ise menfezler ile sağlanmalıdır. Yağmur sularının yola zarar vermeden uzaklaştırılması için gerekli yerlerde ve boyutlarda yüzeysel drenaj yapıları tasarılanmalıdır.

YÜZEYSEL DRENAJ TASARIMININ ESASLARI

Aşağıda belirtilen drenaj yapıları tasarılanmaktadır.

- Dren hendekleri
- Menfezler
- Bordür ve düşüm olukları
- Kollektörler.

$$P = 1 - (1 - 1/T)^N \quad (6.1)$$

P : T yıllık frekans peryodunda n yıllık yağış şiddetinin (I_n) N yılda aşılma olasılığı veya taşın riski

T : Frekans peryodu veya ortalama tekerrür aralığı, (yıl)

N : Gözönüne alınan yıl veya risk aralığı yada yapının ekonomik ömrü, (yıl)

$1/T$: T yıllık frekans peryodunda tahmin edilen yağış şiddetinin aşılma riski

$1 - 1/T$: T yıllık frekans peryodunda tahmin edilen yağış şiddetinin aşılmama riski

Tablo 6.1 – Tasarım Ömrü İçinde Taşın Olma Olasılığı

Ortalama Tekerrür Süresi (T)	Her Yıl İçi Ortalama Frekans ($1/T$)	N Yılda Bir Taşın Olasılığı, $1 - (1-1/T)^N$							
		N=100	N=75	N=50	N=25	N=10	N=5	N=2	N=1
100	0,01	0,63	0,53	0,40	0,22	0,09	0,05	0,02	0,01
75	0,013	0,74	0,63	0,49	0,29	0,13	0,06	0,03	0,01
50	0,02	0,87	0,78	0,64	0,41	0,18	0,09	0,04	0,02
25	0,04	0,98	0,95	0,87	0,64	0,34	0,18	0,08	0,04
10	0,10	1,00	1,00	0,99	0,93	0,64	0,41	0,19	0,10
5	0,20	1,00	1,00	1,00	1,00	0,89	0,67	0,36	0,20

Tablo 6.1'e göre ekonomik ömrü 75 yıl olan bir yolun n yıllık yağış şiddetinden daha fazla taşın olma olasılığı aşağıdaki gibi bulunur.

- I_{100} 'den daha fazla taşın olasılığı $P_{100} = 0,53$ veya %53
 I_{75} 'den daha fazla taşın olasılığı $P_{75} = 0,63$ veya %63
 I_{50} 'den daha fazla taşın olasılığı $P_{50} = 0,78$ veya %78
 I_{25} 'den daha fazla taşın olasılığı $P_{25} = 0,95$ veya %95
 I_{10} 'den daha fazla taşın olasılığı $P_{10} = 1,00$ veya %100

Tablo 6.2 – Drenaj Elemanlarının Taşın Tekerrür Arahıkları

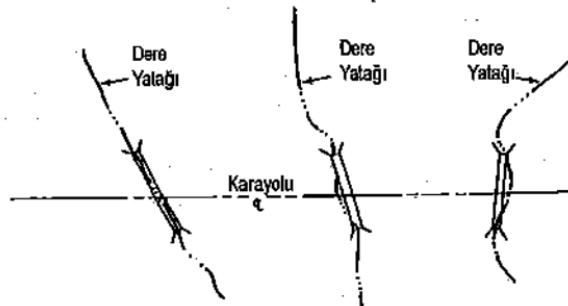
Drenaj Elemani	Taşın Tekerrür Arahığı
Reftüj, Kenar, Kafa, Topuk Hendekleri	10 Yıl
Palye Hendekleri	10 Yıl
Kademeli Hendekler	10 Yıl
Özel Hendekler	10–25 Yıl
Toplayıcı Borular (Kollektörler)	2–10 Yıl
Enine Deşarj Yapıları	2–10 Yıl
Asfalt Bordür ve Düşük Olukları	10 Yıl
Sütler (Kolektöre Deşarj Durumunda)	10 Yıl
Sütler (Menfeze Deşarj Durumunda)	10 Yıl
Menfezler (Projelendirme için)	Önemine Göre Seçilecek
Menfezler (Kontrol için)	10 Yıl
Menfezler (Taşın Alanının Önemine göre)	100 Yıl
Menfez Giriş ve Çıkış Yapıları	10 Yıl
Köprüller	100 Yıl - 500 yıl

Not : Taşın debisini tayininde belirtilen T süreleri gerekğinde mühendis tarafından değerlendirilebilecektir.

İn yağış şiddetinde, yolun geçtiği en yakın meteoroloji istasyonunun verilerine dayalı olarak Meteoroloji Genel Müdürlüğü tarafından hazırlanan Frekans-Yağış Süresi-Yağış Frekansı abaktarının en son baskısı esas alınacaktır.

MENFEZ TASARIMI

Yağışla akışa geçen doğal dere yataklarının (kuruyelerin) yolu kesmesi durumuada, yağıştan dolayı yüzeysel akışa geçen yağmur sularının yola zarar vermeden yolun altından geçirilmesi amacıyla yapılan drenaj yapılarına menfez denilmektedir.

a- Doğal dere yatağı üzerinde menfezin yerlesimi

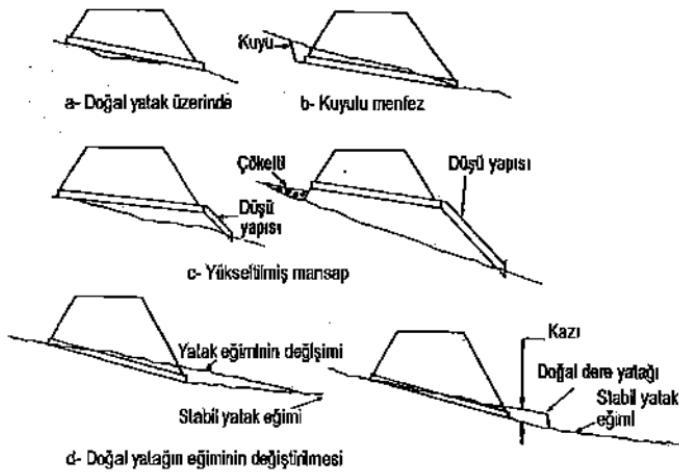

b- Doğal dere yatağı dışında menfezin yerlesimi

Şekil 6.1 – Menfezlerin Yatay Yerleşimi

Şekil 6.1'a'da görüldüğü gibi menfez doğal dere yatağı üzerine yerleştirildiğinde, doğal dere akışı menfezin girişinde ve çıkışında bozulmayaçından, çökelti, su kabarması, vb. gibi sorunlar oluşmayacaktır. Doğal dere yatağı üzerine menfezin yerleştirilmesi sırasında çok uzun bir menfezin yapılması gerekli ise menfezin yol ekseni ile yaptığı açı yani çarpıklık Şekil 6.1'b'de görüldüğü gibi, azaltılarak menfez boyu kısaltılacaktır. Ancak dere yatağının eğimi çok fazla değiştirilirse çökelti, oyuşma, su birikmesi, vb. sorunların oluşacağı gözönünde tutulmalıdır. Ayrıca, doğal dere yatağının çok keskin dönüşüler yaptığı yerlerde, yol gövdesinin erozyonuna neden olacağı ve çökelti potansiyelinin artabileceği gözönünde bulundurulmalıdır.

Menfezlerin düşey yerleşiminde Şekil 6.2'de görüldüğü gibi, doğal dere yatağının sahip olduğu düşey eksen üzerinde yapılmasına gayret edilmelidir. Menfez tabanını doğal dere yatağı üzerine yerleştirmeye çalışılmalıdır. Aksi takdirde çökelti, oyuşma, vb. sorunların giderilmesi için gerekli tedbirler alınmalıdır.

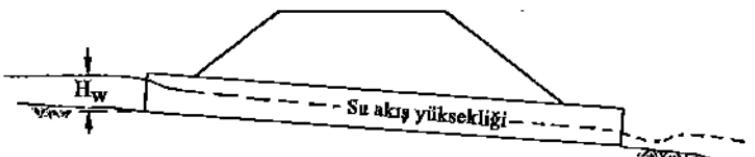
Şekil 6.2 – Menfezlerin Düşey Yerleşimi

Doğal dere yatağı çok fazla eğimli ($\geq 10\%$) ise suyun akış hızının artması nedeniyle menfez tabanının aşılması gözönünde tutulmalıdır. Bu durumda

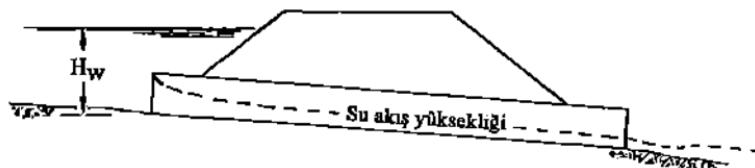
menfez tabanı dayanıklı yapılmalı ve menba kısmındaki dere yatağında dirlendirmeye çökürü, enerji kırıcı, vb. önlemler ile suyun akış hızının azaltılmasına çalışılmalıdır. Doğal dere yatağı eğiminin azaltılması gerekli ise menfezin mansabında dolgunun erezyonu uğramaması için beton deşarj kanalları yapılmalıdır. Menfezin menba ve mansabında veya çok eğimli menfez tabanında alınacak ek önlemler detaylı bir şekilde etüt edilerek belirlenmelidir.

Menfezin boyutunu ve menfezdeki suyun akış hızını tespit etmek için öncelikle menfez işletme koşulunu belirlemek gerekmektedir. Menfez işletme koşulu aşağıdaki gibi belirlenmektedir:

- Menfez girişinde su kabarması (veya giriş kontrolü)
- Menfez çıkışında su kabarması (veya çıkış kontrolü)

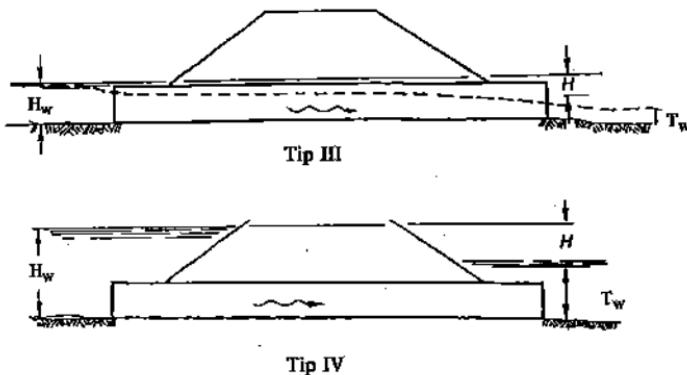
Tip I

Tip II

Şekil 6.3 – Giriş Kontrollü Menfez İşletme Şartları

Menfez çıkışında su kabarmasına izin verilmesi halinde Şekil 6.4'de görüldüğü gibi, iki tip olarak menfez debi ve su akış hız hesabı yapılacaktır.

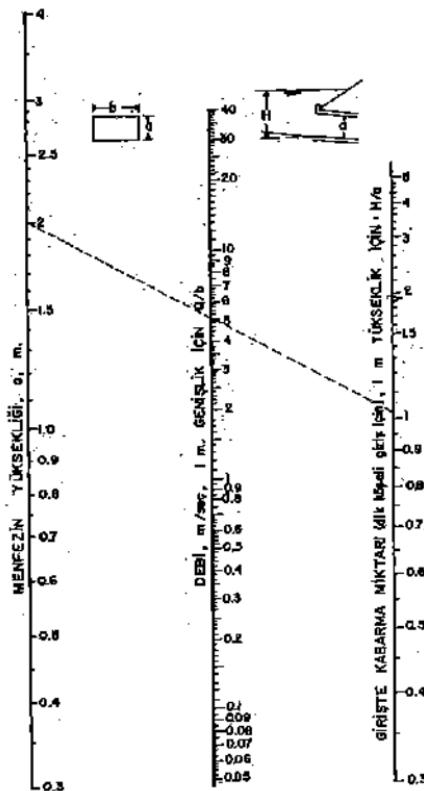
Şekil 6.4 – Çıkış Kontrollü Menzef İşletme Şartları

Şekil 6.3 ve 6.4'de görüldüğü gibi menfezde akan suyun yüksekliği değişiklik göstermektedir. Bu değişiklik giriş suyu yüksekliği (H_w), çıkış suyu yüksekliği (T_w) ve akımın kritik yüksekliği (D_k) tarafından belirlenecektir. Ayrıca menfezin debisine ve akış hızına bağlı olarak sabit akış su yüksekliğine karşılık gelen normal su yüksekliği (D_n) belirlenecektir. Menfez hidrolojine göre kritik kesitteki hız (V_k) maksimum debide oluşmaktadır. Başlıca menfez işletme şartları aşağıda verilmektedir.

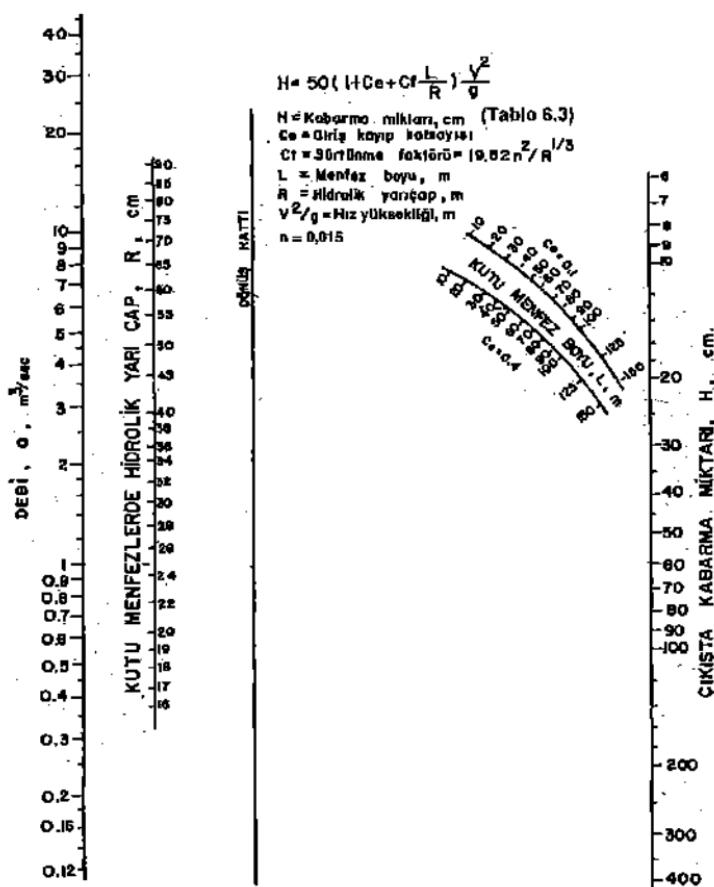
- **Tip I**
 - $H_w \leq 1,2$ a olduğundan dolayı girişte kabarma yok veya az ($a = \text{menfez yüksekliği}$)
 - Doğal dere yatağının nispeten az eğimli ve geniş olduğu durumlardaki menfez akımı
 - Girişteki kabarma miktarı Şekil 6.5 ile bulunur
 - Kritik hız menfez çıkışında
- **Tip II**
 - $H_w > 1,2$ a olduğundan girişte kabarma var
 - Girişteki kabarma miktarı Şekil 6.5 ile bulunur
- **Tip III**
 - $H_w \leq 1,2$ a olduğundan girişte kabarma yok veya az
 - Dağınık ve dalgalı arazide karşılaşılan akım şekli
 - Girişteki kabarma miktarı Şekil 6.5 ile bulunur

• Tip IV

- $H_w > 1,2$ a olduğundan dolayı girişte kabarma var
- $T_w > a$ olduğundan dolayı çıkışta kabarma var
- Bu şartlar altında menfez tam dolu akmaktadır
- Çıkıştaki kabarma miktarı Şekil 6.6 ile bulunur
- Betonarme kutu menfezlerde Giriş Kaykı Katsayıları Tablo 6.3 de verilmektedir.

Şekil 6.5 – Giriş Kontrollü Menfezlerde Kabarma Tayini

Şekil 6.6 – Çıkış Kontrollü Menfezlerde Kabarma Tayini

Kutu menfezlerin boyutlandırılması için Şekil 6.7(A-E)'de verilen abaklar kullanılacaktır. Abaktan menfezin geçireceği debi miktarından dik çıkışlı kritik eğimi kestiği noktadan sola gidildiğinde kritik hız (V_k) bulunacaktır. Aynı şekilde debi miktarından dik çıkışlı menfez eğimi kestirildiğinde akımın normal derinliği (D_n) ve sola gidildiğinde ise akımın normal

derinlikteki normal hızı (V_n) bulunacaktır. Ayrıca menfez yüksekliği ve akım hızının hesabı için Manning formülü $Q = A * v = A * (R^{2/3} * m^{1/2} / n)$ kullanılabilir.

Kritik akım yüksekliği Formül 6.2 kullanılarak bulunur.

$$D_k = \sqrt[3]{(Q/B)^2 / g} \quad (6.2)$$

D_k : Kritik yükseklik, m

B : Akış genişliği, m.

Q : Yüzeysel akış debisi, m^3/san

Akımlın normal derinliği kritik derinlikten küçük ise ($d_n < d_k$) menfez girişinde kabarma kontrolü gereklidir. Akımlın normal derinliği kritik derinlikten büyük ise ($d_n > d_k$) menfez çıkışında da kabarma kontrolü yapılması gerekmektedir.

Menfez eğiminin, minimum akım hızlarını gerçekleştirebilmesi için en az % 0,5 eğimde olması gereklidir. Aşırı akım hızlarına neden olmamak için maksimum menfez eğimi normal koşullarda % 10 olmalıdır.

Tablo 6.3 – Betonarme Kutu Menfezlerde Giriş Kaybı Katsayıları

Drenaj Yapısı	Giriş Kaybı Katsayıları
Dolguya Paralel Kanal Duvarı (Kanal duvarsız)	
3 Kenarı dik köşeli	0,5
Yarıçapı gövde boyutunun 1/12'si kadar olacak biçimde yuvarlanacak veya 3 kenarı pahılı olacak Gövdeye 30°'den 75°'ye kadar açı yapan kanal duvarları	0,2
Tepe noktası: dik köşeli	0,4
Tepe kenarı yarıçap gövde boyutunun 1/12'si kadar olacak biçimde yuvarlanacak veya üst kenar pahılı olacak	0,2
Gövdeye 10°'den 25°'ye kadar açı yapın kanal duvarları	0,5
Tepe noktası: dik köşeli	
Kanal duvarları paralel (Kenarların uzaması)	0,7
Tepe noktası: dik köşeli	0,2
Kenarı veya şevi daralan giriş	

6.2.1 RASYONEL METOT

Menfez tasarımlı deşarj edilecek suyun miktarına bağlıdır. Deşarj edilecek suyun miktarı (yağıştan dolayı dere yatağında akışa geçen yüzeysel yağmur suları) Rasyonel Metot ile tayin edilecektir. Rasyonel metotda menfezin boyutlandırılması için gerekli yüzeysel akış debisi Formül 6.3 ile hesaplanacaktır.

$$Q = C * I * A / 3.6 \quad (6.3)$$

Q : Yüzeysel akış debisi, m^3/s

C : Yüzeysel akış katsayı (Tablo 6.4'den)

I : Yağış şiddet, mm/saat

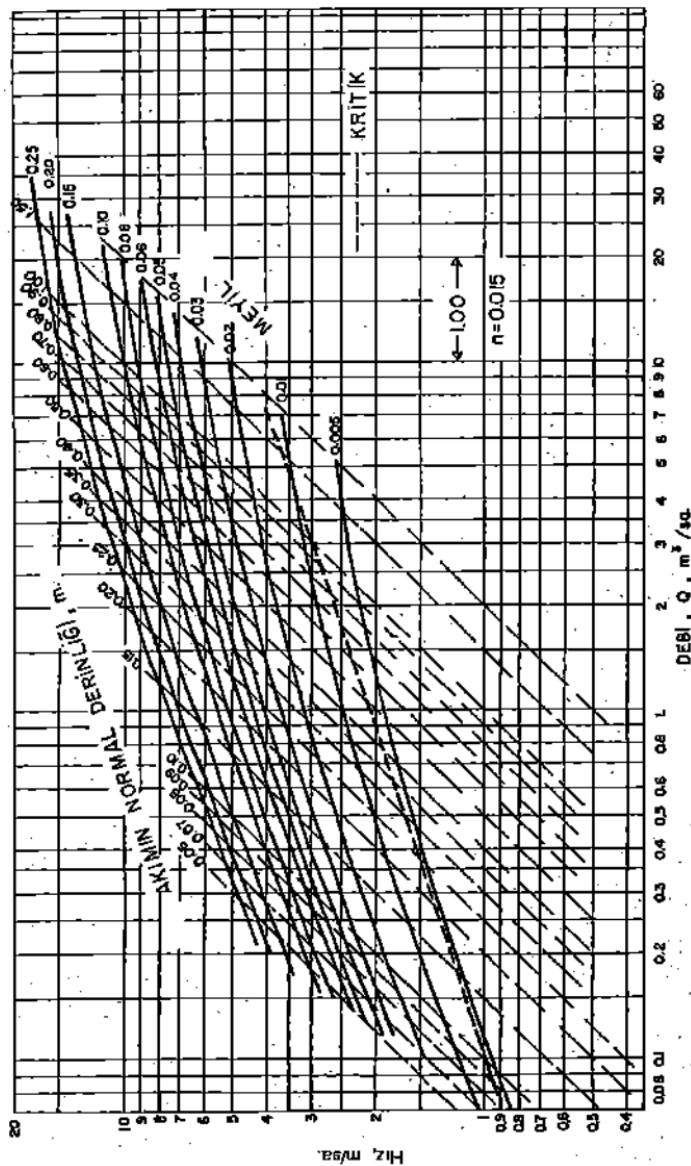
A : Yağış sahası, km^2

Rasyonel metot ile yapılan menfez tasarımlında, belirli bir yağış havzası (yani yağmur sularının toplandığı alan) için yüzeysel akışa geçen yağmur suları gözönüne alındığından yağışın meydana getirdiği yüzeysel akış miktarının belirlenmesi gereklidir. Yüzeysel akış miktarı yağış şiddetine bağlıdır. Yağış şiddeti aşağıda belirtilen nedenlerle artmaktadır.

- Frekansın (tekerrür süresi) artmasıyla
- Yağış süresinin kısalmasıyla
- Yağış alanının küçülmesiyle

Konsantrasyon süresi, yağış havzasının en uc noktasına düşen bir yağmur damlasının menfeze ulaşması için geçen süre olup, bu sürenin sonunda yüzeysel akış debisi maksimum değere ulaşmaktadır. Menfezin boyutu maksimum yüzeysel akış debisine göre belirlendiğinde, yağış havzasında biriken yağmur suları emniyetle deşarj edilmiş olacaktır. Konsantrasyon süresi

- Ana dere yatağındaki akış süresi
- Arazi üstü (yani dere yatağının başlangıcı ile yağış havzasının en uc ve/veya en yüksek noktası arasında kalan mesafe) akış süresi toplamına eşit olacağından ayrı ayrı hesaplanacaktır.

Şekil 6.7A – Kutu Menfez ($b=1,00\text{m}$)

Arazi üstü akış süresi Formül 6.4 ile bulunacaktır.

$$t_1 = L_1 / (V_1 * 60) \quad (6.4)$$

t_1 : Arazi üstü akış süresi, dakika

L_1 : Arazi üstü akış uzunluğu, m

V_1 : Arazi üstü akış hızı, m/san

Arazi üstü akış hızı, V_1 ,

- Arazi üstü eğimi < %2 ise 0,08-0,15m/san
- % 2 < Arazi üstü eğimi < %4 ise 0,15-0,21m/san
- Arazi üstü eğimi > %4 ise 0,21-0,30m/san

olarak alımbilecektir.

Ana dere yatağındaki mecrası akış süresi Formül 6.5 ile bulunacaktır.

$$t_i = 0,0195 * (L_i^3 / H_i)^{0,385} \quad (6.5)$$

t_i : Dere yatağındaki akış süreleri, dakika

L_i : Dere yatağı uzunluğu, m

H_i : Dere yatağındaki kot farkı, m

Konsantrasyon süresi Formül 6.6 ile bulunacaktır.

$$t_c = t_1 + t_i \quad (6.6)$$

t_c : Konsantrasyon süresi, dakika

t_1 : Arazi üstü akış süresi, dakika

t_i : Ana dere yatağındaki akış süresi, dakika

Belirlenen konsantrasyon süresi ile tasarımlı yapılacak menfezin en yakınındaki meteoroloji istasyonuna ait Frekans-Yağış Süresi-Yağış Şiddeti abağından I_a değeri mm/saat olarak tespit edilecektir.

Yağış havzasına düşen yağmur suları zeminin yapısı ile eğimine bağlı olarak bir kısmı zemine sızarken bir kısmında yüzeysel akışa geçmektedir. Yüzeysel akış katsayısı (C), yağış havzasına düşen yağmur sularının yüzde kaçının yüzeysel akışa geçtiğini ifade eden bir katsayıdır.

Yüzeysel akış katsayısı

- Arazinin eğimi arttıkça
 - Arazinin bitki örtüsü azaldıkça
- artış göstermektedir.

Yüzeysel akış sırasında yağmur sularının zemine sızma miktarı aşağıda verilmektedir.

- Kumlu zemin, yüksek permabiliteli : 10 – 25 mm/saat
- Lbm (kum + kıl + silt) : 3 – 10 mm/saat
- Killi zemin, düşük permabiliteli : 0,3 ~ 3 mm/saat
- Kayalık veya sızdırmaz zemin : 0,1 – 0,3 mm/saat

Çeşitli arazi şartlarında yüzeysel akış katsayıları Tablo 6.4'den alınacaktır.

Yağış havzası (veya drenaj sahası) büyük ve farklı zemin yapısına sahip ise yüzeysel akış katsayısı Formül 6.7 ile hesaplanacaktır.

$$Co = (C_1 * A_1 + C_2 * A_2 + \dots + C_n * A_n) / (A_1 + A_2 + \dots + A_n) \quad (6.7)$$

C_0 : Yüzeysel akış katsayısının ağırlıklı ortalaması

C_i : Drenaj sahasındaki farklı yüzeysel akış katsayıları

A_i : Drenaj sahasındaki farklı yüzeysel akış katsayısına sahip alanlar

Tablo 6.4 – Yüzeysel Akış Katsayıları

Yol Platformu İçin	C Akış Katsayıları
Yol Platformu ve Kaplanmış Alanlar	0,9
Yüksek Eğimli Yarma veya Dolgu Şevleri ($\alpha > 45^\circ$)	0,8
Düşük Eğimli Yarma veya Dolgu Şevleri ($\alpha \leq 45^\circ$)	0,5
Düzenlenmiş Düşük Eğimli Alanlar (Refüj vs.)	0,3
Kırsal Havzalar İçin	
Geçirimsiz	0,90 – 0,95
Düz-Çıplak	0,80 – 0,90
Dalgılı-Çıplak	0,60 – 0,80
Yumuşak-Çıplak	0,50 – 0,70
Dalgılı-Çayırlık	0,40 – 0,65
Yaprakları Dökülen Orman	0,35 – 0,60
Çam Ormanı	0,25 – 0,50
Meyve Ağacıkhı	0,15 – 0,40
Ziraat Arazisi	0,15 – 0,40
Kentsel Havzalar İçin	
Yoğun ve Kesmilsiz Biçimde Yapılaşmış Kentsel Alan	0,80 – 0,90
Ticari/Kentsel Alan, Yakın Yapılışma	0,70 – 0,85
Kentsel Konut Alanı, Sınırlı Bahçeler	0,45 – 0,75
Banliyöde Bahçeli Konut Alanı	0,35 – 0,65
Kum Tabakası Üzerinde Bütünleyle Yapılaşmış Banliyo	0,25 – 0,55
Park Bahçe ve Çayırlar	0,15 – 0,45

Yukarıda belirtildiği gibi

- I_{10} ve I_a ,
- C veya C_0

hesaplanan değerler ile Q_{10} ve Q_a değerleri Formül 6.3 ile belirlenecek ve deneme-yanılma ile menfez kesiti tespit edilecektir.

Seçilen menfez kesiti için Q_{10} esas alınarak belirlenen menfezdeki su kabarma miktarı, menfez yüksekliğinden en fazla 20cm ise seçilen menfez kesitinin Q_{10} için uygun olduğunu karar verilecektir.

Seçilen menfez kesiti için Q_a esas alınarak belirlenen menfezdeki su kabarma miktarı, kırmızı kotun yaklaşık 1,25 m altında ve menfez yüksekliğinin en fazla 3 katı kadar ise seçilen menfez kesitinin Q_a için uygun olduğunu karar verilecektir. Seçilen menfez kesiti Q_{10} ve Q_a için istenilen şartları sağlıyor ise uygun olduğunu karar verecek aksi halde daha büyük kesit seçerek işlem tekrar edilecektir.

Yağış havza alanı $10 - 15 \text{ km}^2$ 'ye kadar olan alanlar için Rasyonel metot kullanılacaktır. Daha büyük alanlar için ise McMath metodu ve Sentetik Metot kullanılacaktır. Ancak McMath metodu genellikle her bütünlükteki düz arazide özellikle yüzeysel drenaj kanallarının kapasitelerinin bulunmasında iyi sonuç vermektedir. Dik eğimli yamaçlardan beslenen yan derelere uygulanmamalıdır.

6.2.2 MCMATH METODU

McMath metodu ile yağıştan dolayı doğal dere yatağındaki akış debisi Formül 6.8 ile bulunacaktır.

$$Q = 0,0023 C I A^{4/5} S^{1/5} \quad (6.8)$$

Q : Doğal dere yatağındaki akış debisi, m^3/s

C : Yüzeysel akış katsayısı

I : Yağış şiddeti, mm/saat

A : Yağış havzası, hektar ($=10\ 000\text{m}^2$)

S : Doğal dere yatağı eğimi, m/km veya eğimin 1000 katı

Yüzeysel akış katsayısı Formül 6.9 ile bulunacaktır.

$$C = C_u + C_z + C_t \quad (6.9)$$

C : Yüzeysel akış katsayısı

C_B : Bitki örtüsüne bağlı katsayı

C_Z : Zemin cinsine bağlı katsayı

C_T : Topografik yapıya bağlı katsayı

C_B , C_Z ve C_T katsayıları Tablo 6.5'den alınacaktır.

Tablo 6.5 – Yüzeysel Akış Katsayısı (McMath Metodu)

Akım Şartları	C_B		C_Z		C_T	
Düşük	Çok iyi örtülü	0,08	Kumlu	0,08	Düz	0,04
Düşük-Orta	Iyi örtülü	0,12	Hafif	0,12	Hafif eğimli	0,06
Orta	Oldukça örtülü	0,16	Orta	0,16	Dalgah	0,08
Yüksek	Seyrek örtülü	0,22	Ağır	0,22	Çok dalgalı	0,11
Çok yüksek	Çıplak	0,30	Kaya	0,30	Dik	0,15

Yağış şiddetinin tespiti için doğrudan For. 6.5 ile bulunan konsantrasyon süresi esas alınacak ve tasarımlı yapılan menfeze en yakın meteoroloji istasyonuna ait Frekans-Yağış Süresi-Yağış Şiddeti abağından I_{10} ve I_n yağış şiddetini belirlenecektir.

Yatak eğimi (S) doğal dere yatağı eğiminin 1000 katı veya yatağın 1 km'sindeki m cinsinden kot farkı (veya düşü miktarı) olarak alınacaktır. Avcak dere yatağının harmonik eğimi (yani aynı akış stresi ve uzunluğuna eşdeğer olan akış eğimi) esas alınacak ve Formül 6.10 ile hesaplanacaktır.

$$S_h = \left(10 / \left(\sum 1 / \sqrt{S_i} \right) \right)^2 \quad (6.10)$$

S_h : Dere yatağının harmonik eğimi, m/km

S_i : Doğal dere yatak uzunluğunu 10 eşit parçaya bölündükten sonra her bir parçasının ayrı ayrı eğimi

Formül 6.8 ile Q_{10} ve Q_n ayrı ayrı hesaplanıp Rasyonel metotda olduğu gibi menfez boyutları belirlenecektir.

6.2.3 SENTETİK METOT

Sentetik metot ile yağıştan dolayı doğal dere yatağındaki akış debisi Formül 6.11 ile hesaplanacaktır.

$$Q = A * q_p * h_a * 10^{-3} \quad (6.11)$$

Q : Yağış havzasının maksimum taşın debisi, m^3/san

A : Yağış havza alanı, km^2

q_p : 1 mm'lik akışa neden olan izafî debi, $l/sn/km^2/mm$

h_a : Yağışın akışa geçen miktarı, mm

Sentetik metot ile taşın debisi hesabı yapılırken aşağıdaki hususlar göz önüne alınmalıdır.

- Yağışın şiddeti ve süresi
- Yağış havzasının bitki örtüsüne bağlı olarak yağışın akışa gelebilen miktarı
- Yağış havzasının topografyası

Birim hidrograf kaidesine göre akışa geçen yağmur sularının akış yükseliğinin (h_a) sebep olacağı debi 1 mm'lik akıştan bulunan debinin h_a katı olduğundan "A q_p h_a " değeri maksimum taşın debisini verecektir.

Yağış havza alanları $10-15 km^2$ 'den $1000 km^2$ 'ye kadar olan büyük alanların taşın tahmin hesaplarının bu metotla yapılması uygunudur. En uzun akarsu boyu L olmak üzere, drenaj alanı ağırlık merkezinin bu dere üzerindeki izdüşüm mesafesinden mansaba kadar olan mesafe L_c harita üzerinde tespit edilir. Akarsu menbaından başlamak üzere toplam mesafe 10 eşit parçaya bölünerek sırasıyla s_i , $\sqrt{s_i}$, $1/\sqrt{s_i}$ ve $\sum 1/\sqrt{s_i}$ değerleri hesaplanır. Daha sonra S ve \sqrt{S} hesapla bulunur.

$$\sqrt{S} = [10 / (\sum 1/\sqrt{s_i})]^{0.225} \quad (6.12)$$

$$q_p = 414/A \times (L_c/C_s)^{0.5} \quad (6.13)$$

$q_p = 414/A \times (L_c/C_s)^{0.5} / \sqrt{S}$ formülü ile veya Yağış havza alanı (A) ve L_c/\sqrt{S} bağlı olarak Şekil 6.8'den elde edilecektir. Buradaki değişkenler

L : Doğal dere yatağının uzunluğu, km

L_c : Yağış havza alanının ağırlık merkezinin dere yatağına olan izdüşümü ile menfez arasındaki mesafe, km

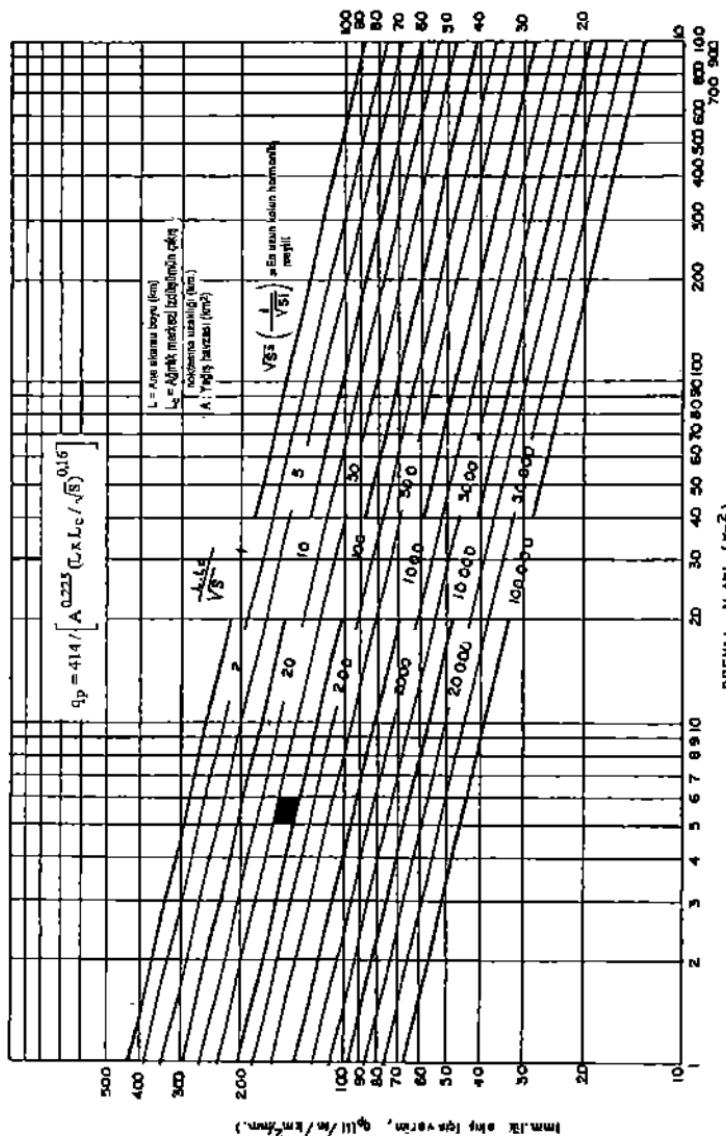
S : Doğal dere yatağının harmonik eğimi, % ve m/100m

s_i : Küsim eğim

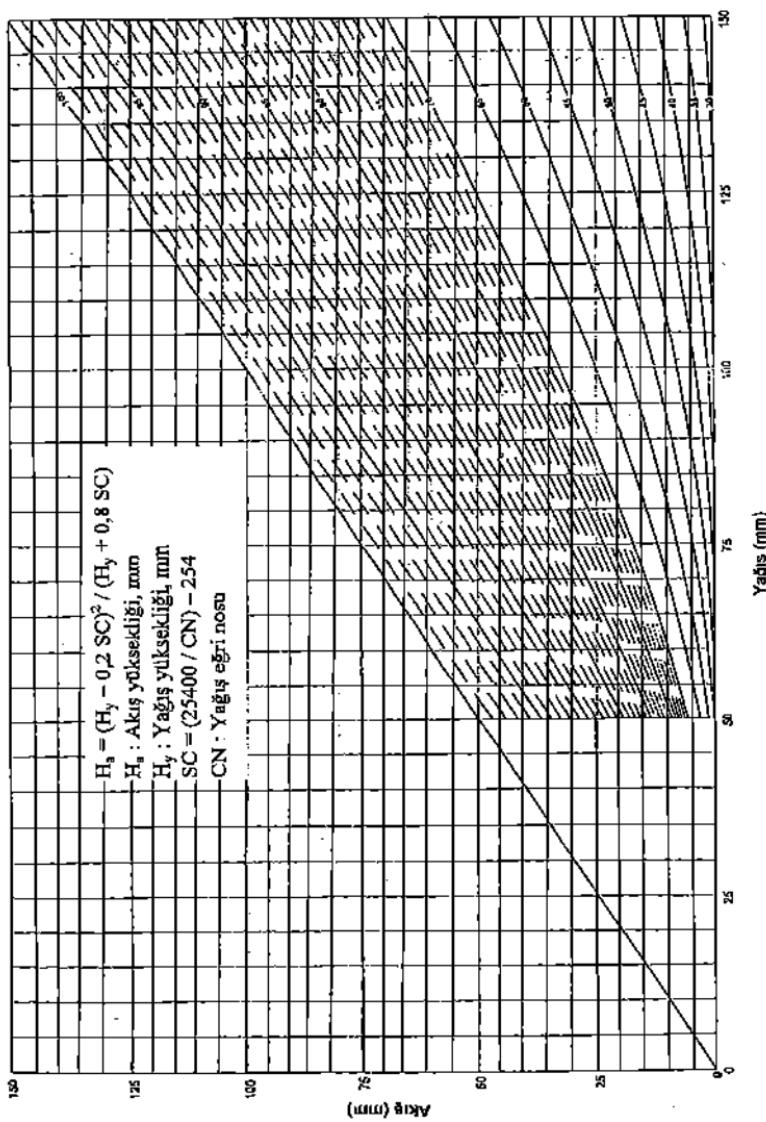
A : Yağış havza alanı , km^2

1 mm. akış için

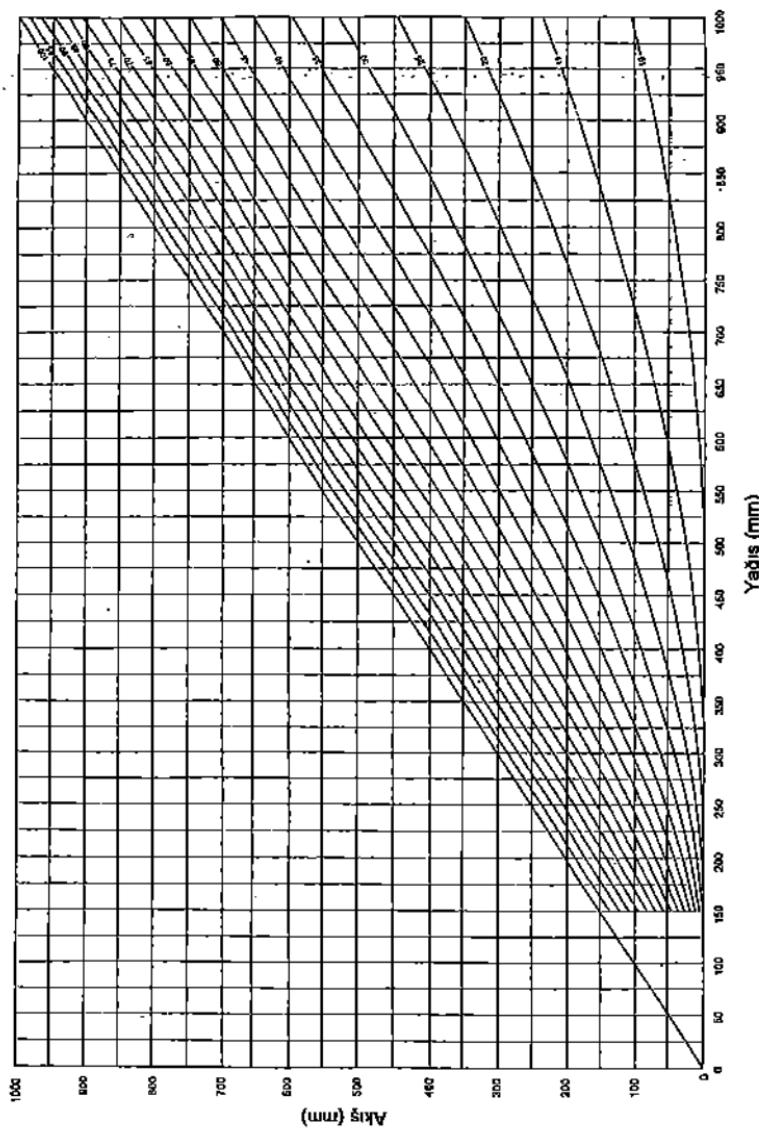
$$Q_p = A \times q_p \times 10^{-3} \times 1 \text{ mm}, \text{ m}^3/\text{sn.}$$

Şekil 6.8 – Yağış Havza Alanı – Verim Grafiği

Şekil 6.9 – Yağış Akış İlişkisi

Şekil 6.10 – Yağış Akış İlişkisi

Yağış sahanak süresinin belirlenmesi:

1 mm akış için:

- a) Birim hacim (m^3) $V = A \times h_s \times 1000 = Ax1000$
- b) Hidrografın devam süresi (saat) $T = 3.65 \times V / Q_p$
- c) Hidrografın yükseltme zamanı (saat) $T_p = T/5$
- d) Konsantrasyon süresi (saat), Formül 6.5 $T_c = 0,0195 \times (L_i^3/H_i)^{0,385}$
- e) $D = 2x\sqrt{T_c}$
- f) Şekil 6.11'deki kritik yağış haritasından yağış süresi belirlenir
- g) Burada T_p , T_c , D ve kritik yağış sürelerinden en uzun olanı yağış sahanak süresi olarak kabul edilir.
- h) Tablo 6.6 yardımcıla Sentetik metot boyutsuz birim hidrograf koordinatları yardımcıla birim hidrograf koordinatları hesaplanır ve birim hidrograf çizilir.

Akış yüksekliğinin bulunması:

$$h_y = \text{yağış sahanak süresi} \times \text{yağış şiddeti}$$

Yağış sahanak süresinde belirlenen zaman toplam zaman olarak kabul edilir. Daha sonra ikişer saat arayla, zamanın toplam zamana oranına bağlı olarak Şekil 6.12'den yağışın toplam yağışa oranları (dağılım oranları) bulunur. Dağılım oranları tespit edilirken yağış sahanak süresi aralıkları eşit olacak şekilde 2, 3 veya 4'e bölünür. Daha sonra bulunan rakamın katları şeklinde olmak üzere her bir durum için ayrı ayrı hesaplanmalıdır. Örnek olarak yağış sahanak süresi 12 saat ise bu 3'e bölündüğümüzde 4 olacaktır. Bu durumda 4, 8 ve 12 saat için ayrı ayrı ikişer saat arayla zamanın toplam zamana oranı hesaplanacak ve yağışın toplam yağışa oranı bulunacaktır. Bulunan dağılım oranlarının yağış (h_y) değeriyle çarpılması sonucu drenaj alanı yağışı hesaplanmış olur. Tablo 6.7'den seçilen eğri no'ya bağlı olarak akış miktarları Şekil 6.9 ve 6.10'dan akış değerleri ve bu akışlara bağlı olarak artım akışlar bulunur.

Akış yüksekliği aşağıdaki formüllerle de hesaplanabilir

$$Ha = (Hy - 0,2xSC)^2 / (Hy + 0,8SC)$$

$$SC = (25400/CN) - 254$$

H_a = Akış Yüksekliği , mm.

Hy = Yağış Yüksekliği , mm.

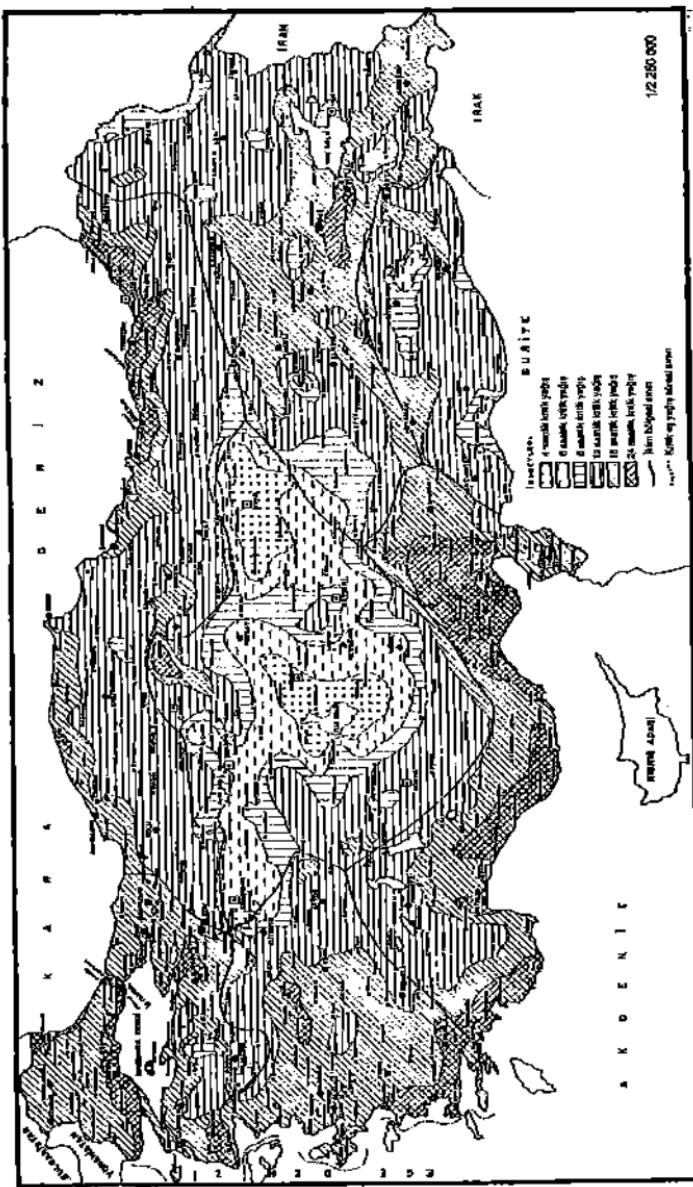
CN= Yağış Eğri No.

SC= Ara Değer

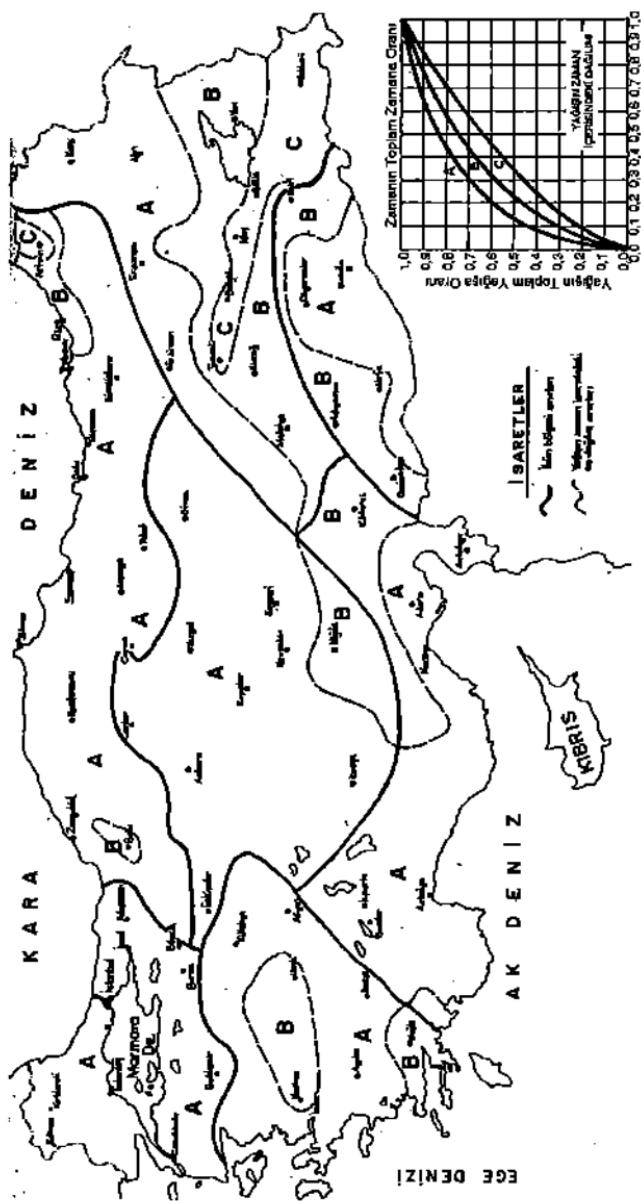
Debilerin tespiti için aşağıdaki işlemler yapılacaktır.

- a) Birim hidrograf koordinatları (1'er saat arayla okunarak) sol kenara, artım akışlar ise üstte yazılır.
- b) Birim hidrograf süresince ikişer saat kaydırılarak süperpoze edilir
- c) Her sağanak süresi (4, 8, 12) için Q_{10} ve Q_n tasarılm debileri hesap edilir
- d) Burada her proje tekerrür süresi için maksimum olan debi değerleri hesap debisi olarak alınır

Menfezlerin boyutlandırılması Rasyonel metotda olduğu gibi yapılacaktır.

Sekil 6.11 – Türkiye'deki Kritik Yağış Süreleri

Şekil 6.12 – Türkiye'de Yağışın İçerisindeki Dağılımı

7. YOL GÜVENLİĞİ

Karayolu tasarımda yol güvenliğinin sağlanabilmesi için, aşağıda belirtilen olumsuzluklardan kaçınılmalıdır.

- Proje hızında ani değişikliklerden
- Farklı yol kesit tipleri arasındaki kısa geçişlerden
- Büyük yarıçaplı kurplar serisi veya uzun bir alıynman sonunda küçük yarıçaplı bir kurp konulmasından
- Tam erişim kontrolünden kısmi erişim kontrolüne geçişlerden
- Dar köprüler veya diğer dar yapılardan
- Yetersiz görüş mesafesine sahip yol ve kavşaklardan
- Yol tasarımdaki diğer tutarsızlıklardan

YOLKENARI ELEMANLARININ TASARIM ESASLARI

Affedebilen yolkenarı; taşıtin yoldan ayrılma nedenini düşünmeksizin, yol kenarının kapsadığı alanın, çarpışmaya neden olacak sabit nesnelerden arınmış ve devrilmeye neden olmayacak, düzde yakın bir eğimde olmasını amaçlar. Taşıtların yoldan çıkışmasına izin verebildiği gibi, böyle bir durumun yaratacağı ciddi sonuçları da azaltacak bir yol kenarı tasarımını destekler. Tasarım seçenekleri aşağıda verilmektedir:

- Engeli tanımlayarak ortadan kaldır
- Engeli güvenle geçilebilir şekilde tekrar tasarıla
- Engeli güvenlik açısından daha uygun pozisyonda bulunacağı bir noktaya taşıyarak yerleştir
- Uygun bir oynak-kırılabilir sistem kullanarak çarpmaya şiddetini düşür
- Çarpan taşıtları tekrar yola yönlendirmek için tasarlanmış otokorkuluk veya çarpmaya yastıkları ile engeli siperle
- Yukarıdaki alternatiflerin uygulanamadığı durumlarda engel hakkında sürücülerini uyar.

MEVCUT YOL GEOMETRİK ÖZELLİKLERİNİN İYİLEŞTİRİLMESİ

Mevcut yolların iyileştirilmesi veya yeniden yapımı sırasında yol güvenliğinin artırılması amacıyla aşağıdaki hususlara dikkat edilmelidir:

- Yol geometrik elemanlarının iyileştirilmesi
- Minimum şerit ve platform genişliği
- Yatay kurp ve dever
- Düşey kurp ve görüş mesafesi
- Köprü genişliği
- Dolgu şevi ve engelsiz bölge
- Banket tipi
- Kavşaklar ve katılmalar
- Yerleşim yerlerinde bölünmüş veya çevre yollarının yapımı
- Tırmanma şartlarının yapımı
- Kavşakların veya katılmaların düzenlenmesi veya iyileştirilmesi
- Kaplamamın iyileştirilmesi

Tepe düşey kurbalarda

- Kavşak, keskin yatay kurp, dar köprü, vb. varsa,
- YOGT > 1500 araç/gün olması durumunda,
- Taşıtların işletme hızının tasarım hızından 30 km/sa daha fazla olması halinde

duruş görüş mesafesini sağlamak amacıyla tepe düşey kurb uzunluğu artırılmalıdır.

Mevcut köprü genişliğinin yaklaşım şeritleri genişliğinden (banketler dahil) daha az olması durumunda güvenlik açısından köprü yerinin değiştirilmesi veya genişletilmesi düşünülmelidir.

Köprü yerinin değiştirilmesi veya genişletilmesi mümkün olamıyorsa

- Köprü yaklaşım otokorkuluklarının yapılması
 - Köprü korkuluklarının yenilenmesi veya ıslahı
 - Uyarı işaretlerinin yapılması
 - Hız azaltma tedbirlerinin alınması
- gibi ilave güvenlik tedbirleri alınmalıdır.

Mevcut yatay kurp üzerindeki işletme hızı tasarım hızından fazla ise, mevcut dever miktarı yeterli olmayacağından dolayı yol güvenliği açısından deverin artırılması gereklili olabilir. Ancak,

- YOGT > 750 araç/gün
- Mevcut kurp tasarım hızı kurba yaklaşan taşıtların işletme hızından veya yeni tasarım hızından 25 km/sa daha az

ise deverin artırılması yerine kurb yarıçapının büyütülmesinin daha etkin olacağı dikkate alınmalıdır.

Mevcut kurbun büyütülmesi birtakım nedenlerden dolayı mümkün olamıyorsa

- Şerit ve banket genişletmesi
 - Banketlerin kaplanması
 - Otokorkuluk yapımı
 - Keskin viraj uyan trafik işaretini konulması
 - Yolkenarı engellerinin kaldırılması
 - Yatay kurba yaklaşan düşey eksen eğimlerinin azaltılması
- gibi birtakım yol güvenlik tedbirlerinin alınmasına çalışılmalıdır.

Yol güvenliği açısından yolkenarı özelliklerinin de iyileştirilmesine çalışılmalıdır. Bu amaçla

- Keskin kurbların dış kenarından yoldan çıkma türü kazaların çok sık tekrarlanması halinde dolgu şelevator eğiminin 3:1 eğimle düzenlenmeli
- Yolkenarı engellerinin uzaklaştırılması veya bunun mümkün olmadığı hallerde engeller otokorkuluk ile siperlenmelidir.

Mevcut kavşakların iyileştirilmesi için yeni yapılacak kavşakların tasarım kriterleri göz önünde bulundurulmalıdır. Ayrıca kavşaklardaki kaza etüpleri dikkate alınarak kaza oluşum nedenleri saptanarak, buna göre gerekli düzenlemeler yapılmalıdır. Mevcut kavşaklarda

- Görüş mesafesinin sağlanması
 - Hızlanma-yavaşlama, sağ-sol dönüş, vb. ilave şartların yapımı
 - Bölümüş yola dönüştürülmesi
 - Yönlendirme adalarının tasarlanması
 - Trafik işaretlerinin konulması
- gibi güvenlik tedbirleri alınmalıdır.